

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(83) 13 endelig udg.

Bruxelles, den 9. februar 1983

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EØF)
om anvendelse i Fællesskabet af Associeringsrådet EØF-Tyrkiet's afgørelse
nr. 3/80 om anvendelse af De europæiske Fællesskabers medlemsstaters so-
ciale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og deres familiemedlemmer

(forelagt Rådet af Kommissionen)

KOM(83) 13 endelig udg.

I. INDLEDNING

1. Artikel 39 i tillægsprotokollen til Ankara-aftalen indeholder følgende bestemmelser:

- "1. Før udgangen af det første år efter denne protokols ikrafttræden vedtager Associeringsrådet bestemmelser vedrørende social tryghed for arbejdstagere af tyrkisk nationalitet, som flytter inden for Fællesskabet, og for deres familier, som har bopæl inden for Fællesskabet.
2. Disse bestemmelser skal gøre det muligt for arbejdstagere af tyrkisk nationalitet efter endnu ikke fastlagte retningslinjer at opnå en sammenlægning af forsikrings- og beskæftigelsesperioder tilbagelagt i de forskellige medlemsstater, for så vidt angår pension og andre ydelser udbetalt på grund af alderdom, dødsfald eller invaliditet, såvel som sygeforsorg for arbejdstageren og for hans familie, som har bopæl inden for Fællesskabet. Disse bestemmelser kan ikke skabe en forpligtelse for Fællesskabets medlemsstater til at medregne de tidsrum, der er tilbagelagt i Tyrkiet.
3. De ovennævnte bestemmelser skal gøre det muligt at sikre udbetaling af børnetilskud, såfremt arbejdstagerens familie har bopæl inden for Fællesskabet.
4. De pensioner og andre ydelser, der udbetales på grund af alderdom, dødsfald eller invaliditet, og som er erhvervet ved anvendelse af de i stk. 2 nævnte bestemmelser, skal kunne overføres til Tyrkiet.
5. De i denne artikel nævnte bestemmelser berører ikke de rettigheder og forpligtelser, der følger af eksisterende bilaterale aftaler mellem Tyrkiet og Fællesskabets medlemsstater, i det omfang disse fastsætter en mere gunstig ordning for tyrkiske statsborgere."

Associeringsrådet EØF-Tyrkiet nåede ad referendum til enighed om bestemmelserne om social tryghed den 30. juni 1980, og om at reaktivere associeringen.

2. Den 19. september 1980 traf Associeringsrådet EØF-Tyrkiet afgørelse nr. 3/80 om anvendelse af De europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og deres familiedlemmer, der har til formål at iværksætte bestemmelserne i artikel 39 i ovennævnte tillægsprotokol.

3. Vedlagte forslag til forordning har til formål at iværksætte afgørelse nr. 3/80 i Fællesskabet og at fastsætte regler til gennemførelse på fællesskabsniveau.

II. ANALYSE AF AFGØRELSE NR. 3/80

1. Afgørelse nr. 3/80 kan beskrives som et instrument, der supplerer de bilaterale overenskomster mellem medlemsstaterne og Tyrkiet, som den ikke har til formål at erstatte.

Derfor omhandler afgørelsen ikke de problemer, der opstår, når en tyrkisk arbejder flytter til en medlemsstat og omvendt, såsom sygehjælp under arbejdstagerens midlertidige ophold i Tyrkiet, sygehjælp og børnetilskud til de familiemedlemmer, der er forblevet i Tyrkiet, sammenlægning af forsikringsperioder tilbagelagt i Tyrkiet og i en medlemsstat med henblik på erhvervelse af ret til ydelser i Tyrkiet og i en medlemsstat.

Først og fremmest i de tilfælde, hvor der ikke findes bilaterale overenskomster mellem beskæftigelseslandet og Tyrkiet, sikrer afgørelse nr. 3/80 imidlertid:

- Ligebehandling af tyrkiske arbejdstagere og statsborgerne i denne medlemsstat i henseende til den nationale lovgivning;
 - overførsel til Tyrkiet af invalide-, alders- og efterladtepensioner, samt ydelser ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme, der er opnået i en medlemsstat.
2. Afgørelsens vigtigste resultat består i at give tyrkiske arbejdstagere en beskyttelse, der svarer til den, fællesskabsbestemmelserne sikrer arbejdstagere i Fællesskabet under samme omstændigheder.

Med henblik herpå indeholder afgørelsen bestemmelser om:

- 1) Medregning af samtlige forsikrings- eller beskæftigelsesperioder tilbagelagt i medlemsstaterne med henblik på erhvervelse af ret til ydelser ved sygdom, moderskab, invaliditet, alderdom og dødsfald samt familieydelser;
- 2) ret til ydelser fra sygeforsikringen og pensioner uanset i hvilken medlemsstat arbejdstageren eller hans familiemedlemmer er bosiddende.

De vigtigste forskelle mellem ordningen for arbejdstagere i Fællesskabet og ordningen for tyrkiske arbejdstagere, som befinder sig i samme situation, er følgende:

- Dels ingen bestemmelser om sammenlægning eller eksport af ydelser ved arbejdsløshed, som ikke er omfattet af artikel 39 i tillægsprotokollen (1);
- dels ingen bestemmelser om udbetaling af børnetilskud til de familie-medlemmer, som ikke er bosiddende i beskæftigelseslandet, da medlemsstaterne ikke kunne opnå enighed om at udvide den gældende ordning for arbejdstagere i Fællesskabet, som Rådet påny er ved at gennemgå.

Til trods for disse mangler kan det fastslås, at afgørelse nr. 3/80 er en bred anvendelse af artikel 39 i tillægsprotokollen, og at den er et vigtigt skridt på vejen til ligebehandling af tyrkiske arbejdstagere og arbejdstagere i Fællesskabet, som befinder sig i samme situation.

- 3) Ud over grundreglerne, der har til formål at iværksætte de under 1) og 2) ovenfor nævnte mål, indeholder afgørelsen visse gennemførelsesregler, der skal anvendes af såvel de tyrkiske myndigheder og institutioner for social sikring som af de tilsvarende organer i medlemsstaterne.

III. ANALYSE AF FORSLAGET TIL FORORDNING

- 1) Forslaget har for det første til formål at gøre afgørelse nr. 3/80 fra Associeringsrådet EØF-Tyrkiet gældende i Fællesskabet ved en forordning, der udstedes af Rådet på grundlag af traktatens artikel 238, hvilket er formålet med forslagets første artikel.
- 2) Forslaget har for det andet til formål at fastsætte regler til gennemførelse af afgørelsen, som skal finde anvendelse udelukkende på fællesskabsniveau.

(1) Ligebehandlingen er under alle omstændigheder sikret.

Bestemmelserne nødvendiggør ikke særlige kommentarer. Afgørelse nr. 3/80 henviser i det store og hele til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 (1), som gøres gældende for tyrkiske arbejdstagere og deres familiemedlemmer med forbehold af visse tilpasninger.

Forslaget til forordning omfatter således bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 574/72 (2), for så vidt det drejer sig om regler til gennemførelse af bestemmelserne i forordning nr. 1408/71, som ved afgørelse nr. 3/80 gøres gældende for tyrkiske arbejdstagere.

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971, om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT nr. L 149 af 5.7.1971, s.2).

(2) Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972, om regler til gennemførelse af forordning nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger for arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT nr. L 74 af 27.3.1972, s.1).

Forslag til

Rådets forordning (EØF) om anvendelse i Fællesskabet af
Associeringsrådet EØF-Tyrkiet's afgørelse nr. 3/80
om anvendelse af De europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sik-
ringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og deres familiemedlemmer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske
Fællesskab, særlig artikel 238,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

En aftale om oprettelse af en associering mellem Det europæiske økonomiske
Fællesskab og Tyrkiet blev undertegnet i Ankara den 12. september 1963 og
trådte i kraft den 1. december 1964;
til nævnte aftale
en tillægsprotokol mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Tyrkiet blev
undertegnet i Bruxelles den 23. november 1970 og trådte i kraft den 1.
januar 1973;

artikel 39 i tillægsprotokollen bestemmer, at Associeringsrådet vedtager
bestemmelser vedrørende social tryghed for arbejdstagere af tyrkisk natio-
nalitet, som flytter inden for Fællesskabet, og for deres familie, som har
bopæl inden for Fællesskabet; i henhold til nævnte artikel traf Associerings-
rådet den 19. september 1980 afgørelse nr. 3/80 om anvendelse af De europæiske
Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejds-
tagere og deres familiemedlemmer;

det er nødvendigt at iværksætte anvendelsen af nævnte afgørelse i kraft i Fælles-
skabet og fastsætte supplerende regler til gennemførelse af den -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

FØRSTE DEL

ANVENDELSE I FÆLLESSKABET AF AFGØRELSE NR. 3/80

Artikel 1

Afgørelse nr. 3/80 fra Associeringsrådet EØF-Tyrkiet af 19. september 1980 om anvendelse af De europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der er vedlagt denne forordning, anvendes i Fællesskabet.

ANDEN DEL

Supplerende regler til gennemførelse af afgørelse nr. 3/80

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning:

- a) betyder udtrykket "afgørelse" Associeringsrådets afgørelse nr. 3/80 af 19. september 1980 om anvendelse af De europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og deres familiemedlemmer;
- b) betyder udtrykket "gennemførelsesforordning" denne forordning;
- c) betyder udtrykket "forordning (EØF) nr. 1408/71" Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet,¹⁾ som den var gældende den 13. juni 1982;
- d) betyder udtrykket "forordning (EØF) nr. 574/72" Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet²⁾, som den var gældende den 13. juni 1982;
- e) har de i afgørelsens artikel 1 fastlagte udtryk den betydning, der er tillagt dem i den nævnte artikel;
- f) betyder udtrykket "Den administrative Kommission" den i artikel 80 i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede kommission;
- g) betyder udtrykket "Revisionsudvalget" det i artikel 101, stk. 3 i forordning (EØF) nr. 574/72 omhandlede revisionsudvalg.

1) EFT nr. L 149 af 5.7.1971, s. 2.

2) EFT nr. L 74 af 27.3.1972, s. 1.

Artikel 3

Blanketter

Blanketterne til de attester, bevidnelser, erklæringer, begæringer og øvrige dokumenter, der er nødvendige for anvendelsen af afgørelsen og gennemførelsesforordningen, udarbejdes af Den administrative Kommission.

Artikel 4

Bilag

1. Bilag 1 angiver den eller de kompetente myndigheder i de enkelte medlemsstater.
2. Bilag 2 angiver de kompetente institutioner i de enkelte medlemsstater.
3. Bilag 3 angiver bopælsstedets og opholdsstedets institutioner i de enkelte medlemsstater.
4. Bilag 4 angiver de kontaktorganer, der er udpeget i medfør af afgørelsens artikel 26.
5. Bilag 5 angiver de bestemmelser, som omhandles i gennemførelsesforordningens artikel 5, 68 og 78.
6. Bilag 6 angiver de medlemsstater på hvis gensidige forhold gennemførelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra d), finder anvendelse.
7. Bilag 7 angiver de institutioner eller organer, der er udpeget af de kompetente myndigheder, navnlig i medfør af følgende bestemmelser.
 - a) afgørelsens artikel 9 for så vidt artikel 14, stk. 3 og artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1408/71 tilsvarende finder anvendelse;
 - b) gennemførelsesforordning: artikel 10, stk. 1, artikel 12, artikel 56, stk. 1, artikel 65, stk. 2, artikel 66, stk. 4, artikel 72, artikel 75, stk. 2.

AFSNIT II

GENNEMFØRELSE AF AFGØRELSENS ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Gennemførelse af afgørelsens artikel 5

Artikel 5

Anvendelse af gennemførelsesforordningen i stedet for administrative aftaler om gennemførelse af overenskomster

Gennemførelsesforordningens bestemmelser træder i stedet for bestemmelserne i de administrative aftaler om gennemførelse af de overenskomster, der forbliver i kraft i overensstemmelse med afgørelsens artikel 5, for så vidt disse gennemførelsesbestemmelser ikke er anført i bilag 5.

Gennemførelse af afgørelsens artikel 8

Artikel 6

Almindelige regler om gennemførelse af bestemmelserne om undgåelse af dobbeltydelser. Disse bestemmelser anvendes på ydelser ved invaliditet, alderdom og dødsfald (pensioner)

Når en person, der har ret til en ydelse efter en medlemsstats lovgivning, tillige er berettiget til ydelser efter lovgivningen i en eller flere andre medlemsstater eller i Tyrkiet, gælder følgende regler:

- a) Såfremt anvendelsen af afgørelsens artikel 8, stk. 2 eller 3, medfører at disse ydelser samtidig nedsættes eller stilles i bero, kan ingen af dem nedsættes eller stilles i bero med et større beløb end det, der fremkommer ved at dividere det beløb, der i henhold til den lovgivning, hvorefter ydelsen udredes, skal nedsættes eller stilles i bero, med antallet af de modtageren tilkommende ydelser, der skal nedsættes eller stilles i bero;
- b) drejer det sig om ydelser ved invaliditet, alderdom eller dødsfald (pensioner), der er fastsat af en medlemsstats institution i medfør af bestemmelserne i afgørelsens artikel 12 og 13, skal ydelser af anden art, indtægter eller lønbeløb, der kan medføre, at den ydelse, der skal udredes af institutionen, nedsættes eller stilles i bero, ikke tages i betragtning af denne institution ved beregningen af det i artikel 46, stk. 2, litra a) i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede teoretiske beløb, men udelukkende ved nedsættelsen eller den foreløbige inddragelse af det artikel 46, stk. 2, litra b), i denne forordning omhandlede beløb; det er dog kun en del af disse ydelser, indtægter eller lønbeløb, der skal tages i betragtning, og størrelsen heraf fastsættes i forhold til længden af de tilbagelagte forsikringsperioder i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 46, stk. 2, litra b) i forordning (EØF) nr. 1408/71.

Artikel 7

Regler, der anvendes i tilfælde af samtidig ret til ydelser ved sygdom eller moderskab efter lovgivningen i flere medlemsstater

Dersom en arbejdstager eller et af hans familiemedlemmer har ret til moderskabsydelse efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater, tilkendes disse ydelser alene efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område fødslen har fundet sted, eller - såfremt fødslen ikke har fundet sted på en af disse medlemsstaters område - alene efter lovgivningen i den medlemsstat, hvoraf den pågældende arbejdstager senest har været omfattet.

Dersom en arbejdstager har ret til ydelser ved sygdom efter lovgivningen i Irland og i Det forenede Kongerige for den samme uarbejdsdygtighedsperiode, tilkendes disse ydelser alene efter lovgivningen i den medlemsstat, hvoraf den pågældende arbejdstager senest har været omfattet.

Dersom en arbejdstager eller et af hans familiemedlemmer i løbet af samme periode har ret til ydelser ved sygdom, arbejdsulykker eller erhvervssygdomme efter græsk lovgivning og efter lovgivningen i en eller flere andre medlemsstater, tilkendes disse ydelser alene efter den lovgivning, hvoraf arbejdstageren senest har været omfattet.

Artikel 8

Regler, der anvendes i tilfælde af samtidig ret til ydelser ved dødsfald efter lovgivningen i flere medlemsstater

1. Indtræder et dødsfald på en medlemsstats område, er det alene den efter denne medlemsstats lovgivning erhvervede ret til begravelseshjælp, der bevares, medens den ret, der er erhvervet efter lovgivningen i enhver anden medlemsstat, bortfalder.
2. Indtræder et dødsfald på en medlemsstats område, medens retten til begravelseshjælp er erhvervet efter lovgivningen i to eller flere andre medlemsstater, eller indtræder et dødsfald uden for medlemsstaternes område, medens retten er erhvervet efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater, er det alene den ret, der er erhvervet i den medlemsstat, af hvis lovgivning afdøde senest har været omfattet, der bevares, medens den efter lovgivningen i enhver anden medlemsstat erhvervede ret bortfalder.

Artikel 9

Regler der anvendes i tilfælde af samtidig ret til familieydelser eller børnetilskud eller når arbejdstageren successivt har været omfattet af lovgivningen i flere medlemsstater i den samme periode eller del af denne periode

1. Ret til familieydelser eller børnetilskud, der ydes i henhold til en medlemsstats lovgivning, hvorefter erhvervelse af ret til disse ydelser eller tilskud ikke er betinget af forsikring eller beskæftigelse, suspenderes, når der i den samme periode og for det samme familiemedlem er ret til børnetilskud i medfør af afgørelsens artikel 19, stk. 1, samt børnetilskud og eventuelt ret til de supplerende og særlige tillæg for børn, der har mistet begge forældre eller én af dem, i medfør af afgørelsens artikel 19, stk. 2. Dersom den pensionist eller rentemodtager, der har ret til børnetilskud i medfør af afgørelsens artikel 19, stk. 1, hans ægtefælle, eller den person, som sørger for de efterladte børn, for hvem der er ret til ydelser i medfør af afgørelsens artikel 19, stk. 2, udøver erhvervsmæssig virksomhed på den pågældende medlemsstats område, suspenderes dog retten til de børnetilskud, der er ret til i medfør af afgørelsens artikel 19, stk. 1 eller stk. 2, efter en anden medlemsstats lovgivning; i så fald modtager den pågældende børnetilskud og eventuelt de supplerende og særlige tillæg for børn, der har mistet begge forældre eller én af dem, fra den medlemsstat, på hvis område børnene er bosat, til udgift for denne medlemsstat.
2. Dersom en arbejdstager successivt har været omfattet af lovgivningen i to medlemsstater i løbet af en udbetalingsperiode, således som denne er fastsat i lovgivningen om familieydelser eller børnetilskud i den ene eller begge de pågældende stater, gælder følgende regler:
 - a) De familieydelser eller børnetilskud, som den pågældende arbejdstager kan gøre krav på efter lovgivningen i hver af disse stater, svarer til antallet af de daglige ydelser eller tilskud, der udbetales efter den pågældende lovgivning; dersom lovgivningen i de pågældende stater ikke indeholder bestemmelser om udbetaling af daglige ydelser eller tilskud, tilkendes familieydelserne eller børnetilskuddene efter forholdet mellem det tidsrum, i hvilket den pågældende arbejdstager har været omfattet af lovgivningen i hver af disse medlemsstater, og det i den pågældende lovgivning fastsatte tidsrum;
 - b) når familieydelserne eller børnetilskuddene er udbetalt af en institution for et tidsrum, hvor de skulle have været udbetalt af en anden institution, skal der foretages en afregning mellem disse institutioner;

- c) hvor de efter en medlemsstats lovgivning tilbagelagte beskæftigelsesperioder udtrykkes i andre enheder end dem, der anvendes ved beregningen af familieydelse eller børnetilskud i medfør af den lovgivning i en anden medlemsstat, hvoraf arbejdstageren tillige har været omfattet i det samme tidsrum, sker omregningen, for så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i litra a) og b), efter gennemførelsesforordningens artikel 13, stk. 3;
- d) uanset bestemmelserne i litra a), skal i forholdet mellem de i bilag 6 til gennemførelsesforordningen nævnte medlemsstater den institution, der afholder udgifterne ved familieydelse eller børnetilskud på grundlag af den første beskæftigelse i det pågældende tidsrum, afholde disse udgifter i hele udbetalingsperioden.

AFSNIT III

GENNEMFØRELSE AF AFGØRELSENS BESTEMMELSER OM, HVILKEN LOVGIVNING DER SKAL ANVENDES

Gennemførelse af afgørelsens artikel 9, for så vidt den tilsvarende finder anvendelse på artikel 13, stk. 1 og 2, litra a) og litra b), og artiklerne 14, 15 og 17 i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 10

Formaliteter ved udstationering i henhold til artikel 14, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), og ved aftaler indgået i henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1408/71.

1. Den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis lovgivning fortsat finder anvendelse, skal

a) på arbejdstagerens eller dennes arbejdsgivers anmodning i de i artikel 14 stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a) i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede tilfælde,

b) i tilfælde, hvor denne forordnings artikel 17 finder anvendelse, udlevere arbejdstageren en attest, der bekræfter, at han fortsat er omfattet af denne lovgivning indtil et nærmere angivet tidspunkt.

2. Det i artikel 14, stk. 1, litra a), ii) i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede samtykke skal indhentes af arbejdsgiveren.

Artikel 11

Særlige bestemmelser om medlemsskab af den tyske ordning for social sikring

Såfremt tysk lovgivning i medfør af artikel 13, stk. 2, litra a), artikel 14, stk. 1, litra a), b) og c), eller artikel 14, stk. 2, litra a) i forordning (EØF) nr. 1408/71, eller i medfør af en aftale indgået i henhold til denne forordnings artikel 17 finder anvendelse på en arbejdstager, der er beskæftiget af en virksomhed eller en arbejdsgiver, hvis hjemsted eller bopæl ikke er beliggende på Tysklands område, og den pågældende arbejdstager ikke har noget fast arbejdssted på tysk område, finder denne lovgivning anvendelse, som om arbejdstageren var beskæftiget på sit bopælssted på tysk område.

Hvis arbejdstageren ikke har bopæl på tysk område, finder den tyske lovgivning anvendelse, som om han var beskæftiget på et sted, for hvilket Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (den almindelige stedlige sygekasse for Bonn), Bonn, er kompetent.

Artikel 12

Bestemmelser for arbejdstagere, der ikke er beskæftiget ved international transport, og som normalt udfører deres arbejde på to eller flere medlemsstaters område

1. Ved anvendelse af artikel 14, stk. 1, litra c), i) i forordning (EØF) nr. 1408/71, skal en arbejdstager, som normalt udfører sit arbejde på to eller flere medlemsstaters område, underrette den institution herom, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område han er bosat.

Denne institution udleverer ham en attest, der bekræfter, at han er omfattet af denne medlemsstats lovgivning, og sender en kopi af denne attest til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat:

- a) på hvis område den omtalte arbejdstager udfører en del af sit arbejde, og/eller,
- b) på hvis område en virksomhed eller en arbejdsgiver, hvortil han er knyttet, har sit hjemsted eller sin bopæl.

Sidstnævnte institution skal i fornødent omfang til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, fremsende de nødvendige oplysninger til fastsættelse af bidrag, som arbejdsgiveren eller arbejdsgiverne og/eller arbejdstageren er pligtig til at indbetale i henhold til denne lovgivning.

2. Ved anvendelse af artikel 14, stk. 1, litra c), ii), i forordning (EØF) nr. 1408/71 skal en arbejdstager, som normalt udfører sit arbejde på to eller flere medlemsstaters område, underrette den institution herom, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område den virksomhed eller den arbejdsgiver, som beskæftiger den pågældende arbejdstager, har sit hjemsted eller sin bopæl.

Bestemmelserne i stk. 1, andet afsnit, litra a), finder tilsvarende anvendelse. Arbejdstageren kan imidlertid få udleveret den pågældende attest gennem den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område han er bosat.

AFSNIT IV

GENNEMFØRELSE AF AFGØRELSENS SÆRLIGE BESTEMMELSER PÅ DE ENKELTE

ARTER AF YDELSER

KAPITEL 1

ALMINDELIGE REGLER OM SAMMENLÆGNING AF PERIODER

Artikel 13

1. Med henblik på anvendelse af afgørelsens artikel 10, 12, 13 og 16 for så vidt som de i artikel 18, stk. 1, artikel 38, artikel 45, stk. 1 og 2, artikel 64 og artikel 67, stk. 1 og 2 i forordning (EØF) nr. 1408/71 anvendes, sker sammenlægningen af perioder efter følgende regler:
- a) Til forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning, lægges forsikrings- eller bopælsperioder tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, for så vidt det er nødvendigt at medregne dem for at supplere de efter den førstnævnte medlemsstats lovgivning tilbagelagte forsikrings- eller bopælsperioder med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser, forudsat at disse forsikrings- eller bopælsperioder ikke helt eller delvis falder sammen. Hvor det drejer sig om ydelser ved invaliditet, alderdom eller dødsfald (pensioner), der skal fastsættes af to eller flere medlemsstaters institutioner efter bestemmelserne i artikel 46, stk. 2 i forordning (EØF) nr. 1408/71 foretager de enkelte berørte institutioner hver for sig denne sammenlægning ved medregning af samtlige forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt af arbejdstageren efter lovgivningen i samtlige de medlemsstater, af hvis lovgivning han har været omfattet, såfremt ikke andet følger af bestemmelserne i denne forordnings artikel 45, stk. 2, og artikel 46, stk. 2, litra c);
 - b) når en forsikrings- eller bopælsperiode, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning om en tvungen forsikring, falder sammen med en forsikringsperiode, der er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning om en frivillig eller frivillig fortsat forsikring, medregnes alene den periode, som er tilbagelagt efter den tvungne forsikring;
 - c) når en efter en medlemsstats lovgivning tilbagelagt forsikrings- eller bopælsperiode, der ikke er en ligestillet periode, falder sammen med en efter en anden medlemsstats lovgivning ligestillet periode, medregnes alene den periode, som ikke er en ligestillet periode;

- d) enhver efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater ligestillet periode skal alene medregnes af institutionen i den medlemsstat, af hvis lovgivning den forsikrede senest har været tvungent forsikret forud for den nævnte periode; har den forsikrede ikke været tvungent forsikret efter lovgivningen i en medlemsstat forud for den nævnte periode, medregnes denne af institutionen i den medlemsstat, i hvilken han første gang efter den nævnte periode har været tvunget forsikret;
- e) dersom det tidsrum, i hvilket visse forsikrings- eller bopælsperioder er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning, ikke kan fastslås med bestemt-
hed, antages det, at disse perioder ikke falder sammen med forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning, og de skal medregnes ved sammenlægning af perioder, for så vidt de kan komme i betragtning i dette øjemed;
- f) dersom visse forsikrings- eller bopælsperioder efter en medlemsstats lovgivning kun medregnes, hvis de er tilbagelagt inden for en bestemt tidsfrist, skal den institution, som anvender denne lovgivning:
- i) kun medregne forsikrings- eller bopælsperioder tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning, hvis de er tilbagelagt inden for denne tidsfrist, eller
 - ii) forlænge denne tidsfrist med længden af de forsikrings- eller bopælsperioder, der efter en anden medlemsstats lovgivning helt eller delvis er tilbagelagt inden for den nævnte tidsfrist, når det drejer sig om forsikrings- eller bopælsperioder, der efter den anden medlemsstats lovgivning alene medfører suspension af den frist, inden for hvilken forsikrings- eller bopælsperioder skal være tilbagelagt.

2. Forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt i en medlemsstat efter en af forordning (EØF) nr. 1408/71 ikke omfattet lovgivning, men som medregnes i henhold til en anden lovgivning i denne medlemsstat, som er omfattet af denne forordning, anses for forsikrings- eller bopælsperioder, der skal medregnes med henblik på sammenlægning.

3. Hvor forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning, udtrykkes i andre tidsenheder end dem, der anvendes i en anden medlemsstats lovgivning, sker den for sammenlægningen nødvendige omregning efter følgende regler:

- a) Har arbejdstageren været omfattet af en ordning, der anvender en seksdages-
uge:
- i) er en dag lig med otte timer og omvendt;

- ii) er seks dage lig med en uge og omvendt;
 - iii) er 26 dage lig med en måned og omvendt;
 - iv) er tre måneder eller 13 uger eller 78 dage lig med et kvartal og omvendt;
 - v) skal ved omregning af uger til måneder og omvendt uger og måneder omregnes til dage;
 - vi) kan anvendelsen af foranstående regler ikke medføre, at der for samtlige de i et kalenderår tilbagelagte forsikringsperioder medregnes et tidsrum, der i alt overstiger 312 dage eller 52 uger eller 12 måneder eller fire kvartaler;
- b) har arbejdstageren været omfattet af en ordning, der anvender en femdagesuge:
- i) er en dag lig med ni timer og omvendt;
 - ii) er fem dage lig med en uge og omvendt;
 - iii) er 22 dage lig med en måned og omvendt;
 - iv) er tre måneder eller 13 uger eller 66 dage lig med et kvartal og omvendt;
 - v) skal ved omregning af uger til måneder og omvendt uger og måneder omregnes til dage;
 - vi) kan anvendelsen af foranstående regler ikke medføre, at der for samtlige de i et kalenderår tilbagelagte forsikringsperioder medregnes et tidsrum, der i alt overstiger 264 dage eller 52 uger eller 12 måneder eller fire kvartaler.

KAPITEL 2

SYGDOM OG MODERSKAB

Gennemførelse af afgørelsens artikel 10

Artikel 1*

Attestation af forsikringsperioder

1. Anvendelsen af bestemmelserne i afgørelsens artikel 10, i medfør af hvilken artikel 18 i forordning (EØF) nr. 1408/71 finder tilsvarende anvendelse, er betinget af, at arbejdstageren for den kompetente institution fremlægger attest for de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den lovgivning, hvorefter han tidligere senest har været omfattet.
2. Denne attest udstedes efter arbejdstagerens anmodning af institutionen eller institutionerne i den medlemsstat, af hvis lovgivning han tidligere senest har

været omfattet. Dersom han ikke fremlægger den nævnte attest, retter den kompetente institution henvendelse til den eller de pågældende institutioner for at fremskaffe den.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis det er nødvendigt at tage hensyn til forsikringsperioder, der tidligere er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, for at de i den kompetente stats lovgivning foreskrevne betingelser kan opfyldes.

Gennemførelse af afgørelsens artikel 11

Artikel 15

Reglerne til gennemførelse af de artikler i forordning (EØF) nr. 1408/71, der i henhold til afgørelsens artikel 11 anvendes på tyrkiske arbejdstagere og deres familiemedlemmer, er fastsat i nedenstående artikler 16-32.

Gennemførelse af artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1408/71.

Artikel 16

Naturalydelser i tilfælde af bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. For at opnå naturalydelser i medfør af artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1408/71 skal arbejdstageren lade sig selv og sine familiemedlemmer registrere ved bopælsstedets institution og herved forevise dokumentation for, at han har ret til disse naturalydelser for sig selv og sine familiemedlemmer. Denne attest udstedes af den kompetente institution eventuelt på grundlag af de af arbejdsgiveren meddelte oplysninger. Dersom arbejdstageren eller hans familiemedlemmer ikke foreviser den nævnte attest, retter bopælsstedets institution henvendelse til den kompetente institution for at fremskaffe den.
2. Denne attest er gældende, så længe bopælsstedets institution ikke har modtaget meddelelse om, at den ikke længere er gyldig. Når attesten er udstedt af en fransk institution, er den dog kun gyldig i et tidsrum af tre måneder regnet fra datoen for dens udstedelse og skal fornyes hver tredje måned.
3. Såfremt arbejdstageren er sæsonarbejder, er den i stk. 1 nævnte attest gyldig, så længe sæsonarbejdet vedvarer, medmindre den kompetente institution i mellemtiden har underrettet bopælsstedets institution om, at den ikke længere er gyldig.

4. Bopælsstedets institution underretter den kompetente institution om enhver registrering, der har fundet sted i henhold til bestemmelserne i stk. 1.
5. Ved enhver begæring om naturalydelser skal den pågældende fremlægge de bevisligheder, der i medfør af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, kræves for tilkendelse af naturalydelser.
6. I tilfælde af hospitalsindlæggelse underretter bopælsstedets institution den kompetente institution om indlæggelsesdatoen, den forventede varighed af hospitalsopholdet samt udskrivningsdatoen, senest tre dage efter at den er blevet bekendt hermed. En sådan underretning er dog ikke fornøden, hvis udgifterne ved naturalydelser refunderes bopælsstedets institution med et fikseret beløb.
7. Bopælsstedets institution underretter på forhånd den kompetente institution om enhver afgørelse vedrørende tilkendelse af en naturalydelse, hvor de sandsynlige eller faktiske udgifter overstiger et fikseret beløb, der fastsættes og med jævne mellemrum revideres af Den administrative Kommission. Den kompetente institution har en frist på 15 dage regnet fra fremsendelsen af denne meddelelse til eventuelt at fremsætte en begrundet indsigelse; dersom bopælsstedets institution ikke har modtaget nogen indsigelse inden udløbet af denne frist, tilkender den naturalydelserne. I tilfælde hvor det er tvingende nødvendigt at udrede naturalydelserne straks, underretter bopælsstedets institution øjeblikkeligt den kompetente institution herom. Underretning om en begrundet indsigelse er dog ikke fornøden, når udgifterne ved naturalydelser refunderes bopælsstedets institution med et fikseret beløb.
8. Arbejdstageren eller hans familiemedlemmer er forpligtet til at underrette bopælsstedets institution om enhver forandring i deres forhold, der kan berøre deres ret til naturalydelser, navnlig om ethvert arbejdsophør eller overgang til anden beskæftigelse for arbejdstagerens vedkommende eller om enhver forandring af bopæls- eller opholdssted, for så vidt angår arbejdstageren eller et af hans familiemedlemmer. Den kompetente institution underretter ligeledes bopælsstedets institution om ophør af arbejdstagerens tilknytning til forsikringen eller om bortfald af hans ret til naturalydelser. Bopælsstedets institution kan når som helst afkræve den kompetente institution oplysning om arbejdstagerens tilknytning til forsikringen eller hans ret til naturalydelser.
9. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan efter indhentet udtalelse fra Den administrative Kommission aftale andre gennemførelsesregler.

Artikel 17

Kontantydelse i tilfælde af bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat.

1. For at opnå kontantydelse i medfør af artikel 1, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 1408/71 skal arbejdstageren inden tre dage efter uarbejdsdygtighedens indtræden rette henvendelse til bopælsstedets institution og herved fremlægge en meddelelse om arbejdsophør eller - dersom dette er foreskrevet i den lovgivning, som gælder for den kompetente institution eller bopælsstedets institution - en erklæring om uarbejdsdygtighed udstedt af den behandlende læge.

2. Hvor de behandlende læger i bopælslandet ikke udsteder erklæringer om uarbejdsdygtighed, retter arbejdstageren direkte henvendelse til bopælsstedets institution inden for den frist, der er foreskrevet i den lovgivning, der gælder for dem.

Denne institution foranlediger straks den pågældende undersøgt af en læge til konstatering af hans uarbejdsdygtighed, hvorefter den i stk. 1 omhandlede erklæring udstedes. Denne erklæring, som skal angive den forventede varighed af uarbejdsdygtigheden, sendes straks til den kompetente institution.

3. I de tilfælde, hvor stk. 2 ikke finder anvendelse, skal bopælsstedets institution snarest muligt, og i hvert fald inden tre dage efter at arbejdstageren har rettet henvendelse til den, lade foretage en lægelig kontrolundersøgelse af arbejdstageren, som om det drejede sig om en af dens egne forsikrede. Den erklæring, der udstedes af den kontrollerende læge, og som navnlig skal angive den forventede varighed af uarbejdsdygtigheden, sendes af bopælsstedets institution til den kompetente institution inden tre dage efter datoen for kontrolundersøgelsen.

4. Bopælsstedets institution skal senere, om fornødent, underkaste arbejdstageren en administrativ eller lægelig kontrol, som om det drejede sig om en af dens egne forsikrede. Så snart den konstaterer, at arbejdstageren på ny er arbejdsdygtig, underretter den straks arbejdstageren samt den kompetente institution herom med angivelse af datoen for ophøret af arbejdstagerens uarbejdsdygtighed. Meddelelsen til arbejdstageren anses for en afgørelse truffet på den kompetente institutions vegne, jf. dog bestemmelserne i stk. 6.

5. Den kompetente institution bevarer under alle omstændigheder retten til at lade arbejdstageren undersøge af en af den selv udpeget læge.

6. Beslutter den kompetente institution at afslå udbetaling af kontantydelse, fordi arbejdstageren ikke har opfyldt de i bopælsstedets lovgivning foreskrevne formaliteter, eller konstaterer den, at arbejdstageren på ny er arbejdsdygtig, underretter den arbejdstageren om sin afgørelse og sender samtidig en genpart heraf til bopælsstedets institution.

7. Når arbejdstageren genoptager sit arbejde, underretter han den kompetente institution herom, hvis dette er foreskrevet i den lovgivning, som gælder for denne institution.
8. Den kompetente institution udbetaler kontantydelse på enhver egnet måde, fortrinsvis ved international postanvisning, og underretter bopælsstedets institution og arbejdstageren herom. Dersom kontantydelse udbetales af bopælsstedets institution for den kompetente institutions regning, underretter den sidstnævnte institution arbejdstageren om hans rettigheder, samtidig med at den underretter bopælsstedets institution om størrelsen af kontantydelse, tidspunkterne for deres udbetaling, samt for hvor lang tid de højst kan ydes, i overensstemmelse med reglerne i den kompetente stats lovgivning.
9. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan efter indhentet udtalelse fra Den administrative Kommission aftale andre gennemførelsesregler.

Gennemførelse af artikel 20 i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 18

Særlige bestemmelser for grænsearbejdere og deres familiemedlemmer.

Når det drejer sig om grænsearbejdere eller deres familiemedlemmer, kan lægemidler, bandager, briller, mindre proteser samt laboratorieundersøgelser kun udleveres eller foretages på den medlemsstats område, hvor de er ordineret, efter bestemmelserne i denne medlemsstats lovgivning, medmindre den lovgivning der gælder for den kompetente institution, eller en overenskomst indgået mellem de pågældende medlemsstater eller disse medlemsstaters kompetente myndigheder indeholder mere gunstige regler.

Gennemførelse af artikel 22 i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 19

Naturallydelser i tilfælde af ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat - Særligt tilfælde vedrørende arbejdstagere beskæftiget ved international transport samt deres familiemedlemmer

1. For at opnå naturallydelser - for sig selv eller for de familiemedlemmer der ledsager ham - skal den i artikel 14, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede arbejdstager, der er beskæftiget ved international transport, og som under udøvelsen af sit arbejde befinder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat, snarest muligt for opholdsstedets institution fremlægge en særlig attest, der er udstedt af arbejdsgiveren eller

dennes stedfortræder i samme kalendermåned eller inden for de to forudgående kalendermåneder. Denne attest skal især angive, hvornår arbejdstageren har tiltrådt sin beskæftigelse hos den nævnte arbejdsgiver, samt den kompetente institutions benævnelse og adresse; dersom den kompetente institution ikke efter den kompetente stats lovgivning forudsættes at være arbejdsgiveren bekendt, skal arbejdstageren dog skriftligt angive denne institutions benævnelse og adresse ved sin indgivelse af begæring til opholdsstedets institution. Når arbejdstageren har fremlagt denne attest, formodes han at opfylde betingelserne for ret til naturalydelser. Dersom det ikke er muligt for arbejdstageren at henvende sig til opholdsstedets institution før lægebehandlingen, har han alligevel ret til denne behandling ved fremlæggelse af den nævnte attest, som om han var forsikret i denne institution.

2. Opholdsstedets institution retter inden tre dage henvendelse til den kompetente institution for at få oplyst, om den pågældende opfylder betingelserne for ret til naturalydelser. Den er forpligtet til at udrede naturalydelserne, indtil den modtager svar fra den kompetente institution, og højst for et tidsrum af 30 dage.

3. Den kompetente institution skal svare opholdsstedets institution inden 10 dage efter modtagelsen af dens forespørgsel. Dersom svaret er bekræftende, angiver den kompetente institution i givet fald for hvor lang tid naturalydelserne højst kan tilkendes efter den for denne institution gældende lovgivning, og opholdsstedets institution udreder fortsat de nævnte ydelser.

4. I stedet for den i stk. 1 omhandlede attest kan de i den nævnte bestemmelse omhandlede arbejdstagere for opholdsstedets institution fremlægge attest for, at betingelserne for ret til naturalydelser er opfyldt. Denne attest, der udstedes af den kompetente institution, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne højst kan tilkendes efter den kompetente stats lovgivning. I dette tilfælde finder bestemmelserne i stk. 1-3 ikke anvendelse.

5. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 16, stk. 6, 7 og 9 finder tilsvarende anvendelse.

6. De naturalydelser, der udredes på grundlag af den i stk. 1 nævnte formodning, er genstand for refusion i henhold til artikel 36, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71.

Artikel 20

Naturalydelser ved ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat - Andre arbejdstagere end de i gennemførelsesforordningens artikel 19 omhandlede

1. For at opnå naturalydelse i medfør af artikel 22, stk. 1, litra a), i) i forordning (EØF) nr. 1408/71 - bortset fra det i gennemførelsesforordningens artikel 19 omhandlede tilfælde - skal arbejdstageren for opholdsstedets institution fremlægge attest om, at han har ret til naturalydelser. Denne attest, der udstedes af den kompetente institution efter arbejdstagerens anmodning om muligt før han forlader den medlemsstat, hvor han er bosat, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne højst kan tilkendes efter den kompetente stats lovgivning. Fremlægger arbejdstageren ikke denne attest, retter opholdsstedets institution henvendelse til den kompetente institution for at fremskaffe den.

2. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 16, stk. 6, 7 og 9 finder tilsvarende anvendelse

Artikel 21

Naturalydelser til arbejdstagere, som flytter, eller som vender tilbage til bopælslandet, samt til arbejdstagere, der har fået tilladelse til at rejse til en anden medlemsstat med henblik på behandling

1. For at opnå naturalydelser i medfør af artikel 22, stk. 1, litra b), i) i forordning (EØF) nr. 1408/71 skal arbejdstageren for bopælsstedets institution fremlægge attest om, at han fortsat har ret til disse ydelser. Denne attest, der udstedes af den kompetente institution, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne endnu kan udredes i henhold til den kompetente stats lovgivning. Attesten kan også udstedes efter arbejdstagerens afrejse og efter dennes anmodning, dersom den på grund af force majeure ikke har kunnet udfærdiges tidligere.

2. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 16, stk. 6, 7 og 9 finder tilsvarende anvendelse.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på udredelse af naturalydelse i det i artikel 22, stk. 1, litra c), i) i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede tilfælde.

Artikel 22

Naturalydelse til familiemedlemmer

Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 20 eller 21 finder tilsvarende anvendelse ved tilkendelse af naturalydelse til de i artikel 22, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede familiemedlemmer.

I de i artikel 22, stk. 3, andet afsnit i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede tilfælde betragtes imidlertid institutionen på familiemedlemmernes bopælssted og lovgivningen i familiemedlemmernes bopælsland som henholdsvis den kompetente institution og den kompetente stats lovgivning ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 16, stk. 6 og 7, og artikel 20 og 21.

Artikel 23

Kontantydelse til arbejdstagere ved ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat

For opnåelse af kontantydelse i medfør af artikel 22, stk. 1, litra a), ii), i forordning (EØF) nr. 1408/71 finder bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 17 tilsvarende anvendelse. En arbejdstager, der opholder sig på en medlemsstats område uden at være erhvervsmæssigt beskæftiget dér, er dog ikke forpligtet til at fremlægge den i gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 1, omhandlede meddelelse om arbejdsophør; dette berører ikke forpligtelsen til at fremlægge en erklæring om uarbejdsdygtighed.

Gennemførelse af artikel 23, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 24

Attestation vedrørende familiemedlemmer, der skal tages i betragtning ved beregning af kontantydelse

1. Anvendelsen af bestemmelserne i artikel 23, stk. 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71 er betinget af, at arbejdstageren for den kompetente institution

fremlægger attest vedrørende de af hans familiemedlemmer, der er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den nævnte institution er beliggende.

2. Denne attest udstedes af institutionen på familiemedlemmernes bopælssted. Den er gyldig i 12 måneder regnet fra datoen for dens udstedelse. Den kan fornyes; i så fald gælder den fra datoen for dens fornyelse.

Arbejdstageren skal straks underrette den kompetente institution om ethvert forhold, der nødvendiggør en ændring af den nævnte attest. En sådan ændring får virkning fra den dato, da dette forhold er opstået.

3. I stedet for den i stk. 1 foreskrevne attest kan den kompetente institution afkræve arbejdstageren dokumenter, der indeholder personlige oplysninger af nyere dato om de af hans familiemedlemmer, der er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den nævnte institution er beliggende.

Gennemførelse af artikel 25, stk. 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71.

Artikel 25

Naturallydelser til arbejdsløses familiemedlemmer, der er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat

Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 16 finder tilsvarende anvendelse ved tilkendelse af naturallydelser til arbejdsløses familiemedlemmer, der er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat.

Gennemførelse af artikel 26 i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 26

Naturallydelser til pensions- eller renteansøgere og deres familiemedlemmer

1. En pensions- eller renteansøger skal for at opnå naturallydelser i den medlemsstat, hvor han er bosat, i medfør af artikel 26, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 lade sig selv og sine familiemedlemmer registrere ved bopælsstedets institution under fremlæggelse af attest om, at han har ret til de nævnte ydelser for sig selv og for sine familiemedlemmer i medfør af en anden medlemsstats lovgivning. Denne attest udstedes af den institution i denne anden medlemsstat, som det påhviler at udrede naturallydelser.

2. Bopælsstedets institution underretter den institution, der har udstedt attesten, om enhver registrering, der har fundet sted i henhold til bestemmelserne i stk. 1.

Gennemførelse af artikel 28 og 28a i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 27

Naturalydelse til pensions- eller rentemodtagere og deres familiemedlemmer der ikke er bosat i en medlemsstat, efter hvis lovgivning de modtager pension eller rente og har ret til ydelser

1. En pensions- eller rentemodtager skal for at opnå naturalydelser på den medlemsstats område, hvor han er bosat, i medfør af artiklerne 28, stk. 1 og 28 a) i forordning (EØF) nr. 1408/71 lade sig selv og sine familiemedlemmer registrere ved bopælsstedets institution under fremlæggelse af attest om, at han har ret til disse ydelser for sig selv og sine familiemedlemmer i medfør af den lovgivning eller en af de lovgivninger, hvorefter han modtager pension eller rente.

2. Denne attest udstedes efter pensions- eller rentemodtagerens anmodning af den institution eller en af de institutioner, som det påhviler at udbetale pension eller rente, eller eventuelt af den institution, der er beføjet til at træffe afgørelse vedrørende ret til naturalydelser, så snart den pågældende opfylder betingelserne for opnåelse af ret til disse ydelser. Fremlægger den pågældende ikke denne attest, fremskaffes den af bopælsstedets institution ved henvendelse til den eller de institutioner, som det påhviler at udbetale pension eller rente, eller eventuelt til den institution, der er beføjet til at udstede attesten. Medens bopælsstedets institution afventer modtagelsen af denne attest, kan den foretage en foreløbig registrering af pensions- eller rentemodtageren og hans familiemedlemmer på grundlag af bevisligheder, den har godkendt. Denne registrering er kun bindende for den institution, som det påhviler at udrede naturalydelser, når den har udstedt den i stk. 1 foreskrevne attest.

3. Bopælsstedets institution underretter den institution, som har udstedt den i stk. 1 foreskrevne attest, om enhver registrering, den har foretaget i medfør af den nævnte bestemmelse.

4. Ved enhver begæring om naturalydelse skal det godtgøres over for bopælsstedets institution, at modtageren fortsat er berettiget til pension eller rente, ved forelæggelse af en kvittering, eller anvisningstalon for den seneste udbetaling af pensionen eller renten.

5. Modtageren eller hans familiemedlemmer har pligt til at underrette bopælsstedets institution om enhver forandring i deres forhold, der kan berøre deres ret til naturalydelse, navnlig midlertidig inddragelse eller bortfald af pensionen eller renten samt enhver bopælsforandring. De institutioner, som det påhviler at udbetale pension eller rente, underretter ligeledes institutionen på modtagerens bopælssted om enhver sådan forandring.

Gennemførelse af forordningens artikel 29

Artikel 28

Naturalydelse til familiemedlemmer, der er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor pensions- eller rentemodtageren er bosat

1. Familiemedlemmerne skal for at opnå naturalydelse på den medlemsstats område, hvor de er bosat, i medfør af artikel 29, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 lade sig registrere ved institutionen på deres bopælssted og herved fremlægge de bevisligheder, der efter den lovgivning, som gælder for denne institution, kræves, for at sådanne ydelser kan tilkendes en pensions- eller rentemodtagers familiemedlemmer, samt en attest, der bekræfter, at pensions- eller rentemodtageren har ret til naturalydelse for sig selv og sine familiemedlemmer. Denne attest, der udstedes af institutionen på modtagerens bopælssted, gælder, så længe institutionen på familiemedlemmernes bopælssted ikke har modtaget meddelelse om, at den ikke længere er gyldig. Når den nævnte attest udstedes af en fransk institution, er den dog kun gyldig i 12 måneder regnet fra datoen for dens udstedelse og skal fornyes hvert år.

2. Ved enhver begæring om naturalydelse skal familiemedlemmerne for institutionen på deres bopælssted fremlægge den i stk. 1 nævnte attest, dersom det er foreskrevet i den lovgivning, som gælder for denne institution, at en sådan begæring skal være ledsaget af dokumentation for modtagelse af pension eller rente.

3. Institutionen på modtagerens bopælssted underretter institutionen på familiemedlemmernes bopælssted, dersom pensionen eller renten stilles i bero eller bortfalder, eller modtageren skifter bopæl. Institutionen på familiemedlemmernes bopælssted kan når som helst anmode institutionen på modtagerens bopælssted om enhver oplysning om ret til naturalydelser.

4. Familiemedlemmerne har pligt til at underrette institutionen på deres bopælssted om enhver forandring i deres forhold, der kan antages at berøre deres ret til naturalydelser, navnlig om enhver bopælsforandring.

Gennemførelse af artikel 31 i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 29

Naturalydelser til pensions- eller rentemodtagere og deres familiemedlemmer ved ophold i en anden medlemsstat end den, hvor de er bosat

1. En pensions- eller rentemodtager, skal for at opnå naturalydelser i medfør af artikel 31 i forordning (EØF) nr. 1408/71 for opholdsstedets institution fremlægge attest om, at han har ret til disse ydelser. Denne attest, der udstedes af institutionen på modtagerens bopælssted, så vidt muligt før han forlader den medlemsstats område, hvor han er bosat, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne højst kan udredes efter denne medlemsstats lovgivning. Fremlægger modtageren ikke den nævnte attest, retter opholdsstedets institution henvendelse til bopælsstedets institution for at fremskaffe den.

2. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 16, stk. 6, 7 og 9, finder tilsvarende anvendelse. I så fald anses institutionen på pensions- eller rentemodtagerens bopælssted for den kompetente institution.

3. Bestemmelserne i denne artikel finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår tilkendelse af naturalydelser til de i artikel 31 i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede familiemedlemmer.

Gennemførelse af artikel 35, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 30

De institutioner, hvortil arbejdstagere beskæftiget i miner og lignende virksomheder samt deres familiemedlemmer kan rette henvendelse i tilfælde af ophold eller bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. I de i artikel 35, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede tilfælde kan arbejdstagere beskæftiget i miner og lignende virksomheder samt deres familiemedlemmer rette henvendelse til den nærmeste institution på den medlemsstats område, hvor de opholder sig eller er bosat, og som er angivet i bilag 3 til gennemførelsesforordningen, selv om denne er en institution, der administrerer ordningen for arbejdere i stålindustrien forudsat, at de ydelser, der i opholds- eller bopælslandet udredes i henhold til den ordning, vedrørende syge- og moderskabsforsikring, der gælder for arbejdere i stålindustrien, svarer til de ydelser, der udredes efter den særlige ordning for arbejdstagere beskæftiget i miner og lignende virksomheder. Denne institution er i så fald forpligtet til at udrede ydelserne.

2. Når ydelserne i henhold til den særlige ordning for arbejdstagere beskæftiget i miner og lignende virksomheder er mere gunstige, er disse arbejdstagere eller deres familiemedlemmer berettiget til at henvende sig enten til den institution, som det påhviler at administrere denne ordning, eller til den nærmeste institution på den medlemsstats område, hvor de opholder sig eller er bosat, og som administrerer ordningen for arbejdere i stålindustrien. I sidstnævnte tilfælde skal denne institution gøre den pågældende opmærksom på, at han vil opnå mere gunstige ydelser ved at henvende sig til den institution, som det påhviler at administrere den førnævnte særlige ordning; den skal endvidere underrette ham om denne institutions benævnelse og adresse.

Gennemførelse af artikel 35, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 31

Medregning af den periode, hvori der allerede er udredt ydelser af en anden medlemsstats institution

Ved anvendelsen af bestemmelserne i artikel 35, stk. 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71 kan den institution i en medlemsstat, som skal udrede ydelserne, afkræve en anden medlemsstats institution oplysninger om, i hvilken periode den sidstnævnte institution allerede har udredt ydelser for det samme sygdoms- eller moderskabstilfælde.

Refusion fra den kompetente institution i en medlemstat af udgifter, der er udlagt under ophold i en anden medlemsstat

Artikel 32

1. Dersom de i gennemførelsesforordningens artikel 19, stk. 1 og 4, samt artikel 20, 22 og 29 foreskrevne formaliteter ikke har kunnet opfyldes under ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat, refunderes de udlagte beløb efter arbejdstagerens anmodning af den kompetente institution efter de satser, der anvendes af opholdsstedets institution.

2. Opholdsstedets institution skal efter anmodning underrette den kompetente institution om disse satser.

Dersom opholdsstedets institution og den kompetente institution er omfattet af en overenskomst, der enten foreskriver afkald på enhver refusion eller refusion med et standardbeløb af ydelser udredet i medfør af artikel 22, stk. 1, litra a), i), og artikel 31 i forordning (EØF) nr. 1408/71 er opholdsstedets institution endvidere forpligtet til at overføre det beløb, som i medfør af stk. 1 skal refunderes den pågældende, til den kompetente institution.

3. Hvor det drejer sig om større udgifter, kan den kompetente institution, yde den pågældende et passende forskud, når han til nævnte institution har indgivet begæring om refusion.

KAPITEL 3

INVALIDITET, ALDERDOM OG DØDSFALD (PENSIONER)

Indgivelse og behandling af begæring om ydelser

Artikel 33

De artikler i forordning (EØF) nr. 574/72, som i henhold til afgørelsens artikel 27 finder tilsvarende anvendelse på tyrkiske arbejdstagere, deres familiemedlemmer og efterladte, suppleres med bestemmelserne i nedenstående artikler 34-44.

Artikel 34

Behandling af begæringer om ydelser ved invaliditet i tilfælde, hvor arbejdstageren udelukkende har været forsikret i medfør af de i bilag III til forordning (EØF) nr. 1408/71 anførte lovgivninger

1. Dersom arbejdstageren har indgivet begæring om ydelser ved invaliditet, og institutionen har konstateret, at bestemmelserne i artikel 37, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 skal anvendes, retter den, om fornødent, henvendelse til den institution, som arbejdstageren senest har været tilsluttet, for at fremskaffe attest om de forsikringsperioder, han har tilbagelagt efter den lovgivning, som gælder for sidstnævnte institution.
2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, dersom det er nødvendigt at medregne forsikringsperioder, der tidligere er tilbagelagt efter lovgivningen i enhver anden medlemsstat, for at de i den kompetente stats lovgivning foreskrevne betingelser kan opfyldes.
3. I det i artikel 39, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede tilfælde sender den institution, som har behandlet arbejdstagerens begæring, denne til den institution, som arbejdstageren senest har været tilsluttet.
4. Gennemførelsesforordningens artikel 36-44 finder ikke anvendelse ved behandlingen af de i stk. 1-3 omhandlede begæringer.

Artikel 35

Fastsættelse af invaliditetsgraden

En medlemsstats institution skal ved fastsættelse af invaliditetsgraden tage sådanne lægelige dokumenter og erklæringer i betragtning samt administrative oplysninger, som institutionen har indhentet fra enhver anden medlemsstat. Bortset fra det tilfælde, hvor bestemmelserne i artikel 40, stk. 4, i for-

ordning (EØF) nr. 1408/71 finder anvendelse, bevarer enhver institution dog retten til at lade ansøgeren undersøge af en af den selv udpeget læge.

Behandling af begæringer om ydelser ved invaliditet og alderdom samt til efterladte i de i artikel 36, stk. 1, 2 og 4 i forordning (EØF) nr. 574/72 omhandlede tilfælde, som i henhold til afgørelsens artikel 27 finder tilsvarende anvendelse

Artikel 36

Bestemmelse af, hvilken institution der er behandlende institution.

1. Begæringer om ydelser behandles af den institution, hvortil de er indgivet eller sendt i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 36, stk. 1 og 2 i forordning (EØF) nr. 574/72. Denne institution betegnes "den behandlende institution".
2. Den behandlende institution skal straks ved anvendelse af en blanket, der er udfærdiget i dette øjemed, underrette alle de berørte institutioner om indkomne begæringer om ydelser, for at disse kan blive behandlet samtidig og uden forsinkelse i alle disse institutioner.

Artikel 37

Blanketter, der skal benyttes til behandling af begæringer om ydelser

1. Ved behandling af begæringer om ydelser skal den behandlende institution anvende en blanket, der specielt indeholder en opgørelse og oversigt over de forsikrings- eller bopælsperioder, som arbejdstageren har tilbagelagt efter lovgivningen i samtlige berørte medlemsstater.
2. Oversendelse af disse blanketter til enhver anden medlemsstats institution træder i stedet for oversendelse af bevisligheder.

Artikel 38

Den fremgangsmåde, der skal følges af de berørte institutioner ved begæringens behandling

1. Den behandlede institution anfører på den i gennemførelsesforordningens artikel 37, stk. 1, foreskrevne blanket de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter den lovgivning, som gælder for institutionen, og fremsender et eksemplar af blanketten til enhver medlemsstats institution for ydelser ved invaliditet, alderdom og dødsfald (pensioner), som arbejdstageren har været tilsluttet, i givet fald bilagt de af ansøgeren fremlagte arbejdsattester.

2. Dersom kun én yderligere institution er berørt, supplerer denne institution

den omhandlede blanket med angivelse af:

- a) de forsikrings- eller bopælsperioder tilbagelagt efter den lovgivning, som gælder for institutionen;
- b) størrelsen af den ydelse, som ansøgeren ville kunne gøre krav på alene på grundlag af disse forsikrings- eller bopælsperioder;
- c) ydelsernes teoretiske og faktiske beløb beregnet efter bestemmelserne i artikel 46, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1408/71.

Den således supplerede blanket tilbagesendes til den behandlede institution.

Dersom der er erhvervet ret til ydelser alene på grundlag af de forsikrings- eller bopælsperioder tilbagelagt efter den lovgivning, der gælder for institutionen i den anden medlemsstat, og dersom størrelsen af den ydelse, der svarer til disse perioder, kan fastsættes straks, medens de under litra c), omhandlede beregninger kræver betydeligt længere tid, tilbagesendes blanketten til den behandlende institution med de i litra a) og b) omhandlede oplysninger; de i litra c) omhandlede oplysninger fremsendes snarest muligt til den behandlende institution.

3. Såfremt to eller flere andre institutioner er berørt, skal hver af institutionerne supplere den nævnte blanket med angivelse af de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter den lovgivning, der gælder for den pågældende institution, og tilbagesende den til den behandlende institution.

Dersom der er erhvervet ret til ydelser alene på grundlag af de forsikrings- eller bopælsperioder tilbagelagt efter den lovgivning, der gælder for en eller flere af disse institutioner, og dersom størrelsen af den ydelse, der svarer til disse perioder, kan fastsættes straks, underrettes den behandlende institution om dette beløb samtidig med underretning om forsikrings- eller bopælsperioderne; kræver fastsættelsen af det nævnte beløb en vis tid, underrettes den behandlende institution om beløbet, så snart det er fastsat.

Efter modtagelsen af samtlige blanketter med oplysning om forsikrings- eller bopælsperioderne og i givet fald om det eller de beløb, der skal udbetales efter lovgivningen i en eller flere af de berørte medlemsstater, sender den behandlende institution et eksemplar af de således udfyldte blanketter til hver af de berørte institutioner, som deri anfører ydelsernes teoretiske og faktiske beløb, beregnet efter bestemmelserne i artikel 46, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1408/71, og tilbagesender blanketten til den behandlende institution.

4. Så snart den behandlende institution efter modtagelsen af de i stk. 2 eller 3 omhandlede oplysninger har konstateret, at bestemmelserne i artikel 40, stk. 2, eller artikel 48, stk. 2 eller 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71 skal anvendes, underretter den de øvrige berørte institutioner herom.

Artikel 39

Den institution, der er beføjet til at træffe afgørelse om invaliditetsgraden

1. Alene den behandlende institution er beføjet til at træffe den i artikel 40, stk. 4 i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede afgørelse med hensyn til ansøgerens invaliditet, jfr. dog bestemmelserne i stk. 2 og 3. Den træffer denne afgørelse, så snart den er i stand til at fastslå, om de betingelser for ret til ydelser, der er fastsat i den lovgivning, som gælder for den, er opfyldt, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 45 i forordning (EØF) nr. 1408/71. Den underretter straks de øvrige berørte institutioner om denne afgørelse.

2. Dersom de betingelser for erhvervelse af ret til ydelser - bortset fra betingelsen vedrørende invaliditet - der er fastsat i den lovgivning, som gælder for den behandlende institution, under iagttagelse af bestemmelserne i forordningens artikel 45 i forordning (EØF) nr. 1408/71, underretter den straks den institution, der er kompetent vedrørende invaliditet i den af de øvrige berørte medlemsstater, af hvis lovgivning arbejdstageren senest har været omfattet. Den sidstnævnte institution er beføjet til at træffe afgørelse om ansøgerens invaliditet, såfremt de betingelser for ret til ydelser, der er fastsat i den lovgivning, som gælder for den, er opfyldt; den underretter straks de øvrige berørte institutioner om denne afgørelse.

3. I givet fald kan det under de samme betingelser være nødvendigt at gå tilbage til den institution, der er kompetent vedrørende invaliditet i den medlemsstat, af hvis lovgivning arbejdstageren først har været omfattet.

Artikel 40

Udbetaling af foreløbige ydelser samt forskud på ydelser

1. Dersom den behandlende institution konstaterer, at ansøgeren har ret til ydelser efter den lovgivning, der gælder for institutionen, uden at det er nødvendigt at medregne forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning, udbetaler institutionen straks disse ydelser som foreløbige ydelser.

2. Dersom ansøgeren ikke har ret til ydelser i medfør af stk. 1, men hvor det fremgår af de oplysninger, der er tilgået den behandlende institution i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 38 stk. 2, eller 3, at han har ret til ydelser efter lovgivningen i en anden medlemsstat, alene på grundlag af de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter nævnte lovgivning, udbetaler den institution, for hvilken nævnte lovgivning gælder, ydelserne som foreløbige ydelser, så snart institutionen har modtaget underretning fra den behandlende institution om, at den er forpligtet hertil.
3. Dersom ansøgeren i det i stk. 2 omhandlede tilfælde har ret til ydelser efter lovgivningen i flere medlemsstater, alene på grundlag af de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i hver af disse stater, påhviler udbetalingen af foreløbige ydelser den institution, som først har underrettet den behandlende institution om, at der består en sådan ret; det påhviler den behandlende institution at underrette de øvrige berørte institutioner.
4. Den institution, som det påhviler at udbetale ydelser i medfør af stk. 1, 2 eller 3, underretter straks ansøgeren herom og gør ham samtidig udtrykkeligt opmærksom på, at afgørelsen er af foreløbig karakter og ikke kan påklages.
5. Dersom der ikke kan udbetales ansøgeren en foreløbig ydelse i medfør af stk. 1, 2 eller 3, men hvor det fremgår af de modtagne oplysninger, at der er erhvervet ret til ydelser i medfør af artikel 46, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1408/71, udbetaler den behandlende institution ham et passende forskud, der kan kræves tilbagebetalt, og hvis størrelse såvidt muligt svarer til det beløb, der må antages at blive fastsat i henhold til nævnte forordnings artikel 46, stk. 2.
6. To medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan aftale andre regler for udbetaling af foreløbige ydelser i tilfælde, hvor alene institutionerne i disse medlemsstater er berørt. Den administrative Kommission skal underrettes om de aftaler, der træffes herom.

Artikel 41

Beregning af ydelser i tilfælde af helt eller delvist sammenfald af perioder

Ved beregningen af ydelsens teoretiske og faktiske beløb efter bestemmelserne i artikel 46, stk. 2, litra a) og b) i forordning (EØF) nr. 1408/71, finder reglerne i gennemførelsesforordningens artikel 13, stk. 1, litra b), c) og d), anvendelse.

Det således fremkomne faktiske beløb forhøjes med det beløb, der svarer til forsikringsperioderne i henhold til en frivillig eller frivillig fortsat ordning, og som er fastsat efter den lovgivning, hvorefter disse forsikringsperioder er tilbagelagt.

Artikel 42

Meddelelse til ansøgeren om institutionernes afgørelser

1. Den behandlende institution skal underrettes om de endelige afgørelser, der er truffet af de enkelte berørte institutioner. Hver af disse afgørelser skal angive den i den pågældende lovgivning fastsatte klageadgang samt fristerne for indgivelse af klage. Efter modtagelsen af alle disse afgørelser underretter den behandlende institution ansøgeren herom ved en sammenfattende meddelelse ledsaget af de nævnte afgørelser. Klagefristerne løber først fra tidspunktet for ansøgerens modtagelse af den sammenfattende meddelelse.

2. Samtidig med, at den behandlende institution sender ansøgeren den i stk. 1 omhandlede sammenfattende meddelelse, sender den en genpart heraf til hver af de berørte institutioner, vedlagt en genpart af de øvrige institutioners afgørelser.

Artikel 43

Fornyset beregning af ydelser

1. Ved anvendelsen af bestemmelserne i artikel 49, stk. 2 og 3, samt artikel 51, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1408/71 finder bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 40 tilsvarende anvendelse.

2. I tilfælde af, at ydelsen nyberegnes, bortfalder eller stilles i bero, underretter den institution, som har truffet afgørelse herom, straks den pågældende samt hver af de institutioner, hvorfra den pågældende har ret til ydelser, eventuelt gennem den behandlende institution. Afgørelsen skal angive den pågældende lovgivnings fastsatte klageadgang samt fristerne for indgivelse af klage. Disse frister løber først fra den pågældendes modtagelse af afgørelsen.

Artikel 44

Foranstaltninger med henblik på at fremskynde fastsættelsen af ydelser

1. Når en tyrkisk arbejdstager, som har været omfattet af én medlemsstats lovgivning, bliver omfattet af en anden medlemsstats lovgivning, skal den

institution, der er kompetent vedrørende pensioner i den sidstnævnte stat på det tidspunkt, da arbejdstageren bliver registreret, til det organ, der er udpeget af den kompetente myndighed i den samme medlemsstat (beskæftigelseslandet), sende alle arbejdstagerens personlige data, datoen for hans tiltrædelse af beskæftigelsen samt den nævnte kompetente institutions benævnelse, den pågældendes forsikringsnummer i institutionen, og alle andre oplysninger, som er egnet til at lette og fremskynde den senere fastsættelse af pensionerne.

2. Efter anmodning af arbejdstageren eller af den institution, som han på det pågældende tidspunkt er tilsluttet, foretager de berørte institutioner en opgørelse over hans forsikringsforhold, senest 1 år før det tidspunkt, da han opnår alderen for ret til pension.

KAPITEL 4

ARBEJDSULYKKER OG ERHVERVSSYGDOMME

Gennemførelse af afgørelsens artikel 15

Artikel 45

Reglerne til gennemførelse af de artikler i forordning (EØF) nr. 1408/71, som i henhold til afgørelsens artikel 15 finder tilsvarende anvendelse på tyrkiske arbejdstagere, er fastsat i nedenstående artikler 46-62.

Gennemførelse af artikel 52 og 53 i forordning (EØF) nr. 1408/71.

Artikel 46

Naturalydelse i tilfælde af bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. For at opnå naturalydelser i medfør af artikel 52, litra a), i forordning (EØF) nr. 1408/71, skal arbejdstageren for bopælsstedets institution fremlægge attest om, at han har ret til disse naturalydelser. Denne attest udstedes af den kompetente institution, eventuelt på grundlag af oplysninger fra arbejdsgiveren. Dersom lovgivningen i den kompetente stat kræver det, skal arbejdstageren endvidere for bopælsstedets institution fremlægge et bevis fra den kompetente institution for modtagelse af anmeldelsen af ulykkestilfældet eller erhvervssygdommen. Fremlægger han ikke disse bevisligheder, retter bopælsstedets institution henvendelse til den kompetente institution for at fremskaffe dem, og i mellemtiden tilkender den ham naturalydelser som sygeforsikringsydelser, for så vidt han opfylder de nødvendige betingelser for ret til sådanne ydelser.

2. Denne attest bevarer sin gyldighed, så længe bopælsstedets institution ikke har modtaget meddelelse om, at den ikke længere er gyldig. Når den nævnte attest er udstedt af en fransk institution, er den dog kun gyldig i et tidsrum af seks måneder regnet fra datoen for dens udstedelse og skal fornyes hver sjette måned.

3. Dersom arbejdstageren er sæsonarbejder, er den i stk. 1 omhandlede attest gyldig, så længe sæsonarbejdet vedvarer, medmindre den kompetente institution i mellemtiden har meddelt bopælsstedets institution, at den ikke længere er gyldig.

4. Ved enhver begæring om naturalydelse skal arbejdstageren fremlægge de bevisligheder, der kræves for tilkendelse af naturalydelse efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat.
5. I tilfælde af hospitalsindlæggelse underretter bopælsstedets institution - inden tre dage efter at den er blevet bekendt hermed - den kompetente institution om datoen for hospitalsindlæggelsen, hospitalopholdets forventede varighed samt udskrivningsdatoen.
6. Bopælsstedets institution underretter på forhånd den kompetente institution om enhver afgørelse vedrørende tilkendelse af en naturalydelse, hvor de sandsynlige eller faktiske udgifter overstiger et standardbeløb, der fastsættes og med jævne mellemrum revideres af Den administrative Kommission. Den kompetente institution kan, inden 15 dage efter afsendelsen af denne meddelelse fremsende en begrundet indsigelse; har bopælsstedets institution ikke modtaget nogen indsigelse ved udløbet af denne frist, tilkender den naturalydelse. Dersom det er tvingende nødvendigt at udrede sådanne naturalydelse straks, underretter bopælsstedets institution øjeblikkeligt den kompetente institution herom.
7. Arbejdstageren har pligt til at underrette bopælsstedets institution om enhver forandring i sine forhold, der må antages at berøre hans ret til naturalydelse, navnlig om ethvert arbejdsophør eller overgang til ny beskæftigelse eller enhver forandring af bopæls- eller opholdssted. Den kompetente institution underretter ligeledes bopælsstedets institution, dersom arbejdstageren ikke længere er forsikret eller hans ret til naturalydelse er bortfaldet. Bopælsstedets institution kan når som helst afkræve den kompetente institution alle oplysninger vedrørende arbejdstagerens forsikringsforhold eller ret til naturalydelse.
8. Hvor det drejer sig om grænsearbejder, kan lægemidler, bandager, briller, mindre proteser samt laboratorieundersøgelser kun udleveres eller foretages i den medlemsstat, hvor de er ordineret efter bestemmelserne i denne medlemsstats lovgivning.
9. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan efter udtalelse fra Den administrative Kommission aftale andre gennemførelsesregler.

Artikel 47.

Kontantydelse, bortset fra renter, i tilfælde af bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. For at opnå kontantydelse (bortset fra renter) i medfør af artikel 52, litra b), i forordning (EØF) nr. 1408/71 skal arbejdstageren inden tre dage efter arbejdsdygtighedens indtræden rette henvendelse til bopælsstedets institution med en meddelelse om, at han er ophørt med at arbejde, eller - såfremt dette er foreskrevet i den lovgivning, som gælder for den kompetente institution eller bopælsstedets institution - en erklæring om arbejdsdygtighed udstedt af den behandlende læge.

2. Dersom de behandlende læger i bopælslandet ikke udsteder attest om arbejdsdygtighed, henvender arbejdstageren sig direkte til bopælsstedets institution inden for den frist, der er foreskrevet i den lovgivning, der gælder for den.

Denne institution foranlediger straks arbejdstageren lægeundersøgt med henblik på konstatering af hans arbejdsdygtighed samt udfærdigelse af den i stk. 1 omhandlede erklæring. Denne erklæring, som skal angive den forventede varighed af arbejdsdygtigheden, sendes straks til den kompetente institution.

3. I de tilfælde, hvor stk. 2 ikke finder anvendelse, skal bopælsstedets institution snarest muligt og under alle omstændigheder inden tre dage efter, at arbejdstageren har henvendt sig til den, lade ham kontrolundersøge af en læge, som om det drejede sig om en af dens egne forsikrede. Den kontrollerende læges erklæring, der navnlig skal indeholde oplysning om den forventede varighed af arbejdsdygtigheden, sendes af bopælsstedets institution til den kompetente institution inden tre dage efter datoen for kontrolundersøgelsen.

4. Bopælsstedets institution iværksætter senere om fornødent, en administrativ eller lægelig kontrol af arbejdstageren, som om det drejede sig om en af dens egne forsikrede. Så snart den har konstateret, at arbejdstageren på ny er arbejdsdygtig, underretter den straks arbejdstageren samt den kompetente institution herom med angivelse af datoen for arbejdsdygtighedens ophør. Meddelelsen til arbejdstageren anses for en afgørelse, der er truffet på den kompetente institutions vegne, jf. dog bestemmelserne i stk. 6.

5. Den kompetente institution bevarer under alle omstændigheder retten til at lade arbejdstageren undersøge af en af den selv udpeget læge.

6. Dersom den kompetente institution beslutter at afslå begæringen om kontantydelse, fordi arbejdstageren ikke har overholdt den fremgangsmåde, der er foreskrevet i bopælslandets lovgivning, eller den konstaterer, at arbejdstageren på ny er arbejdsdygtig, underretter den arbejdstageren om denne afgørelse og sender samtidig en genpart heraf til bopælsstedets institution.

7. Når arbejdstageren genoptager sit arbejde, underretter han den kompetente institution herom, såfremt dette er foreskrevet i den lovgivning, som gælder for denne institution.

8. Den kompetente institution udbetaler kontantydelse på enhver egnet måde, fortrinsvis ved international postanvisning, og underretter bopælsstedets institution samt arbejdstageren herom. Dersom kontantydelse udbetales af bopælsstedets institution til udgift for den kompetente institution, underretter den kompetente institution arbejdstageren om hans rettigheder, samtidig med at den underretter bopælsstedets institution om kontantydelse størrelse, hvornår de forfalder til udbetaling, samt for hvor lang tid de højst kan tilkendes efter lovgivningen i den kompetente stat.

9. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan efter indhentet udtalelse fra Den administrative Kommission aftale andre gennemførelsesregler.

Gennemførelse af artikel 55 i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 48

Naturalydelser i tilfælde af ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. For at opnå naturalydelser skal den i artikel 14, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede arbejdstager, der er beskæftiget ved international transport, og som under udførelsen af sit arbejde befinder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat, snarest muligt for opholdsstedets institution fremlægge en særlig attest udstedt af arbejdsgiveren eller dennes stedfortræder i samme kalendermåned eller inden for de to forudgående kalendermåneder. Denne attest skal især angive, hvornår arbejdstageren har tiltrådt sin beskæftigelse hos den nævnte arbejdsgiver, samt den kompetente institutions benævnelse og adresse. Når arbejdstageren har fremlagt denne attest, formodes han at opfylde betingelserne for ret til naturalydelser. Dersom det ikke er muligt for arbejdstageren at henvende sig til opholdsstedets institution før lægebehandlingen, har han alligevel ret til denne behandling ved fremlæggelse af den nævnte attest, som om han var forsikret i denne institution.

2. Opholdsstedets institution retter inden tre dage henvendelse til den kompetente institution for at få oplyst, om den i stk. 1 omhandlede arbejdstager opfylder betingelserne for ret til naturalydelse. Den er forpligtet til at udrede naturalydelserne, indtil den modtager svar fra den kompetente institution, dog højst for et tidsrum af 30 dage.
3. Den kompetente institution skal svare opholdsstedets institution inden 10 dage efter modtagelsen af dens forespørgsel. Dersom svaret er bekræftende, angiver den kompetente institution i givet fald, for hvor lang tid naturalydelser højst kan tilkendes efter den for denne institution gældende lovgivning, og opholdsstedets institution udreder fortsat de nævnte ydelser.
4. De naturalydelser, der udredes på grundlag af den i stk. 1 nævnte formodning, er genstand for refusion i henhold til artikel 36, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71.
5. I stedet for den i stk. 1 omhandlede attest kan den i nævnte bestemmelse omhandlede arbejdstager for opholdsstedets institution fremlægge den i stk. 6 omhandlede attest.
6. For at opnå naturalydelser i medfør af artikel 55, stk. 1, litra a), i), i forordning (EØF) nr. 1408/71 - bortset fra de tilfælde, hvor ydelserne tilkendes på grundlag af den i stk. 1 nævnte formodning - skal arbejdstageren for opholdsstedets institution fremlægge en attest, der bekræfter, at han har ret til naturalydelser. Denne attest, der udstedes af den kompetente institution, om muligt før arbejdstageren forlader den medlemsstats område, hvor han er bosat, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne højst kan tilkendes efter den kompetente stats lovgivning. Fremlægger arbejdstageren ikke denne attest, retter opholdsstedets institution henvendelse til den kompetente institution for at fremskaffe den.
7. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 46, stk. 5, 6 og 9, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 49

Naturalydelser til arbejdstagere, som flytter, eller som vender tilbage til bopælslandet, samt til arbejdstagere, der har fået tilladelse til at rejse til en anden medlemsstat med henblik på behandling

1. For at opnå naturalydelser i medfør af artikel 55, stk. 1, litra b), i), i forordning (EØF) nr. 1408/71, skal arbejdstageren for bopælsstedets institution fremlægge attest for, at han fortsat har ret til disse ydelser. Denne attest, der udstedes af den kompetente institution, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne endnu kan udredes efter den kompetente stats lovgivning. Attesten kan udstedes efter arbejdstagerens afrejse og på dennes anmodning, hvis den på grund af force majeure ikke har kunnet udfærdiges tidligere.
2. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 46, stk. 5, 6 og 9, finder tilsvarende anvendelse.
3. Bestemmelserne i denne artikel finder tilsvarende anvendelse ved udredelse af naturalydelser i de i artikel 55, stk. 1, litra c), i), i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede tilfælde.

Artikel 50

Kontantydelse, bortset fra renter, ved ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat.

Med hensyn til opnåelse af kontantydelse (bortset fra renter) i medfør af artikel 55, stk. 1, litra a), ii), i forordning (EØF) nr. 1408/71, finder bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 46 tilsvarende anvendelse. En arbejdstager, der opholder sig på en medlemsstats område uden at være erhvervsmæssigt beskæftiget der, er dog ikke forpligtet til at fremlægge den i gennemførelsesforordningens artikel 47, stk. 1, omhandlede anmeldelse om arbejdsophør. Dette berører ikke pligten til at fremlægge en erklæring om udarbejdsdygtighed.

Gennemførelse af artikel 52-56 i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 51

Anmeldelser, undersøgelser og udveksling af oplysninger mellem institutionerne vedrørende en arbejdsulykke eller erhvervssygdom, der er indtruffet i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. Når en arbejdsulykke indtræffer, eller en erhvervssygdom første gang lægeligt konstateres i en anden medlemsstat end den kompetente stat, skal anmeldelsen af ulykkestilfældet eller erhvervssygdommen foretages efter bestemmelserne i den kompetente stats lovgivning, uden at dette berører lovbestemmelser, der måtte gælde i den medlemsstat, hvor arbejdsulykken er indtruffet, eller erhvervssygdommen første gang er lægeligt konstateret, og som fortsat finder anvendelse i et sådant tilfælde. Nævnte anmeldelse indgives til den kompetente institution samtidig med, at en genpart af den sendes til bopæls- eller opholdsstedets institution.
2. Institutionen i den medlemsstat, på hvis område arbejdsulykken er indtruffet eller erhvervssygdommen første gang er lægeligt konstateret, tilsender den kompetente institution i to eksemplarer de lægeerklæringer, der er udfærdiget i denne stat, samt alle relevante oplysninger, som den sidstnævnte institution måtte ønske at modtage.
3. Såfremt det, hvor det drejer sig om et ulykkestilfælde indtruffet på vej til eller fra arbejdet i en anden medlemsstat end den kompetente stat, er påkrævet at foretage en undersøgelse på den førstnævnte medlemsstats område, kan den kompetente institution udpege en person til at forestå denne undersøgelse, og den skal i så fald underrette myndighederne i den pågældende medlemsstat herom. Disse myndigheder yder den pågældende bistand, navnlig ved at stille en medhjælp til rådighed for ham med henblik på at gennemgå rapporten og alle øvrige dokumenter vedrørende ulykkestilfældet.
4. Efter behandlingens afslutning sendes en udførlig rapport med lægeerklæringer om de varige følger af ulykkestilfældet eller sygdommen, navnlig om den pågældendes øjeblikkelige tilstand samt om, hvorvidt læsionerne er helbredt eller konsolideret, til den kompetente institution. De hermed forbundne honorarer betales af henholdsvis bopælslandets institution eller af opholdsstedets institution, efter den af den pågældende institution anvendte takst og til udgift for den kompetente institution.
5. Den kompetente institution skal efter anmodning underrette henholdsvis bopæls- eller opholdsstedets institution om afgørelsen af, hvornår læsionerne er helbredt eller konsolideret, samt - i givet fald - om afgørelsen vedrørende tilkendelse af rente.

Artikel 52

Bestridelse af, at ulykkestilfældet eller sygdommen er arbejdsbetinget

1. Når den kompetente institution i det i artikel 52 eller artikel 55, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede tilfælde bestrider, at ulykkestilfældet eller sygdommen er omfattet af lovgivningen om arbejdsulykker og erhvervssygdomme, skal den straks underrette bopælsstedets institution eller opholdsstedets institution, der har udredt naturalydelse; disse ydelser betragtes derefter som sygeforsikringsydelser og udredes fortsat som sådanne på grundlag af de i gennemførelsesforordningens artikler 19 og 20 omhandlede attester.
2. Når der er truffet endelig afgørelse om dette spørgsmål, underretter den kompetente institution straks bopælsstedets institution eller opholdsstedets institution, der har udredt naturalydelse. Dersom der ikke er tale om en arbejdsulykke eller erhvervssygdom, skal denne institution fortsat udrede disse naturalydelser som sygeforsikringsydelser, såfremt arbejdstageren i øvrigt er berettiget hertil. I modsat fald betragtes de naturalydelser, som arbejdstageren har modtaget i henhold til sygeforsikringen, som ydelser ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

Gennemførelse af artikel 57 i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 53

Fremgangsmåden i tilfælde af, at arbejdstageren i flere medlemsstater har været udsat for at pådrage sig en erhvervssygdom

1. I det i artikel 57, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede tilfælde indgives anmeldelsen af en erhvervssygdom enten til den institution, der er kompetent vedrørende erhvervssygdomme, i den medlemsstat, hvor den pågældende senest har været beskæftiget ved et arbejde, der kan forårsage den pågældende sygdom, eller til bopælsstedets institution, som sender anmeldelsen til den nævnte kompetente institution.
2. Dersom den i stk. 1 omhandlede kompetente institution konstaterer, at arbejdstageren senest har været beskæftiget ved et arbejde, der kan forårsage den pågældende erhvervssygdom, under lovgivningen i en anden medlemsstat, sender den anmeldelsen med bilag til den tilsvarende institution i denne medlemsstat.

3. Når institutionen i den medlemsstat, under hvis lovgivning arbejdstageren senest har været beskæftiget ved et arbejde, der kan forårsage den pågældende erhvervssygdom, konstaterer, at den pågældende eller hans efterladte ikke opfylder betingelserne i denne medlemsstats lovgivning under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 57, stk. 2 og 3, litra a) og b); i forordning (EØF) nr. 1408/71 skal den nævnte institution:
 - a) straks sende anmeldelsen med samtlige bilag, herunder resultaterne af de lægelige observationer og undersøgelser, som den førstnævnte institution har ladet foretage, samt en genpart af den i litra b) nævnte afgørelse, til institutionen i den medlemsstat, under hvis lovgivning arbejdstageren tidligere har været beskæftiget ved et arbejde, der kan forårsage den pågældende erhvervssygdom;
 - b) samtidig underrette den pågældende om sin afgørelse, navnlig med angivelse af begrundelsen for afslag og med angivelse af klageadgangen og fristerne for indgivelse af klage samt datoen for sagens oversendelse til den i litra a) nævnte institution.
4. Det kan i givet fald være nødvendigt efter samme fremgangsmåde at gå tilbage til den tilsvarende institution i den medlemsstat, hvor den pågældende først har været beskæftiget ved et arbejde, der kan forårsage den pågældende erhvervssygdom.

Artikel 54

Udveksling af oplysninger mellem institutioner i tilfælde af klage over afslag på begæring om ydelser. Ydelse af forskud i tilfælde af en sådan klage

1. I tilfælde af klage over en afgørelse, hvorved der gives afslag på begæring om ydelser, truffet af institutionen i en af de medlemsstater, hvor arbejdstageren har været beskæftiget ved et arbejde, der kan forårsage den pågældende erhvervssygdom, skal denne institution underrette den institution, hvortil anmeldelsen efter den i gennemførelsesforordningens artikel 53, stk. 3, fastsatte fremgangsmåde er sendt, og skal senere underrette den om den endelige afgørelse i sagen.
2. Såfremt der under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 57, stk. 2 og 3, litra a) og b), i forordning (EØF) nr. 1408/71 er erhvervet ret til ydelser efter den for den sidstnævnte institution gældende lovgivning, udbetaler denne institution forskud med et beløb, der i givet fald fastsættes efter høring af den institution, hvis afgørelse er påklaget. Den sidstnævnte institution refunderer det ydede forskudsbeløb, hvis den som følge af klageinstansens afgørelse er forpligtet til at udbetale ydelserne. Dette beløb indeholdes derefter i de ydelser, der tilkommer den pågældende.

Artikel 55:

Fordeling af udgifterne ved kontantydelse i anledning af sclerogen pneumoconiose

For så vidt angår anvendelsen af artikel 57, stk. 3, litra c), i forordning (EØF) nr. 1408/71 gælder følgende regler:

- a) Den kompetente institution i den medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse tilkendes i medfør af artikel 57, stk. 1 i forordning (EØF) nr. 1408/71 - i det følgende betegnet som "den for udbetaling af kontantydelse ansvarlige institution" - anvender en blanket der navnlig indeholder en opgørelse og oversigt over samtlige de forsikringsperioder (alderdomsforsikring), eller bopælsperioder, som den pågældende har tilbagelagt efter lovgivningen i hver af de berørte medlemsstater;
- b) den for udbetaling af kontantydelse ansvarlige institution sender denne blanket til samtlige de institutioner for alderdomsforsikring i disse medlemsstater, som den pågældende har været tilsluttet; hver af disse institutioner anfører på blanketten de forsikringsperioder (alderdomsforsikring) eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter den lovgivning, der gælder for institutionen, og tilbagesender blanketten til den for udbetaling af kontantydelse ansvarlige institution;
- c) den for udbetaling af kontantydelse ansvarlige institution foretager derefter en fordeling af udgifterne mellem sig selv og de øvrige berørte institutioner; den sender dem til deres godkendelse en opgørelse over denne fordeling med dertil hørende bilag, der navnlig udviser størrelsen af de kontantydelse, der er tilkendt, og beregningen af fordelingsprocenterne;
- d) ved udløbet af hvert kalenderår sender den for udbetaling af kontantydelse ansvarlige institution de øvrige berørte institutioner en opgørelse over de kontantydelse, der er udbetalt i løbet af det pågældende regnskabsår, med angivelse af det beløb, der skal afholdes af hver af disse ifølge den i litra c) omhandlede fordeling; hver af de pågældende institutioner refunderer den for udbetaling af kontantydelse ansvarlige institution det pågældende beløb snarest muligt og senest inden tre måneder.

Gennemførelse af artikel 58, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 56

Attestation vedrørende de familiemedlemmer, der skal tages i betragtning ved beregningen af kontantydelse, herunder renter

1. Anvendelsen af bestemmelserne i artikel 58, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 er betinget af, at ansøgeren fremlægger attest vedrørende de af hans familiemedlemmer, der er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor institutionen, som det påhviler at fastsætte kontantydelse, er beliggende.

Denne attest udstedes af sygeforsikringsinstitutionen på familiemedlemmernes bopælssted eller af en anden institution, udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmerne er bosat. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 24, stk. 2, andet og tredje afsnit, finder tilsvarende anvendelse.

I stedet for den i første afsnit omhandlede attest kan institutionen, som det påhviler at fastsætte kontantydelse, afkræve ansøgeren dokumenter, der indeholder personlige oplysninger af nyere dato om de af hans familiemedlemmer, der er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den nævnte institution er beliggende.

2. Dersom det efter den lovgivning, som gælder for den pågældende institution, i det i stk. 1 omhandlede tilfælde kræves, at familiemedlemmerne bor hos ansøgeren, skal den omstændighed, at disse familiemedlemmer, når de ikke opfylder nævnte betingelse, dog i overvejende grad forsørges af ansøgeren, godtgøres ved dokumenter, hvoraf det fremgår, at ansøgeren regelmæssigt sender dem en del af sin løn.

Gennemførelse af artikel 60 i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 57

Forværring af en erhvervssygdom

1. I de i artikel 60, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede tilfælde skal arbejdstageren meddele den institution i en medlemsstat, over for hvilken han gør krav på ydelse, alle oplysninger vedrørende tidligere tilkendte ydelse i anledning af den pågældende erhvervssygdom. Denne institution kan rette henvendelse til enhver anden institution, der tidligere har været kompetent for at fremskaffe de oplysninger, som den anser for nødvendige.

2. I det i artikel 60, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede tilfælde underretter den kompetente institution, som det påhviler at udbetale kontantydelse, under vedlæggelse af fornøden dokumentation den anden berørte institution om det beløb, som den sidstnævnte institution skal afholde som følge af den indtrådte forværring, med henblik på godkendelse. Ved udløbet af hvert kalenderår sender den førstnævnte institution den anden institution en opgørelse over de kontantydelse, der er udbetalt i løbet af det pågældende regnskabsår, med angivelse af det beløb, som skal afholdes af den sidstnævnte institution, der refunderer beløbet snarest muligt og senest inden tre måneder.
3. I det i artikel 60, stk. 2, litra b), første punktum, i forordning (EØF) nr. 1408/71, omhandlede tilfælde underretter den for udbetaling af kontantydelse ansvarlige institution under vedlæggelse af fornøden dokumentation de berørte institutioner om de ændringer, der er foretaget i den tidligere fordeling af udgifterne med henblik på godkendelse.
4. I det i artikel 60, stk. 2, litra b), andet punktum i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede tilfælde finder bestemmelserne i stk. 2 tilsvarende anvendelse.

Gennemførelse af artikel 61, stk. 5 i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 58

Fastsættelse af invaliditetsgraden i tilfælde af en tidligere indtruffet arbejdsulykke eller erhvervssygdom

1. Med henblik på fastsættelse af invaliditetsgraden i det i artikel 61, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede tilfælde skal arbejdstageren meddele den kompetente institution i den medlemsstat, af hvis lovgivning han var omfattet, da arbejdsulykken indtraf eller erhvervssygdommen først blev konstateret, alle oplysninger vedrørende arbejdsulykker eller erhvervssygdomme, som tidligere måtte være overgået ham, medens han var omfattet af lovgivningen i enhver anden medlemsstat, uanset hvilken invaliditetsgrad disse tidligere tilfælde har medført.
2. Med henblik på erhvervelse af ret til ydelser og fastsættelse af disses størrelse tager den kompetente institution i overensstemmelse med bestemmelserne i den for institutionen gældende lovgivning, hensyn til den invaliditetsgrad, som disse tidligere tilfælde har medført.

3. Den kompetente institution kan rette henvendelse til enhver anden institution, der tidligere har været kompetent, for at fremskaffe de oplysninger, som den anser for nødvendige.

Når en tidligere uarbejdsdygtighed er forårsaget af et ulykkestilfælde, der er indtruffet, medens arbejdstageren var omfattet af lovgivningen i en medlemsstat, der ikke foretager nogen sondring efter uarbejdsdygtighedens årsag, skal den institution, der er kompetent vedrørende den tidligere uarbejdsdygtighed, eller det organ, der er udpeget af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, efter anmodning af den kompetente institution i en anden medlemsstat tilvejebringe oplysninger om den tidligere uarbejdsdygtigheds omfang samt, om muligt, oplysninger, der gør det muligt at afgøre, om denne uarbejdsdygtighed var en følge af et ulykkestilfælde efter den lovgivning, der gjaldt for institutionen i den anden medlemsstat. Er dette tilfældet, finder bestemmelserne i stk. 2 tilsvarende anvendelse.

Gennemførelse af artikel 62, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 59

De institutioner, hvortil arbejdstagere beskæftiget i miner og lignende virksomheder kan rette henvendelse i tilfælde af ophold eller bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. I de i artikel 62, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede tilfælde kan arbejdstagere beskæftiget i miner og lignende virksomheder henvende sig til den nærmeste institution på den medlemsstats område, hvor de pågældende opholder sig eller er bosat og som er anført i bilag 3 til gennemførelsesforordningen, selv om nævnte institution hører under ordningen for arbejdere i stålindustrien, under forudsætning af, at de ydelser, der i opholds- eller bopælslandet er fastsat i den for arbejdere i stålindustrien etablerede ordning vedrørende arbejdsulykker og erhvervssygdomme, svarer til ydelserne efter særordningen for arbejdstagere beskæftiget i miner og lignende virksomheder. Den pågældende institution er i så fald pligtig at udrede ydelserne.
2. Når ydelserne efter særordningen for arbejdstagere beskæftiget i miner og lignende virksomheder er mere gunstige, kan de pågældende arbejdstagere henvende sig enten til den institution, som det påhviler at administrere denne ordning, eller til den nærmeste institution på den medlemsstats område, hvor de opholder

sig eller er bosat, og som administrerer ordningen for arbejdere i stålindustrien. I sidstnævnte tilfælde skal den pågældende institution gøre arbejdstageren opmærksom på, at han kan opnå mere gunstige ydelser ved at henvende sig til den institution, som det påhviler at administrere den nævnte særordning, og skal endvidere oplyse ham om denne institutions betegnelse og adresse.

Gennemførelse af artikel 62, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1408/71

Artikel 60

Medregning af den periode, hvori der allerede er udredt ydelser af institutionen i en anden medlemsstat

For så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i artikel 62, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1408/71 kan institutionen i en medlemsstat, der skal udrede ydelser, afkræve institutionen i en anden medlemsstat oplysninger om den periode, hvori den sidstnævnte institution allerede har udredt ydelser for det samme ulykkestilfælde eller den samme erhvervssygdom.

Indgivelse og behandling af begæringer om renter (bortset fra renter i anledning af de i artikel 57, i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede erhvervssygdomme)

Artikel 61

1. For at få rente eller tillæg til en rente efter lovgivningen i en medlemsstat skal arbejdstageren eller hans efterladte, der er bosat på en anden medlemsstats område, indgive begæring enten til den kompetente institution eller til bopælsstedets institution, der sender den til den kompetente institution. For begæringens indgivelse gælder følgende regler:
 - a) Begæringen skal være ledsaget af de foreskrevne bevisligheder og indgives på den blanket, der er foreskrevet i den lovgivning, som gælder for den kompetente institution;
 - b) rigtigheden af de af ansøgeren givne oplysninger skal godkendes ved officielle dokumenter, der vedlægges ansøgningsblanketten, eller bekræftes af de kompetente organer i den medlemsstat, på hvis område ansøgeren er bosat.

2. Den kompetente institution underretter ansøgeren om sin afgørelse enten direkte eller gennem den kompetente stats kontaktorgan; samtidig sender den en genpart af afgørelsen til kontaktorganet i den medlemsstat, på hvis område ansøgeren er bosat.

Administrativ og lægelig kontrol

Artikel 62

1. Den administrative og lægelige kontrol samt de lægeundersøgelser, der er foreskrevet i tilfælde af en ændring af renterne, foretages på den kompetente institutions anmodning af institutionen i den medlemsstat, på hvis område modtageren befinder sig, efter reglerne i den lovgivning, som gælder for den sidstnævnte institution.

Den kompetente institution bevarer dog retten til at lade modtageren undersøge af en af den selv udpeget læge.

2. Enhver, der modtager rente - til sig selv eller til et barn, der har mistet begge forældre eller en af dem - skal underrette den forpligtede institution om enhver forandring i sine eller barnets forhold, som kan berøre retten til rente.

KAPITEL 5

YDELSER VED DØDSFALD

Gennemførelse af afgørelsens artikel 16 og 17

Artikel 63

Indgivelse af begæring om ydelser.

For at opnå en ydelse ved dødsfald i medfør af lovgivningen i en anden medlemsstat end den, på hvis område han er bosat, skal ansøgeren indgive sin begæring enten til den kompetente institution eller til bopælsstedets institution.

Begæringen skal være ledsaget af de bevisligheder, der er foreskrevet i den lovgivning, som gælder for den kompetente institution.

Rigtigheden af de af ansøgeren givne oplysninger skal godtgøres ved officielle dokumenter, der vedlægges begæringen eller bekræftes af de kompetente organer i den medlemsstat, på hvis område ansøgeren er bosat.

Artikel 64

Attestation af perioder

1. Anvendelsen af bestemmelserne i afgørelsens artikel 16 er betinget af, at ansøgeren for den kompetente institution fremlægger attest om de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt af arbejdstageren efter den lovgivning, hvoraf han senest har været omfattet.
2. Denne attest udstedes efter ansøgerens anmodning af henholdsvis den sygeforsikringsinstitution eller den aldersforsikringsinstitution, som arbejdstageren senest har været tilsluttet. Dersom ansøgeren ikke fremlægger den nævnte attest, retter den kompetente institution henvendelse til den pågældende institution for at fremskaffe den.
3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, dersom det er nødvendigt at medregne forsikrings- eller bopælsperioder, der tidligere er tilbagelagt efter lovgivningen i enhver anden medlemsstat, for at de i den kompetente stats lovgivning foreskrevne betingelser kan opfyldes.

KAPITEL 6

FAMILIEYDELSER OG BØRNETILSKUD

Gennemførelse af afgørelsens artikel 18

Artikel 65

Attestation af beskæftigelsesperioder

1. Anvendelsen af bestemmelserne i afgørelsens artikel 18, i medfør af hvilken artikel 72 i forordning (EØF) nr. 1408/71 finder tilsvarende anvendelse, er betinget af, at den pågældende for den kompetente institution fremlægger attest om de beskæftigelsesperioder, der er tilbagelagt efter den lovgivning, hvoraf han tidligere senest har været omfattet.
2. Nævnte attest udstedes efter den pågældende anmodning enten af den i en medlemsstat kompetente institution for familieydelser, som han tidligere senest har været tilsluttet, eller af en anden institution udpeget af den kompetente myndighed i denne medlemsstat. Fremlægger den pågældende ikke den nævnte attest, retter den kompetente institution henvendelse til den ovennævnte institution for at fremskaffe den, medmindre sygeforsikringsinstitutionen er i stand til at sende den en genpart af den i gennemførelsesforordningens artikel 14, stk. 1, nævnte attest.
3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 anvendes, dersom det er nødvendigt at medregne beskæftigelsesperioder, der tidligere er tilbagelagt efter lovgivningen i enhver anden medlemsstat, for at de i den kompetente stats lovgivning foreskrevne betingelser kan opfyldes.

Gennemførelse af afgørelsens artikel 19

Artikel 66

1. For at opnå ydelser efter afgørelsens artikel 19, i medfør af hvilken artikel 77, stk. 2, eller artikel 78, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1408/71 finder tilsvarende anvendelse, skal ansøgeren indgive begæring til institutionen på sit bopælssted efter reglerne i den lovgivning, som gælder for denne institution.
2. Dersom ansøgeren ikke er bosat på den medlemsstats område, hvor den kompetente institution er beliggende, kan han indgive begæringen enten til den

kompetente institution eller til institutionen på sit bopælssted, der i så fald sender begæringen til den kompetente institution med angivelse af datoen for dens indgivelse. Denne dato anses for datoen for begæringens indgivelse til den kompetente institution.

3. Dersom den i stk. 2 omhandlede kompetente institution konstaterer, at ansøgeren ikke har ret til ydelser efter den lovgivning, der gælder for institutionen, sender den straks begæringen, ledsaget af alle fornødne dokumenter og oplysninger, til institutionen i den medlemsstat, af hvis lovgivning arbejdstageren har været omfattet længst.

I givet fald kan det under de samme betingelser være nødvendigt at gå tilbage til institutionen i den medlemsstat, efter hvis lovgivning arbejdstageren har tilbagelagt den korteste af sine forsikrings- eller bopælsperioder.

4. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne udpeger, om fornødent, den institution der er kompetent med hensyn til udbetaling af ydelser i medfør af artikel 77, stk. 2, eller artikel 78, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1408/71.

Artikel 67

Enhver, der modtager ydelser i medfør af artikel 77, stk. 2, eller artikel 78, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1408/71 for børn af en pensions- eller rentemodtager eller for børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, skal underrette den institution, der udbetaler disse ydelser:

- om enhver forandring i børnenes forhold, der kan medføre ændring af retten til ydelserne;
- om enhver ændring i antallet af børn, for hvem der udbetales ydelser;
- om enhver bopælsforandring for børnene;
- om enhver erhvervsudøvelse, der begrundet ret til familieydelse eller børnetilskud for disse børn.

AFSNIT V

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Refusion af ydelser i forbindelse med gennemførelsen af afgørelsens afsnit III

Artikel 68

Udgifterne ved naturalydelse og kontantydelse, der i medfør af afgørelsens afsnit III er udredet til tyrkiske statsborgere, der er bosat i Fællesskabet, samt udgifterne ved den administrative kontrol, de lægeundersøgelser, indlæggelser til observation, lægerejser og kontrolundersøgelser af enhver art, der er nødvendige for afgørelsens anvendelse, refunderes efter samme regler som udgifterne ved tilsvarende sikringsbegivenheder i forbindelse med anvendelsen af forordning (EØF) nr. 1408/71.

De aftaler om refusion eller afkald på refusion, der er indgået mellem medlemsstaterne, og som er anført i bilag 5 til forordning (EØF) nr. 574/72,

anvendes på tyrkiske arbejdstagere samt deres familiemedlemmer, medmindre andet følger af bilag 5 til gennemførelsesforordningen.

2. Kursen for omregning til en given national valuta af beløb udtrykt i en anden national valuta fastsættes efter reglerne i forordning (EØF) nr. 574/72.

Revisionsudvalgets og Den administrative Kommissions opgaver

Artikel 69

Den administrative Kommission og Revisionsudvalgets opgaver i forbindelse med anvendelsen af afgørelsen i Fællesskabet svarer i alle henseender til de opgaver, kommissionen og udvalget varetager i forbindelse med anvendelsen af forordning (EØF) nr. 574/72. Det samme gælder alle de statistiske og regnskabsmæssige oplysninger, der indsamles af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og forelægges Den administrative Kommission.

AFSNIT VI

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 70

Godtgørelse af, at en arbejdstager er sæsonarbejder

Den af artikel 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1408/71 omfattede tyrkiske arbejdstager skal, for at godtgøre sin egenskab af sæsonarbejder, fremlægge sin arbejdskontrakt forsynet med påtegning af arbejdsformidlingen i den medlemsstat, på hvis område han skal udføre eller har udført sit arbejde. Såfremt der

i denne medlemsstat ikke anvendes arbejdskontrakter ved sæsonarbejde, skal beskæftigelseslandets institution, i givet fald ved begæring om ydelser, udstede en attest, hvori det på grundlag af de af arbejdstageren meddelte oplysninger bekræftes, at arbejdstageren er eller har været beskæftiget ved et arbejde af sæsonmæssig art.

Artikel 71

Aftale om betaling af bidrag

En arbejdsgiver, der ikke har nogen virksomhed i den medlemsstat, på hvis område arbejdstageren er beskæftiget, kan aftale med arbejdstageren, at denne opfylder de forpligtelser, der påhviler arbejdsgiveren med hensyn til betaling af bidrag.

Arbejdsgiveren skal underrette den kompetente institution eller i givet fald den af den kompetente myndighed i den førnævnte medlemsstat udpegede institution om en sådan aftale.

Artikel 72

Gensidig administrativ bistand med hensyn til tilbagesøgning af uberettiget modtagne ydelser

Agter en medlemsstats institution, der har udredt ydelser, at gøre erstatningskrav gældende mod en person, der uberettiget har modtaget disse ydelser, yder institutionen på den pågældendes bopælssted eller den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område den pågældende er bosat, den førstnævnte institution bistand.

Artikel 73

De sociale sikringsinstitutioners tilbagesøgning af uberettiget modtagne beløb samt regreskrav fremsat af sociale forsorgemyndigheder

1. Dersom en medlemsstats institution ved fastsættelse eller fornyet fastsættelse af ydelser ved invaliditet, alderdom eller dødsfald (pensioner) i henhold til afgørelsens afsnit III, kapitel 3, har udbetalt modtageren af en ydelse et større beløb, end han er berettiget til, kan denne institution over for enhver anden medlemsstats institution, som det påhviler at udrede tilsvarende ydelser til den pågældende modtager, kræve det for meget udbetalte beløb tilbageholdt i de endnu ikke erlagte ydelser, der af den sidstnævnte institution udbetales modtageren. Den sidstnævnte institution overfører det tilbageholdte beløb til kreditorinstitutionen. For så vidt det for meget udbetalte beløb ikke kan tilbageholdes i de nævnte ydelser, finder bestemmelserne i stk. 2 anvendelse.

2. Når en medlemsstats institution har udbetalt en modtager et større beløb, end han er berettiget til, kan denne institution, under iagttagelse af de betingelser og grænser, der er fastsat i den for institutionen gældende lovgivning, over for enhver anden medlemsstats institution, som det påhviler at udrede ydelser til den pågældende modtager, kræve det for meget udbetalte beløb tilbageholdt i de ydelser, der af sidstnævnte institution udbetales modtageren. Den sidstnævnte institution foretager tilbageholdelsen under iagttagelse af de betingelser og grænser, der er fastsat for en sådan modregning i den lovgivning, der gælder for institutionen, som om det drejede sig om beløb, den selv havde udbetalt for meget, og overfører det tilbageholdte beløb til kreditorinstitutionen.

3. Har en af afgørelsen omfattet person modtaget forsorgshjælp på en medlemsstats område i et tidsrum, hvor den pågældende havde ret til ydelser efter en anden medlemsstats lovgivning, kan det organ, som har ydet forsorgshjælpen, for så vidt det efter lovgivningen har regreskrav på de ydelser, der tilkommer den pågældende, over for enhver anden medlemsstats institution, som det påhviler at udrede ydelser til den pågældende, kræve det beløb, der er udbetalt i forsorgshjælp, tilbageholdt i de beløb, den sidstnævnte institution udbetaler den pågældende.

Når et familiemedlem til en af afgørelsen omfattet person har modtaget forsorgshjælp på en medlemsstats område i et tidsrum, for hvilket den nævnte person havde ret til ydelser for det pågældende familiemedlem efter lovgivningen i en anden medlemsstat, kan det organ, som har ydet forsorgshjælpen, for så vidt det efter lovgivningen har regreskrav på de ydelser, der tilkommer den nævnte person for det pågældende familiemedlem, over for enhver anden medlemsstats institution, som det påhviler at udrede sådanne ydelser til denne person, kræve det beløb, der er udbetalt i forsorgshjælp, tilbageholdt i de beløb, som af sidstnævnte institution udbetales til den nævnte person for det pågældende familiemedlem.

Den forpligtede institution foretager tilbageholdelsen under iagttagelse af de betingelser og grænser, der er fastsat for en sådan modregning i den for institutionen gældende lovgivning, og overfører det tilbageholdte beløb til kreditororganet.

Artikel 74

Dersom en institution enten direkte eller gennem en anden institution har foretaget udbetalinger med urette, og tilbagesøgning af de udbetalte beløb ikke er mulig, skal de pågældende beløb afholdes endeligt af den førstnævnte institution, undtagen hvor udbetalingen af det urigtigt udbetalte beløb er fremkaldt ved svigagtig adfærd.

Artikel 75

Tilbagesøgning af naturalydelse, der med urette er udredt til arbejdstagere beskæftiget ved international transport

1. I tilfælde, hvor ret til naturalydelser ikke anerkendes af den kompetente institution, skal naturalydelser, der af opholdsstedets institution er udredt til en arbejdstager, der er beskæftiget ved international transport, på grundlag af den i gennemførelsesforordningens artikel 19, stk. 1, eller artikel 48, stk. 1, nævnte formodning, refunderes af den kompetente institution.
2. De udgifter, der af opholdsstedets institution er afholdt for enhver arbejdstager, der er beskæftiget ved international transport, og som har modtaget naturalydelser ved fremlæggelse af den i gennemførelsesforordningens artikel 19, stk. 1, eller artikel 48, stk. 1, omhandlede attest, refunderes af den institution, der i den nævnte attest er anført som kompetent, eller af enhver anden institution, der i dette øjemed er udpeget af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, selv om den pågældende arbejdstager ikke i forvejen har henvendt sig til opholdsstedets institution og ikke har ret til naturalydelser.
3. Den kompetente institution eller i det i stk. 2 omhandlede tilfælde den som sådan anførte eller den i dette øjemed udpegede institution bevarer over for modtageren et krav, svarende til størrelsen af de med urette udredede naturalydelser. De nævnte institutioner skal underrette Revisionsudvalget om sådanne krav, hvorefter udvalget foretager en opgørelse herover.

Artikel 76

Foreløbig udbetaling af ydelser i tilfælde af uenighed om, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse, eller hvilken institution der skal udrede ydelserne

I tilfælde af uenighed mellem de kompetente institutioner eller myndigheder i to eller flere medlemsstater med hensyn til, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse på en arbejdstager i medfør af afgørelsens afsnit II, eller med hensyn til, hvilken institution der skal udrede ydelserne, modtager den pågældende, som ville kunne gøre krav på ydelser, hvis en sådan uenighed ikke forelå, foreløbige ydelser efter den for bopælsstedet gældende lovgivning, eller - dersom den pågældende ikke er bosat på en af de berørte medlemsstaters område - efter den lovgivning, der gælder for den institution, hvortil begæringen først er indgivet.

AFSNIT VII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 77

Overgangsbestemmelser vedrørende pensioner og renter

1. Når tidspunktet for sikringsbegivenhedens indtræden ligger forud for datoen for afgørelsens gennemførelse, og når fastsættelse af ydelsen på grundlag af pensions- eller rentebegæringen endnu ikke er sket inden denne dato, skal der foretages en dobbelt fastsættelse af ydelsen, for så vidt der på grundlag af sikringsbegivenheden skal tilkendes ydelser for et tidsrum, der ligger forud for sidstnævnte dato:

- a) for så vidt angår tiden forud for den dato, fra hvilken afgørelsen gennemføres ifølge reglerne i overenskomster, der er i kraft mellem de pågældende medlemsstater, og som omfatter tyrkiske arbejdstagere;
- b) for så vidt angår tiden efter datoen for afgørelsens gennemførelse ifølge afgørelsen.

Såfremt det beløb, der fremkommer ved beregningen efter litra a), er højere end det, der fremkommer ved beregningen efter litra b), skal den pågældende dog fortsat modtage det i henhold til litra a) beregnede beløb.

2. Indgivelse efter afgørelsens ikrafttræden af en begæring om ydelser ved invaliditet eller alderdom eller til efterladte medfører automatisk, at ydelser, der af institutionen eller institutionerne i en eller flere medlemsstater er fastsat før afgørelsens ikrafttræden, for det samme tilfælde, omberegnes på grundlag af afgørelsens bestemmelser.

Artikel 78

Supplerende gennemførelsesaftaler

To eller flere medlemsstater eller disses kompetente myndigheder kan om fornødent indgå aftaler med henblik på at supplere reglerne til den administrative gennemførelse af afgørelsen. Disse aftaler skal optages i bilag 5.

Artikel 79

Særlige bestemmelser vedrørende ændring af visse bilag

Efter anmodning af den eller de pågældende medlemsstat(er) eller af disses kompetente myndigheder kan bilag 1, 4, 5 og 6 til gennemførelsesforordningen ændres ved forordning udstedt af Kommissionen efter at have indhentet udtalelse fra Den administrative Kommission.

Artikel 80

Denne forordning træder i kraft den første dag i den syvende måned, der følger efter måneden for dens offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Rådets vegne

Formand

BILAG 1

KOMPETENTE MYNDIGHEDER

(Afgørelsens artikel 1 og gennemførelsesforordningens artikel 3, stk. 1)

- A. BELGIEN
Ministre de la Prévoyance sociale, Bruxelles -
Minister van sociale Voorzorg, Brussel (social-
ministeren)
- B. DANMARK
1. Socialministeren, København
2. Arbejdsministeren, København
3. Indenrigsministeren, København
4. Ministeren for Grønland, København
- C. TYSKLAND
Bundesminister für Arbeit und Sozialordnung (ar-
bejds- og socialministeren), Bonn
- D. FRANKRIG
1. Ministre de la Solidarité Nationale (ministeren
for national solidaritet), Paris
2. Ministre de l'Agriculture (landbrugsministeren),
Paris
3. Ministre de la mer (søfartsministeren), Paris
- E. GRÆKENLAND
1. Υπουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών (socialministeren)
Athen
2. Υπουργός Εργασίας (arbejdsministeren), Athen
3. Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας (ministeren for handels-
flåden), Piræus
- F. IRLAND
1. Minister for Social Welfare (ministeren for
social forsorg), Dublin
2. Minister for Health (sundhedsministeren), Dublin

G. ITALIEN

1. Ministro del Lavoro e della Previdenza Sociale (arbejds- og socialministeren), Rom.

2. Ministro della Sanità (sundhedsministeren), Rom

H. LUXEMBOURG

1. Ministre du travail et de la sécurité sociale (arbejds- og socialministeren) Luxembourg

2. Ministre de la famille (familieministeren), Luxembourg

I. NEDERLANDENE

1. Minister van Sociale Zaken (socialministeren), Den Haag

2. Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiene (ministeren for folkesundhed og miljøbeskyttelse), Leidschendam

J. DET FORENEDE KONGERIGE

1. Secretary of State for Social Services (ministeren for sociale anliggender), London

2. Secretary of State for Scotland (ministeren for Skotland), Edinburgh

3. Secretary of State for Wales (ministeren for Wales), Cardiff

4. Department of Health and Social Services for Northern Ireland (ministeriet for sundhed og sociale anliggender for Nordirland), Belfast

5. Director of the Department of Labour and Social Security (direktøren for ministeriet for arbejde og social forsikring), Gibraltar

6. Director of the Medical and Public Health Department (direktøren for sundhedsministeriet), Gibraltar

Historical Archives of the European Commission

BILAG 2

KOMPETENTE INSTITUTIONER

(Afgørelsens artikel 1 og gennemførelsesforordningens artikel 4, stk. 2)

A. BELGIEN

1. Sygdom og moderskab:

a) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 14 - 26:

i) i almindelighed:

Den forsikringsinstitution, som arbejdstageren er tilsluttet

ii) for søfolk:

Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge - Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag (hjelpe- og forsorgskassen for søfolk, der sejler under belgisk flag), Antwerpen

b) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens afsnit V:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles - Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring), til udgift for forsikringsinstitutionerne eller for hjelpe- og forsorgskassen for søfolk, der sejler under belgisk flag

2. Invaliditet:

a) almindelig invaliditet (arbejdere, funktionærer og minearbejdere):

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles - Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring), i forbindelse med den forsikringsinstitution, som arbejdstageren er eller har været tilsluttet

b) særlig invaliditet hos minearbejdere:

Fonds national de retraite des ouvriers-mineurs, Bruxelles - Nationaal pensioenfonds voor mijnwerkers, Brussel (den statslige pensionsfond for minearbejdere)

- c) invaliditet hos søfolk: Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge - Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag (hjælpe- og forsorgskassen for søfolk, der sejler under belgisk flag), Antwerpen
3. Aldersom og dødsfald (pensioner): Office national des pensions pour travailleurs salariés, Bruxelles - Rijksdienst voor werknemerspensioenen, Brussel (Pensionsdirektoratet for arbejdstagere)
4. Arbejdsulykker:
- a) i almindelighed: Forsikringsorganet
- b) for søfolk,
ved begæringer om pensionsforhøjelser efter udløbet af revisionsfristen:
Fonds des accidents du travail, Bruxelles - Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel (forsikringskassen for arbejdsulykker)
5. Erhvervssygdomme: Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles - Fonds voor beroepszieken, Brussel (erhvervssygdomsfonden)
6. Ydelser ved dødsfald:
- a) Syge- og invalideforsikring:
- i) i almindelighed Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles - Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring), i forbindelse med den forsikringsinstitution, som arbejdstageren var tilsluttet
- ii) for søfolk: Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge - Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag (hjælpe- og forsorgskassen for søfolk, der sejler under belgisk flag), Antwerpen

b) Arbejdsulykker:

- i) i almindelighed:
- ii) for søfolk:

Forsikringsorganet

Fonds des accidents du travail, Bruxelles
- Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel
(forsikringskassen for arbejdsulykker)

c) Erhvervssygdomme:

Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles
- Fonds voor beroepsziekten, Brussel (er-
hvervssygdomsfonden)

7. Familieydelse:

Caisse de compensation pour allocations
familiales pour travailleurs salariés -
Compensatiekas der gezinsvergoedingen
voor wernerers - (Udligningskassen for
børnetilskud til arbejdstagere) som arbejds-
giveren er tilsluttet

Historical Archives of the European Commission

B. DANMARK

I. DANMARK BORTSET FRA GRØNLAND

1. Sygdom og moderskab:

A. Sygdom

a) naturalydelser:

Vedkommende amtskommune. I Københavns kommune: Magistraten; i Frederiksberg kommune: Kommunalbestyrelsen

b) kontantydelse:

Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten

B. Moderskab

a) naturalydelser:

Vedkommende amtskommune. I Københavns kommune: Magistraten; i Frederiksberg kommune: Kommunalbestyrelsen

b) kontantydelse:

Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten

2. Invaliditet:

a) ydelser efter invalidepensionsloven:

Sikringsstyrelsen, København

b) ydelser ved revalidering:

Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten

3. Alderdom og dødsfald (pensioner):

a) pensioner efter lovgivningen om folkepension og enkepension:

Sikringsstyrelsen, København

b) pensioner efter loven om Ar-

bejdsmarkedets Tillægspension: Arbejdsmarkedets tillægspension, Hillerød

4. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:

a) naturalydelser og renter:

Sikringsstyrelsen, København

b) dagpenge:

Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten

5. Ydelser ved dødsfald (begravelseshjælp):

Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten

6. Familieydelser (børnetilskud):

Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten

II. GRØNLAND

1. Sygdom og moderskab:

Naturalydelser:

Bestyrelsen for sundhedsvæsenet i Grønland, Godthåb

2. Alderdom:

Renter i henhold til landsrådsvedtægt om aldersrente i Grønland:

Arbejds- og socialdirektoratet, Godthåb

3. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:

Det grønlandske navn for ulykkesforsikring, Godthåb

4. Familieydelser (børnetilskud):

Arbejds- og socialdirektoratet, Godthåb

C. TYSKLAND

De tyske institutioners kompetence retter sig efter tysk lovgivning, medmindre andet er bestemt i det følgende

1. Sygeforsikring:

Ved anvendelse af artikel 13, stk. 2, litra d) i forordning (EØF) nr. 1408/71:

a) dersom den pågældende har bopæl på Forbundsrepublikken Tysklands område:

Allgemeine Ortskrankenkasse (den almindelige stedlige sygekasse), der er kompetent på det sted, hvor den pågældende har bopæl

b) dersom den pågældende har bopæl på en anden medlemsstats område:

Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (den almindelige stedlige sygekasse i Bonn), Bonn

c) hvis den pågældendes familiemedlemmer inden hans indkaldelse eller genindkaldelse til militærtjeneste eller civilt arbejde var tilsluttet en tysk institution i overensstemmelse med gennemførelsesforordningens artikel 16, stk. 1:

Den sygeforsikringsinstitution, som hans familiemedlemmer er tilsluttet

Ved anvendelse af artikel 25, stk. 1 i forordning (EØF) nr. 1408/71:

Den sygeforsikringsinstitution, som den arbejdsløse var tilsluttet på det tidspunkt, da han forlod Forbundsrepublikken Tyskland

Ved sygeforsikring for pensions- eller renteansøgere og -modtagere samt deres familiemedlemmer i henhold til bestemmelserne i afsnit III, kapitel 1, afdelingerne 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 1408/71:

a) Hvis den pågældende er tilsluttet en Allgemeine Ortskrankenkasse (almindelig stedlig sygekasse), eller han ikke er tilsluttet nogen sygeforsikringsinstitution:

Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (den almindelige stedlige sygekasse i Bonn), Bonn

b) i alle andre tilfælde:

Den sygeforsikringsinstitution, som ansøgeren eller modtageren er tilsluttet

2. Renteforsikring for arbejdere, for funktionærer og for minearbejdere:

For så vidt angår adgang til den frivillige forsikring, samt afgørelse vedrørende Begæring om ydelser og tilkendelse af ydelser i medfør af afgørelsens bestemmelser:

For personer, der har været eller anses for at have været forsikret enten efter tysk og en eller flere andre medlemsstaters lovgivning og/eller tyrkisk lovgivning samt for deres efterladte:

Når det seneste bidrag er indbetalt til renteforsikring for arbejdere:

Landesversicherungsanstalt Oberfranken und Mittelfranken (den regionale forsikringsinstitution for Oberfranken og Mittelfranken), Bayreuth

Når derimod det seneste bidrag er indbetalt til:

- Seekasse (Sømandenes forsikringskasse) Hamburg, eller hvis der er indbetalt bidrag i mindst 60 måneder til Seekasse (Rentenversicherung der Arbeiter oder der Angestellten), sømandenes forsikringskasse (Renteforsikringen for arbejdere og funktionærer)), Hamburg:

Seekasse (sømandenes forsikringskasse), Hamburg

- Bundesbahnversicherungsanstalt (forsikringsinstitutionen for Forbunds-jernbanerne), Frankfurt am Main:

Bundesbahnversicherungsanstalt (forsikringsinstitutionen for Forbunds-jernbanerne), Frankfurt am Main

Når det seneste bidrag er indbetalt til renteforsikringen for funktionærer:

- hvis der ikke er indbetalt noget bidrag til Seekasse (Sømandenes forsikringskasse), Hamburg:

Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (forbundsforsikringsinstitutionen for funktionærer), Berlin

- hvis der er indbetalt et bidrag til Seekasse (Rentenversicherung der Arbeiter oder der Angestellten) sømandenes forsikringskasse (Renteforsikringen for arbejdere og funktionærer)), Hamburg:

Seekasse (sømandenes forsikringskasse), Hamburg

Når det seneste bidrag er indbetalt til renteforsikringen for minearbejdere, eller når den foreskrevne ventetid for opnåelse af minearbejderrenten ved nedsat erhvervssevne som minearbejder (Bergmannsrente) er tilbagelagt eller anses for at være tilbagelagt:

Bundesknapenschaft (forbundsforsikringskassen for minearbejder), Bochum

3. Tillægsforsikring for arbejdere i jern- og stålindustrien (Hüttenknappschaftliche Zusatzversicherung):

Landesversicherungsanstalt Saarland (den regionale forsikringsinstitution for Land Saar), Saarbrücken

4. Ulykkesforsikring (arbejdsulykker og erhvervs sygdomme):

Den kompetente ulykkesforsikringsinstitution i hvert enkelt tilfælde

5. Familicydelser:

Bundesanstalt für Arbeit (arbejdsdirektoratet), Nürnberg:

D. FRANKRIG

1. Ved anvendelse af artikel 93, stk. 1, og artikel 94 og 95 i forordning (EØF) nr. 574/72:

a) almindelig ordning:	Caisse nationale de l'assurance-maladie (den centrale sygeforsikringskasse), Paris
b) ordning for landbruget:	Caisse centrale de secours mutuels agricoles (den centrale gensidige hjælpekasse for landbruget), Paris
c) ordning for minearbejdere:	Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (den selvstyrende centralkasse for social sikring af minearbejdere), Paris
d) ordning for søfolk:	Etablissement national des invalides de la marine (centralinstitutionen for invalide søfolk), Paris

Historical Archives of the European Commission

2. Ved anvendelse af artikel 95 i forordning (EØF) nr. 574/72

- a) almindelig ordning: Caisse nationale de l'assurance-maladie (den centrale sygeforsikringskasse), Paris
- b) ordning for landbruget: Caisse de mutualité sociale agricole (den gensidige socialsikringskasse for landbruget)
- c) ordning for minearbejdere: Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (den selvstyrende centralkasse for social sikring af minearbejdere), Paris
- d) ordning for søfolk: Établissement national des invalides de la marine (centralinstitutionen for invalide søfolk), Paris

3. De øvrige kompetente institutioner er de institutioner, der er angivet i fransk lovgivning, nemlig:

I. Moderlandet

a) almindelig ordning:

- i) sygdom, moderskab, dødsfald (begravelseshjælp): Caisse primaire d'assurance-maladie (den stedlige sygekasse)

ii) invaliditet:

- aa) i almindelighed, bortset fra Paris og

hovedstadsområdet: Caisse primaire d'assurance-maladie (den stedlige sygekasse)

for Paris og hovedstadsområdet:

Caisse régionale d'assurance-maladie (regionalsygekassen), Paris

- bb) Særlig ordning i henhold til artikel L 365 - L 382 i lov om social sikring:

Caisse régionale d'assurance-maladie (regionalsygekassen), Strasbourg

iii) alderdom:

aa) i almindelighed, bortset fra Paris og hovedstadsområdet:

Caisse régionale d'assurance-maladie (branche vieillesse (regionalsygekassen (afdelingen for aldersforsikring)))

for Paris og hovedstadsområdet:

Caisse nationale d'assurance-vieillesse des travailleurs salariés (centralkassen for aldersforsikring for arbejdstagere), Paris

bb) særlig ordning i henhold til artikel L 365 - L 382 i lov om social sikring:

Caisse régionale d'assurance-vieillesse eller Caisse régionale d'assurance-maladie (regionalkassen for aldersforsikring eller regionalsygekassen), Strasbourg

iv) arbejdsulykker:

aa) midlertidig uarbejdsdygtighed:

Caisse primaire d'assurance-maladie (den stedlige sygekasse)

bb) vedvarende uarbejdsdygtighed:

- renter:

- ulykkestilfælde indtruffet efter den 31. december 1946:

Caisse primaire d'assurance-maladie (den stedlige sygekasse)

- ulykkestilfælde indtruffet før den 1. januar 1947:

Arbejdsgiveren eller hans forsikringselskab

- tillæg til renter:

- ulykkestilfælde indtruffet efter den 31. december 1946:

Caisse primaire d'assurance-maladie (den stedlige sygekasse)

- ulykkestilfælde indtruffet før den 1. januar 1947:

Caisse des dépôts et consignations (den offentlige depositokasse)

- v) familiefølgende: Caisse d'allocations familiales (børnetilskudskassen)
- b) ordning for landbruget:
- i) sygdom, moderskab, dødsfald (kapitalydelse), familiefølgende: Caisse de mutualité sociale agricole (den gensidige socialsikringskasse for landbruget)
- ii) invalide- og aldersforsikring samt ydelser til efterlevende ægtefælle: Caisse centrale de secours mutuels agricoles (den centrale gensidige hjælpekasse for landbruget), Paris
- iii) arbejdsulykker:
- aa) i almindelighed:
- Arbejdsgiveren eller hans forsikrings-selskab, for ulykker, der er indtruffet inden den 1. juli 1973
 - Caisse de mutualité sociale agricole (den gensidige socialsikringskasse for landbruget), for ulykker, der er indtruffet efter den 30. juni 1973
- bb) ved tillæg til renter:
- Caisse des dépôts et consignations (den offentlige depositokasse), Arceuil (94), for ulykker, der er indtruffet inden den 1. juli 1973
 - Caisse de mutualité sociale agricole (den gensidige socialsikringskasse for landbruget), for ulykker, der er indtruffet efter den 30. juni 1973

c) ordning for minearbejdere:

i) sygdom, moderskab, dødsfald (begravelseshjælp):

Société de secours minière (hjelpeforeningen for minearbejdere)

ii) invaliditet, alderdom, dødsfald (pensioner):

Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (den selvstyrende centralkasse for social sikring af minearbejdere), Paris

iii) arbejdsulykker:

aa) midlertidig uarbejdsdygtighed:

Société de secours minière (hjelpeforeningen for minearbejdere)

bb) vedvarende uarbejdsdygtighed:

- renter:

- ulykkestilfælde indtruffet efter den 31. december 1946:

Union régionale des sociétés de secours minières (den regionale sammenslutning af hjælpeforeninger for minearbejdere)

- ulykkestilfælde indtruffet før den 1. januar 1947:

Arbejdsgiveren eller hans forsikrings-selskab

- tillæg til renter:

- ulykkestilfælde indtruffet efter den 31. december 1946:

Union régionale des sociétés de secours minières (den regionale sammenslutning af hjælpeforeninger for minearbejdere)

- ulykkestilfælde indtruffet før den 1. januar 1947:

Caisse des dépôts et consignations (den offentlige depositokasse)

iv) familieydelse:

Union régionale des sociétés de secours minières (den regionale sammenslutning af hjælpeforeninger for minearbejdere)

d) ordning for søfolk:

i) sygdom, moderskab, invaliditet, arbejdsulykker, dødsfald (ydelse ved dødsfald) og efterladte-pensioner ved invaliditet eller arbejdsulykker:

Section "Caisse générale de prévoyance des marins" du Quartier des affaires maritimes (afdelingen den almindelige forsorgskasse for søfolk, under søfartsdirektoratet)

ii) alderdom, dødsfald (pensioner):

Section "Caisse de retraite des marins" du Quartier des affaires maritimes (afdelingen pensionskassen for søfolk, under søfartsdirektoratet)

iii) familieydelse:

Caisse nationale d'allocations familiales des marins du commerce eller Caisse nationale d'allocations familiales de la pêche maritime (centralkassen for børnetilskud til søfolk i handelsflåden eller central-kassen for børnetilskud til havfiskere), alt efter omstændighederne

II. Oversøiske departementer

a) samtlige ordninger (med undtagelse af ordningen for søfolk) og samtlige forsikringstilfælde, undtagen familieydelse:

i) i almindelighed:

Caisse générale de sécurité sociale (den almindelige kasse for social sikring)

ii) for så vidt angår tillæg til renter vedrørende ulykkestilfælde indtruffet i de oversøiske departementer før den 1. januar 1952:

Direction départementale de l'enregistrement (departementsdirektoratet for registrering)

- b) familieydelse: Caisse d'allocations familiales (børnetilskudskassen)
- c) ordning for søfolk:
- i) samtlige tilfælde med undtagelse af ydelser ved alderdom og familieydelse: Section "Caisse générale de prévoyance des marins" du Quartier des affaires maritimes (afdelingen den almindelige forsorgskasse for søfolk), under søfartsdirektoratet
 - ii) alderdom: Section "Caisse de retraite des marins" du Quartier des affaires maritimes (afdelingen pensionskassen for søfolk, under søfartsdirektoratet)
 - iii) familieydelse: Caisse d'allocations familiales (børnetilskudskassen)

Historical Archives of the European Commission

E. GRÆKENLAND

1. Sygdom, moderskab:

i) i almindelighed:

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ)
(Instituttet for social Forsikring) eller den forsikring, som arbejdstageren er eller var tilsluttet

ΑΘΗΝΑ

Athen

ii) ordning for søfolk:

ΟΙΚΟΣ ΝΑΥΤΟΥ
(Søfolkenes Hus)

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Piræus

iii) ordning for landbruget:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΟΓΑ)
(Det nationale institut for Landbrugsforsikring)

ΑΘΗΝΑ

Athen

2. Invaliditet, alderdom, dødsfald (pensioner):

i) i almindelighed:

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ)

ΑΘΗΝΑ

(Instituttet for social Forsikring) eller den forsikring, som arbejdstageren er eller var tilsluttet

Athen

ii) ordning for søfolk:

ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΑΠΟΜΑΧΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ (ΝΑΤ)

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Piræus

(Pensionskassen for Søfolk)

iii) ordning for landbruget:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΟΓΑ)

ΑΘΗΝΑ

(Det nationale institut for Landbrugsforsikring)

Athen

3. Arbejdsulykker, erhvervs-sygdomme:

i) i almindelighed

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ)

ΑΘΗΝΑ

(Instituttet for social Forsikring) eller den forsikring, som arbejdstageren er eller var tilsluttet

Athen

ii) ordning for søfolk:

ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΑΠΟΜΑΧΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ (ΝΑΤ)

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Piræus

(Pensionskassen for Søfolk)

iii) ordning for landbruget:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΟΓΑ)

ΑΘΗΝΑ

(Det nationale institut for Landbrugsforsikring)

Athen

4. Tilskud ved dødsfald
(begravelsesudgifter):

i) i almindelighed:

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ)

ΑΘΗΝΑ

(Instituttet for social Forsikring)
eller den forsikring, som arbejds-
tageren er eller var tilsluttet

Athen

ii) ordning for søfolk:

ΟΙΚΟΣ ΝΑΥΤΟΥ
(Søfolkernes Hus)

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Piræus

iii) ordning for landbruget:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΟΓΑ)

ΑΘΗΝΑ

(Det nationale institut for Land-
brugsforsikring)

Athen

5. Børnetilskud:

i) ordninger for lønmod-
tagere, herunder virk-
somhedsordninger:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (ΟΑΕΔ)

ΑΘΗΝΑ

(Arbejdsformidlingskontoret)

Athen

ii) almindelig ordning:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΟΓΑ)

ΑΘΗΝΑ

(Det nationale institut for Land-
brugsforsikring)

Athen

Historical Archives of the European Commission

F. IRLAND

1. Naturalydelser:

The Eastern Health Board (sygesikringsforvaltningen for østregionen), 1 James's St., Dublin

The Midland Health Board (sygesikringsforvaltningen for centralregionen), Arden Road, Tullamore, Offaly

The Mid-Western Health Board (sygesikringsforvaltningen for den central-vestlige region), 31/33 Catherine St., Limerick

The North-Eastern Health Board (sygesikringsforvaltningen for nordøstregionen), Ceanannus Mor, Co. Meath

The North-Western Health Board (sygesikringsforvaltningen for nordvestregionen), Manorhamilton, Co. Leitrim

The South-Eastern Health Board (sygesikringsforvaltningen for sydøstregionen), Arus Slainte, Patrick St., Kilkenny

The Southern Health Board (sygesikringsforvaltningen for sydregionen) Cork Farm Centre, Dennehy's Cross, Cork

The Southern Health Board (sygesikringsforvaltningen for vestregionen), Merlin Park, Galway

2. Kontantydelse:

Department of Social Welfare (ministeriet for social forsorg), Dublin

Historical Archives of the Department of Social Welfare

G. ITALIEN

1. Sygdom (herunder tuberkulose), moderskab:

(a) naturalydelse:

(i) i almindelighed:

Den lokale afdeling under sundhedsvæsenet, som den pågældende er tilsluttet

(ii) for visse kategorier af ansatte i den offentlige tjeneste:

Ministero della sanità (sundhedsministeriet), Roma

(iii) for søfolk og flyvende personale i den civile flyvetjeneste:

Ministero della sanità (sundhedsministeriet), den lokale sygekasse for flåden eller for flyvetjenesten

(b) kontantydelse:

(i) i almindelighed:

Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer

(ii) for søfolk og flyvende personale i den civile flyvetjeneste:

Den sømandskasse, som den pågældende er tilsluttet

(c) attestationer vedrørende forsikringsperioder:

(i) i almindelighed:

Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer

(ii) for søfolk og personale i den civile flyvetjeneste:

Den sømandskasse, som den pågældende er tilsluttet

2. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:

(a) naturalydelse:

(i) i almindelighed:

Den lokale afdeling under sundhedsvæsenet, som den pågældende er tilknyttet

(ii) for søfolk og flyvende personale i den civile flyvetjeneste:

Ministero della sanità (sundhedsministeriet), den lokale sygekasse for flåden eller for flyvetjenesten

(b) proteser og større bandager, rets-
medicinske ydelser samt undersøgel-
ser og attester i forbindelse med
sådanne:

(i) i almindelighed:

Istituto nazionale per l'assicurazione
contro gli infortuni sul lavoro (statsan-
stalten for ulykkesforsikring), provins-
kontorer

(ii) for søfolk og flyvende persona-

nale i den civile flyvetjeneste: Den sømandskasse, som den pågældende er
tilsluttet

(c) kontantydelse:

(i) i almindelighed:

Istituto nazionale per l'assicurazione
contro gli infortuni sul lavoro (stats-
anstalten for ulykkesforsikring), pro-
vinskontorer

(ii) for søfolk og flyvende persona-
le i den civile flyvetjene-
ste:

Den sømandskasse, som den pågældende er
tilsluttet

(iii) for faglærte arbejdstagere in-
den for land- og skovbrug, even-
tuelt også:

Ente nazionale di previdenza e assistenza
per gli impiegati agricoli (den statslige
forsorgs- og hjælpekasse for arbejdsta-
gere i landbruget)

3. Invaliditet, alderdom, efterladte
(pensioner):

(a) i almindelighed:

Istituto nazionale della previdenza socia-
le (statsanstalten for social forsorg),
provinskontorer

(b) for scenefunktionærer:

Ente nazionale di previdenza e assisten-
za per i lavoratori dello spettacolo (den
statslige forsorgs- og hjælpekasse for
scenefunktionærer), Roma

(c) for ledende funktionærer i indu-
strien:

Istituto nazionale di previdenza per i
dirigenti di aziende industriali (den
statslige forsorgsinstitution for arbejds-
ledere i industrien), Roma

(d) for journalister:

Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani "G. Amendola" (den statslige forsorgsinstitution "G. Amendola" for italienske journalister), Roma

4. Ydelser ved dødsfald:

Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring), provinskontorer

Den sømandskasse, som den pågældende er tilsluttet

5. Børnetilskud:

(a) i almindelighed:

Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer

(b) for journalister:

Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani "G. Amendola" (den statslige forsorgsinstitution "G. Amendola" for italienske journalister) Roma

H. LUXEMBOURG

1. Sygedom, moderskab:

- a) ved anvendelse af artikel 28, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1408/71: Caisse nationale d'assurance-maladie des ouvriers (statens sygekasse for arbejdere), Luxembourg
- b) i de øvrige tilfælde: Den sygekasse, som arbejdstageren er tilsluttet i kraft af sin beskæftigelse, eller som han senest har været tilsluttet

2. Invaliditet, alderdom, dødsfald (pensioner):

- a) for funktionærer, herunder tekniske funktionærer beskæftiget i miner (under jorden): Caisse de pension des employés privés (privatfunktionærernes pensionskasse), Luxembourg
- b) i de øvrige tilfælde: Etablissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (alders- og invalideforsikringsanstalten), Luxembourg

3. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:

- a) for arbejdere i land- og skovbrug: Association d'assurance contre les accidents, section agricole et forestière (ulykkesforsikringsforbundet, afdeling for land- og skovbrug), Luxembourg
- b) i de øvrige tilfælde: Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (ulykkesforsikringsforbundet, industriafdelingen), Luxembourg

4. Familieydelsen:

- a) for personer, der er tilsluttet den under punkt 2, litra b), nævnte institution: Caisse d'allocations familiales des ouvriers près l'Etablissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (børnetilskudskassen for arbejdere under alders- og invalideforsikringsanstalten), Luxembourg
- b) i de øvrige tilfælde: Caisse d'allocations familiales des employés près la Caisse de pension des employés privés (børnetilskudskassen for funktionærer under Privatfunktionærernes pensionskasse) Luxembourg

5. Ydelser ved dødsfald:

- Ved anvendelse af artikel 66 i forordning (EØF) nr. 1408/71: Caisse nationale d'assurance-maladie des ouvriers (statens sygekasse for arbejdere), Luxembourg

I. NEDERLANDENE

1. Ægteskab, moderskab:

- a) naturalydelser: Den Ziekenfonds (sygekasse), som den pågældende er tilsluttet
- b) kontantydelse: Den Bedrijfsvereniging (faglige forsikringsanstalt), som den forsikredes arbejdsgiver er tilsluttet

2. Invaliditet:

- a) når den pågældende har ret til ydelser også uden anvendelse af afgørelsen og alene efter nederlandsk lovgivning: Den Bedrijfsvereniging (faglige forsikringsanstalt), som den forsikredes arbejdsgiver er tilsluttet
- b) i de øvrige tilfælde: Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (nye almindelige faglige forsikringsanstalt), Amsterdam

3. Alderdom, dødsfald (pensioner): Sociale Verzekeringsbank (socialforsikringsbanken), Amsterdam

4. Familietydelser:

- a) når modtageren er bosat i Nederlandene: Raad van Arbeid (arbejdsrådet) i det distrikt, hvor han er bosat
- b) når modtageren er bosat uden for Nederlandene, men hans arbejdsgiver er bosat eller driver virksomhed i Nederlandene: Raad van Arbeid (arbejdsrådet), inden for hvis distrikt arbejdsgiveren er bosat eller driver virksomhed
- c) i de øvrige tilfælde: Sociale Verzekeringsbank (socialforsikringsbanken), Amsterdam

5. Erhvervs sygdomme, på hvilke bestemmelserne i artikel 57, stk. 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71 finder anvendelse:

Ved anvendelse af artikel 57, stk. 3, litra c) i forordning (EØF) nr. 1408/71:

- når ydelsen er tilkendt fra et tidligere tidspunkt end den 1. juli 1967: Sociale Verzekeringsbank (socialforsikringsbanken), Amsterdam
- når ydelsen er tilkendt fra et senere tidspunkt end den 30. juni 1967: Bedrijfsvereniging voor de Mijnindustrie (den faglige forsikringsanstalt for mineindustrien), Heerlen

I. DET FORENEDE KONGERIGE

1. Naturalydelse:

- Storbritannien og Nordirland: Myndigheder, der bevilger ydelserne fra den nationale sundhedstjeneste
- Gibraltar: Medical and Public Health Department (sundhedsministeriet), Gibraltar

2. Kontantydelse:

- Storbritannien: Department of Health and Social Security - Overseas Group (ministeriet for sundhed og social sikring - oversøisk afdeling) Newcastle-upon-Tyne
- Nordirland: Department of Health and Social Services for Northern Ireland - Overseas Branch (ministeriet for sundhed og sociale anliggender for Nordirland - oversøisk afdeling), Belfast
- Gibraltar: Department of Labour and Social Security (ministeriet for arbejde og social sikring), Gibraltar

BILAG 3

BOPÆLSSTEDETS INSTITUTIONER OG OPHOLDSSTEDETS INSTITUTIONER

(Afgørelsens artikel 1 og gennemførelsesforordningens artikel 4, stk.3)

A. BELGIEN

I. Bopælsstedets institutioner

1. Sygdom, moderskab:

- a) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 15, 16, 21, 24, 26, 27, 28 og 30;

Forsikringsorganerne

- b) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 29:

- i) i almindelighed;
ii) for søfolk;

Forsikringsorganerne

Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge - Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag (hjelpe- og forsørgskassen for søfolk, der sejler under belgisk flag), Antwerpen, eller forsikringsinstitutionerne

2. Invaliditet:

- a) almindelig invaliditet (arbejdere, funktionærer, minearbejdere):

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles - Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring), i forening med forsikringsinstitutionerne

ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 62:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles - Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring)

b) særlig invaliditet hos
minearbejdere:

Fonds national de retraite des ouvriers-
mineurs, Bruxelles - Nationaal pensioen-
fonds voor mijnwerkers, Brussel (den
statslige pensionsfond for minearbejdere)

c) invaliditet hos søfolk:

Caisse de secours et de prévoyance en
faveur des marins naviguant sous pa-
villon belge - Hulp- en verzorgskas
voor zeevarenden onder Belgische vlag
(hjælpe- og forsorgskassen for søfolk,
der sejler under belgisk flag), Ant-
werpen

3. Alderdom, dødsfald (pensioner):

Office national des pensions pour tra-
vailleurs salariés, Bruxelles - Rijks-
dienst voor werknemerspensioenen, Brussel,
(pensionsdirektoratet for arbejdstagere)

4. Arbejdsulykker (naturalydelse):

Forsikringsorganerne

5. Erhvervssygdomme:

Fonds des maladies professionnelles,
Bruxelles - Fonds voor beroepsziekten,
Brussel (erhvervssygdomsfonden)

6. Ydelser ved dødsfald:

Forsikringsorganerne i forening med
Institut national d'assurance maladie-
invalidité, Bruxelles - Rijksinstituut
voor ziekte- en invaliditeitsverzeke-
ring, Brussel (direktoratet for syge-
og invalideforsikring)

7. Familieydelse:

Office national des allocations fami-
liales pour travailleurs salariés, Bru-
xelles - Rijksdienst voor kinderbij-
slag voor werknemers, Brussel (direk-
toratet for børnetilskud til arbejds-
tagere)

II. Opholdsstedets institutioner

1. Sygdom, moderskab:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles - Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring), gennem forsikringsinstitutionerne

2. Arbejdsulykker:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles - Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring), gennem forsikringsinstitutionerne

3. Erhvervssygdomme:

Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles - Fonds voor beroepsziekten, Brussel (erhvervssygdomsfonden)

B. DANMARK

A. DANMARK BORTSET FRA GRØNLAND

I. Bopælsstedets institutioner:

1. Sygdom og moderskab:

- a) ved anvendelse af artikel 16, 21, 26, 27 og 28 i gennemførelsesforordningen:

Vedkommende amtskommune. I Københavns kommune: Magistraten. I Frederiksberg kommune: Kommunalbestyrelsen

- b) ved anvendelse af artikel 17 og 24 i gennemførelsesforordningen:

Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten

2. Invaliditet (pensioner): Sikringsstyrelsen, København

3. Alderdom og dødsfald (pensioner):

- a) pensioner i henhold til lovgivningen om folkepension og enkepension:

Sikringsstyrelsen, København

- b) pensioner i henhold til loven om arbejdsmarkedets tillægspension:

Arbejdsmarkedets tillægspension, Hillerød

4. Arbejdsulykker og erhvervs-sygdomme:

- a) ved anvendelse af afsnit IV, kapitel 4, bortset fra artikel 47, i gennemførelsesforordningen:

Sikringsstyrelsen, København

- b) ved anvendelse af artikel 62 i gennemførelsesforordningen:

Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten

5. Ydelser ved dødsfald
(begravelseshjælp):

ved anvendelse af artikel 63
i gennemførelsesforordningen: Sikringsstyrelsen. København

II. Opholdsstedets institutioner:

1. Sygdom og moderskab:

- a) ved anvendelse af artikel
19, 20 og 29 i gennemfø-
relsesforordningen:

Vedkommende amtskommune. I Københavns
kommune: Kommunalbestyrelsen. I Fre-
deriksberg kommune: Kommunalbestyrel-
sen

- b) ved anvendelse af artikel
23 i gennemførelsesforord-
ningen:

Det sociale Udvalg i opholdskommunen.
I Københavns, Odense, Ålborg og Århus
kommuner: Magistraten

2. Arbejdsulykker og erhvervs-
sygdomme:

- a) ved anvendelse af afsnit
IV, kapitel 4, med und-
tagelse af artikel 50 i
gennemførelsesforordnin-
gen:

Sikringsstyrelsen, København

- b) ved anvendelse af artikel
50 i gennemførelsesforord-
ningen:

Det sociale udvalg i opholdskommunen.
I Københavns, Odense, Ålborg og Århus
kommuner: Magistraten

B. GRØNLAND

I. Bopælsstedets institutioner:

1. Sygdom og moderskab:

Naturalydelser:

Bestyrelsen for sundhedsvæsenet i Grøn-
land, Godthåb

2. Alderdom:

Renter i henhold til landsråds-
vedtægt om aldersrente i Grøn-
land:

Arbejds- og socialdirektoratet, Godthåb

3. Arbejdsulykker og erhvervs-
sygdomme:

Det grønlandske navn for ulykkesforsik-
ring, Godthåb

II. Opholdsstedets institutioner:

1. Sygdom og moderskab:

Naturalydelser:

Landslægen i Grønland, Godthåb

2. Arbejdsulykker og erhvervs-
sygdomme:

Det grønlandske navn for ulykkesforsik-
ring, Godthåb

C. TYSKLAND

1. Sygeforsikring:

- a) i alle tilfælde (bortset fra anvendelse af artikel 19, stk. 2 i forordning (EØF) nr. 1408/71 og gennemførelsesforordningens artikel 16):

Allgemeine Ortskrankenkasse (den almindelige stedlige sygekasse), der er kompetent på den pågældendes bopæls- eller opholdssted

for personer forsikret i ordningen for minearbejdere og deres familiemedlemmer:

Bundesknappschaft (forbundsforsikringskassen for minearbejdere), Bochum

- b) ved anvendelse af artikel 19, stk. 2 i forordning (EØF) nr. 1408/71 og gennemførelsesforordningens artikel 16:

Den institution, som arbejdstageren senest har været tilsluttet.

Hvis en sådan institution ikke findes, eller når den forsikrede senest har været tilsluttet en Allgemeine Ortskrankenkasse, en Landwirtschaftliche Krankenkasse (sygekasse for landbrugere) eller Bundesknappschaft:

den under a) nævnte institution, der er kompetent for den pågældende bopæls- eller opholdssted

- c) i tilfælde af indlæggelse til tuberkulosebehandling:

Den renteforsikringsinstitution for arbejdstagere, der er kompetent på den pågældendes bopæls- eller opholdssted

2. Ulykkesforsikring:

- a) naturalydelse (bortset fra sygebehandling under ulykkesforsikringen og bortset fra proteser og hjælpemidler) og kontantydelse (bortset fra renter, plejepenge (Pflegegeld) og ydelser ved dødsfald):

Allgemeine Ortskrankenkasse (den stedlige sygekasse), der er kompetent på den pågældendes bopæls- eller opholdssted

for personer forsikret i ordningen for minearbejdere og deres familiemedlemmer:

Bundesknappschaft (forbundsforsikringskassen for minearbejdere), Bochum

- b) natural- eller kontantydelse, der er undtaget i litra a), samt ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 62:

Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (centralforbundet af ulykkesforsikringsanstalter), Bonn

3. Renteforsikring

a) renteforsikring for arbejdere: Landesversicherungsanstalt Oberfranken und Mittelfranken (den regionale forsikringsinstitution for Oberfranken og Mittelfranken), Bayreuth

b) renteforsikring for funktionærer:
Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (forbundsfor- sikringsinstitution for funktionærer), Berlin

c) renteforsikring for minearbejdere:
Bundesknappschaft (forbundsfor- sikringskassen for minearbejdere), Bochum

4. Familieydelse:

Det på den pågældende bopæls- eller opholdssted kompetente arbejdsformidlingskontor

Historical Archives of the European Commission

D. FRANKRIG

I. Moderlandet:

1. Andre sikringstilfælde end
familieydelse:

- a) i almindelighed: Caisse primaire d'assurance-maladie
(den stedlige sygekasse) på bopæls-
eller opholdsstedet
- b) ved anvendelse af artikel 19,
stk. 1 og 2 i forordning (EØF)
nr. 1408/71 i forbindelse med
artikel 35, stk. 1, for så
vidt angår naturalydelse under
syge-, moderskabs-, invalide-
og dødsfaldsforsikringen (ydelse-
ser) under ordningen for mine-
arbejdere: Société de secours minière (hjelpefor-
eningen for minearbejdere) på den på-
gældendes bopælssted

Historical Archives of the European Commission

- c) ved anvendelse af artikel 27 i forordning (EØF) nr. 1408/71 for så vidt angår ordningen for søfolk: Section "Caisse Générale de prévoyance des marins" du Quartier des affaires maritimes (afdelingen den almindelige forsorgskasse for søfolk, under søfartsdirektoratet)
- d) ved anvendelse af artikel 35 i forordning (EØF) nr. 574/72:
- i) almindelig ordning:
- aa) i almindelighed, undtagen for Paris og hovedstadsområdet: Caisse primaire d'assurance-maladie (den stedlige sygekasse)
- for Paris og hovedstadsområdet: Caisse régionale d'assurance-maladie (regionalsygekassen), Paris
- bb) særlig ordning i henhold til lov om social sikring, artikel L 365 - L 382: Caisse régionale d'assurance-maladie (regionalsygekassen), Strasbourg
- ii) ordning for landbruget: Caisse de mutualité sociale agricole (den gensidige socialsikringskasse for landbruget)
- iii) ordning for minearbejdere: Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (den selvstyrende centralkasse for social sikring af minearbejdere), Paris
- iv) ordning for søfolk: Section Caisse générale de prévoyance des marins du Quartier des affaires maritimes (afdelingen den almindelige forsorgskasse for søfolk, under søfartsdirektoratet)

e) ved anvendelse af artikel 36 i
forordning (EØF) nr. 574/72 for så
vidt angår invalidepensioner:

i) i almindelighed, undtagen for
Paris og hovedstadsområdet: Caisse primaire d'assurance-maladie
(den stedlige sygekasse)

for Paris og hovedstadsområdet:

Caisse régionale d'assurance-maladie
(regionalsygekassen), Paris

ii) særlig ordning i henhold til
lov om social sikring, artikel
L 365 - L 382:

Caisse régionale d'assurance-maladie
(regionalsygekassen), Strasbourg

f) ved anvendelse af artikel 35 i
forordning (EØF) nr. 574/72 for så
vidt angår alderspensioner:

i) almindelig ordning:

aa) i almindelighed, undtagen for
Paris og hovedstadsområdet:

Caisse régionale d'assurance-maladie
(branche vieillesse) (regionalsygekassen)
(afdelingen for alderdomsforsikring)

for Paris og hovedstads-
området:

Caisse nationale d'assurance-vieillesse
des travailleurs salariés (centralkassen
for alderdomsforsikring for arbejds-
tagere), Paris

bb) særlig ordning i henhold
til lov om social sikring,
artikel L 365 - L 382:

Caisse régionale d'assurance-vieillesse
(regionalkassen for alderdomsforsikring),
Strasbourg

- ii) ordning for landbruget: Caisse centrale de secours mutuels agricoles (den centrale gensidige hjælpekasse for landbruget), Paris
- iii) ordning for minearbejdere: Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (den selvstyrende centralkasse for social sikring af minearbejdere), Paris
- iv) ordning for søfolk: Section Caisse de retraite des marins du Quartier des affaires maritimes (afdelingen pensionskassen for søfolk, under søfartsdirektoratet)
- g) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 61: Caisse primaire d'assurance-maladie (den stedlige sygekasse)
2. Familieydelse: Børnetilskudskassen på pågældendes bopælssted

II. De oversøiske departementer

1. Andre forsikringstilfælde end familieydelse:

- a) i almindelighed: Caisse générale de sécurité sociale (den almindelige kasse for social sikring)

b) søfolk:

- i) invalidepensioner: Section Caisse générale de prévoyance des marins du Quartier des affaires maritimes (afdelingen den almindelige forsorgskasse for søfolk, under søfartsdirektoratet)

- ii) alderspensioner: Section Caisse de retraite des marins du Quartier des affaires maritimes (afdelingen pensionskassen for søfolk, under søfartsdirektoratet)

2. Familieydelse:

Caisse d'allocations familiales (børnetilskudskassen) på den pågældendes bopælssted

F. IRLAND

1. Naturalydelser:

The Eastern Health Board (sygesikringsforvaltningen for østregionen), 1 Jame's St, Dublin

The Midland Health Board (sygesikringsforvaltningen for centralregionen) Arden Road, Tullamore, Offaly

The Mid-Western Health Board (sygesikringsforvaltningen for den central-vestlige region) 31/33 Catherine St. Limerick

The North-Eastern Health Board (sygesikringsforvaltningen for nordøstregionen) Ceanannus Mor, Co. Meath

The North-Western Health Board (sygesikringsforvaltningen for nordvestregionen), Manorhamilton, Co. Leitrim

The South-Eastern Health Board (sygesikringsforvaltningen for sydøstregionen), Arus Slainte, Patrick St., Kilkenny

The Southern Health Board (sygesikringsforvaltningen for sydregionen), Cork Farm Centre, Dennehy's Cross, Cork

The Western Health Board (sygesikringsforvaltningen for vestregionen), Merlin Park, Galway

2. Kontantydelse:

Department of Social Welfare (ministeriet for social forsorg), Dublin.

G. ITALIEN

Sygdom (herunder tuberkulose),
moderskab:

(a) naturalydelse:

(i) i almindelighed: Den lokale afdeling under sundhedsvæsenet, som den pågældende er tilsluttet

(ii) for søfolk og flyvende personale i den civile flyvetjeneste: Ministero della sanità (sundhedsministeriet), den lokale sygekasse for flåden eller for flyvetjenesten

(b) kontantydelse:

(i) i almindelighed: Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer

(ii) for søfolk og flyvende personale i den civile flyvetjeneste: Den sømandskasse, som den pågældende er tilsluttet

2. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:

(a) naturalydelse:

(i) i almindelighed: Den lokale afdeling under sundhedsvæsenet, som den pågældende er tilknyttet

(ii) for søfolk og flyvende personale i den civile flyvetjeneste: Ministero della sanità (sundhedsministeriet), den lokale sygekasse for flåden eller for flyvetjenesten

(b) proteser og større bandager, retsmedicinske ydelser, samt undersøgelser og attester i forbindelse med sådanne og kontantydelse:

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring), provinskontorer

3. Invaliditet, alderdom, efterladte (pensioner):

(a) i almindelighed:

Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer

(b) for scenefunktionærer:

Ente nazionale di previdenza e assistenza per i lavoratori dello spettacolo (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for scenefunktionærer), Roma

(c) for ledende funktionærer i industrien:

Istituto nazionale di previdenza per i dirigenti di aziende industriali (den statslige forsorgsinstitution for arbejdsledere i industrien), Roma

(d) for journalister:

Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani "G. Amendola" (den statslige forsorgsinstitution "G. Amendola" for italienske journalister), Roma

4. Ydelser ved dødsfald:

Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro, (statsanstalten for ulykkesforsikring), provinskontorer

Den sømandskasse, som den pågældende er tilsluttet.

5. Børnetilskud:

(a) i almindelighed:

Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer

(b) for journalister:

Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani "G. Amendola" (den statslige forsorgsinstitution "G. Amendola" for italienske journalister), Roma

H. LUXEMBOURG

1. Sygdom, moderskab:

- a) ved anvendelse af artikel 19, 22, 28, stk. 1, 29, stk. 1 og 31 i forordning (EØF) nr. 1408/71 samt gennemførelsesforordningens artikel 16, 17, 19, 20, 21, 23, 27, 28 og 29:

Caisse nationale d'assurance-maladie des ouvriers (statens sygekasse for arbejdere), Luxembourg

- b) ved anvendelse af artikel 27 i forordning (EØF) nr. 1408/71:

Den efter luxembourgsk lovgivning for luxembourgsk delpension kompetente sygekasse

2. Invaliditet, alderdom og dødsfald:

- a) for funktionærer, herunder tekniske funktionærer beskæftiget i miner (under jorden):

Caisse de pensions des employés privés (privatfunktionærernes pensionskasse), Luxembourg

- b) i de øvrige tilfælde:

Etablissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (alders- og invalideforsikringsanstalten), Luxembourg

3. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:

- a) for arbejdere i land- og skovbrug:

Association d'assurance contre les accidents, section agricole et forestière (ulykkesforsikringsforbundet, afdelingen for land- og skovbrug), Luxembourg

- b) i de øvrige tilfælde:

Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (ulykkesforsikringsforbundet, industriafdelingen), Luxembourg

4. Familieydelse:

- a) for personer, der er tilsluttet den under 2, litra b) nævnte institution:

Caisse d'allocations familiales des ouvriers pres l'Etablissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (børnetilskudskassen for arbejdere under alders- og invalideforsikringsanstalten), Luxembourg

- b) i de øvrige tilfælde:

Caisse d'allocations familiales des employés pres la Caisse de pension des employés privés (børnetilskudskassen for funktionærer under privatfunktionærernes pensionskasse) Luxembourg

I. NEDERLANDENE

1. Sygdom, moderskab, arbejdsulykker, erhvervssygdomme:

a) naturalydelse:

i) bopælsstedets institutioner:

En af de kompetente sygekasser på bopælsstedet efter den pågældendes valg

ii) opholdsstedets institutioner:

Algemeen Nederlands Onderling Ziekenfonds (Nederlandenes almindelige, gensidige sygekasse), Utrecht

b) kontantydelse:

Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (nye almindelige faglige forsikringsanstalt), Amsterdam

2. Invaliditet:

a) når der består ret til ydelser selv uden anvendelse af afgørelsen og alene efter nederlandsk lovgivning:

Den kompetente Bedrijfsvereniging (faglige forsikringsanstalt)

b) i alle andre tilfælde:

Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (nye almindelige faglige forsikringsanstalt), Amsterdam

3. Alderdom og dødsfald (pensioner):

ved anvendelse af artikel 36 i
forordning (EØF) nr. 574/72:

- a) i almindelighed: Sociale Verzekeringsbank (socialforsikringsbanken), Amsterdam
- b) i forhold til Belgien: Bureau voor Belgiske Zaken de sociale verzekering betreffende (kontoret for sociale forsikringsanliggender med Belgien), Breda
- c) i forhold til Tyskland: Bureau voor Duitse Zaken van de Vereniging van Raden van Arbeid (kontoret for tyske anliggender under de samvirkende arbejdsråd), Nijmegen

J. DET FORENEDE KONGERIGE

1. Naturalydelse:

Storbritannien og Nordirland: Myndigheder, der bevilger ydelserne fra den nationale sundhedstjeneste

Gibraltar: Medical and Public Health Department (sundhedsministeriet), Gibraltar

2. Kontantydelse:

Storbritannien: Department of Health and Social Security (ministeriet for sundhed og social sikring), London

Nordirland: Department of Health and Social Services for Northern Ireland (ministeriet for sundhed og sociale anliggender for Nordirland), Belfast

Gibraltar: Department of Labour and Social Security (ministeriet for arbejde og social sikring), Gibraltar

BILAG 4

KONTAKTORGANER

(Afgørelsens artikel 26, stk. 1 og gennemførelseforordningens artikel 5, stk. 4)

A. BELGIEN

1. Sygdom, moderskab:

a) i almindelighed:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles - Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring)

b) for søfolk:

Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge - Hulp- en voorsorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag (hjælpe- og forsorgskassen for søfolk, der sejler under belgisk flag), Antwerpen

2. Invaliditet:

a) almindelig invaliditet:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles - Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring)

b) særlig invaliditet hos minearbejdere:

Fonds national de retraite des ouvriers-mineurs, Bruxelles - Nationaal pensioensfonds voor mijnwerkers, Brussel (den statslige pensionsfond for minearbejdere)

c) invaliditet hos søfolk:

Caisse de secours et de prévoyance des marins naviguant sous pavillon belge - Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgischen vlag (hjælpe- og forsorgskassen for søfolk, der sejler under belgisk flag), Antwerpen

3. Alderdom, dødsfald (pensioner):

- a) ved anvendelse af artikel 36-38 og artikel 40-44 i gennemførelsesforordningen:

Office national des pensions pour travailleurs salariés, Bruxelles - Rijksdienst voor werknemerspensionen, Brussel (pensionsdirektoratet for arbejdstagere)

- b) ved anvendelse af artikel 40 (udbetalende institutioner), og artikel 73, stk. 1 og 2, i gennemførelsesforordningen:

Caisse nationale des pensions de retraite et de survie, Bruxelles - Rijkskas voor rust- en overlevingspensionen, Brussel (den nationale pensions- og overlevelsesforsikringskasse)

4. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:

Ministère de la Prévoyance sociale, Bruxelles - Ministerie van sociale Voorzorg, Brussel (socialministeriet)

5. Ydelser ved dødsfald:

- a) i almindelighed:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles - Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring)

- b) for søfolk:

Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge - Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag (hjælpe- og forsorgskassen for søfolk, der sejler under belgisk flag), Antwerpen

6. Familieydelser:

Ministère de la Prévoyance sociale, Bruxelles - Ministerie van sociale Voorzorg, Brussel (socialministeriet)

B. DANMARK

I. DANMARK BORTSET FRA GRØNLAND

1. Ydelser ved sygdom samt ved svangerskab og fødsel:
2. Pensioner efter lovgivningen om folke- og enkepension samt ydelser efter invalidepensionsloven:
3. Ydelser ved revalidering:
4. Ydelser i anledning af arbejdsulykker og erhvervssygdomme:
5. Familieydelser (børnetilskud)
6. Ydelser ved dødsfald (begravelseshjælp)
7. Pensioner efter loven om arbejdsmarkedets Tillægspension:

Sikringsstyrelsen,
København

II. GRØNLAND

1. Naturalydelser ved sygdom og moderskab:
2. Renter i henhold til landsrådsvedtægt om aldersrente i Grønland:
3. Familieydelser (børnetilskud):
4. Ydelser i anledning af arbejdsulykker og erhvervssygdomme:

Bestyrelsen for sundheds-
væsenet i Grønland, Godthåb

Arbejds- og social-
direktoratet, Godthåb

Det grønlandske navn
for ulykkesforsikring,
Godthåb

C. TYSKLAND

1. Sygeforsikring: Bundesverband der Ortskrankenkassen (forbundssammenslutningen af lokale sygekasser), Bonn-Bad Godesberg
2. Ulykkesforsikring: Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (centralforbundet af ulykkesforsikringsanstalter), Bonn
3. Renteforsikring for arbejdere:
 - a) ved anvendelse af afgørelsens artikel 26, stk. 2: Verband Deutscher Rentenversicherungsträger (sammenslutningen af tyske renteforsikringsinstitutioner), Frankfurt am Main
 - b) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens kapitel 3 og artikel 61: Landesversicherungsanstalt Oberfranken und Mittelfranken (den regionale forsikringsinstitution for Oberfranken og Mittelfranken), Bayreuth
4. Renteforsikring for funktionærer: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (forbundsforsikringsinstitutionen for funktionærer), Berlin
5. Renteforsikring for minearbejdere: Bundesknappschaft (forbundsforsikringskassen for minearbejdere), Bochum
6. Tillægsforsikring for arbejdere i jern- og stålindustrien: Landesversicherungsanstalt Saarland, Abteilung Hüttenknappschaftliche Pensionsversicherung (den regionale forsikringsinstitution for Land Saar, afdelingen for renteforsikring for arbejdere i jern- og stålindustrien), Saarbrücken
7. Familieydelse: Hauptstelle der Bundesanstalt für Arbeit (centralkontoret for forbundsanstalten for arbejdsforhold) Nürnberg

D. FRANKRIG

1. I almindelighed: Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (centralinstitutionen for social sikring af vandrede arbejdstagere), Paris

2. For så vidt angår ordningen for minearbejdere (invaliditet, alderdom og dødsfald (pensioner)): Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (den selvstyrende centralkasse for social sikring af minearbejdere), Paris

Historical Archives of the European Commission

• E. GRÆKENLAND

1. I almindelighed

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ)
(Instituttet for social Forsikring)

ΑΘΗΝΑ
Athen

2. Arbejdsløshed, børnetil-
skud

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (ΟΑΕΔ)
(Arbejdsformidlingskontoret)

ΑΘΗΝΑ
Athen

3. For søfolk

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟΝ
ΤΑΜΕΙΟΝ (ΝΑΤ)
(Pensionskassen for Søfolk)

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Piræus

Historical Archives of the European Commission

F. IRLAND

1. Naturalydelse:

Department of Health (sundhedsministeriet),
Dublin

2. Kontantydelse:

Department of Social Welfare (ministeriet
for social forsoerg), Dublin

Historical Archives of the European Commission

G. ITALIEN

1. Sygdom (herunder tuberkulose),
moderskab:

(a) naturalydelser:

Ministero della Sanità (sundhedsmini-
steriet), Roma

(b) kontantydelse:

Istituto nazionale della previdenza
sociale, direzione generale (stats-
anstalten for social forsorg, general-
direktoratet), Roma

2. Arbejdsulykker og erhvervssyg-
domme:

(a) naturalydelser:

Ministero della Sanità (sundhedsmini-
steriet), Roma

(b) proteser og større bandager,
retsmedicinske ydelser samt
undersøgelser og attester i
forbindelse med sådanne, og
kontantydelse:

Istituto nazionale per l'assicurazione
contro gli infortuni sul lavoro, dire-
zione generale (statsanstalten for ulyk-
kesforsikring, generaldirektoratet), Roma

3. Invaliditet, alderdom, efter-
ladte og børnetilskud:

Istituto nazionale della previdenza so-
ciale, direzione generale (statsanstalten
for social forsorg, generaldirektoratet),
Roma

Historical Archives of the European Commission

H. LUXEMBOURG

I. VED BEVILLING AF YDELSER:

1. Sygdom, moderskab: Caisse nationale d'assurance-maladie des ouvriers (statens sygekasse for arbejdere), Luxembourg
2. Invaliditet, alderdom, dødsfald (pensioner):
 - a) for funktionærer, herunder tekniske funktionærer beskæftiget i miner (under jorden): Caisse de pension des employés privés (privatfunktionærernes pensionskasse), Luxembourg
 - b) i de øvrige tilfælde: "Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité" (alders- og invalideforsikringsanstalten), Luxembourg
3. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:
 - a) for arbejdere i land- og skovbrug: Association d'assurance contre les accidents, section agricole et forestière (ulykkesforsikringsforbundet, afdeling for land- og skovbrug), Luxembourg
 - b) i de øvrige tilfælde: Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (ulykkesforsikringsforbundet, industriafdeling), Luxembourg
4. Familieydelse:
 - a) for personer, der er tilsluttet den under punkt 2, litra b), nævnte institution: Caisse d'allocations familiales des ouvriers près l'Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (børnetilskudskassen for arbejdere under alders- og invalideforsikringsanstalten), Luxembourg
 - b) i de øvrige tilfælde: Caisse d'allocations familiales des employés près la Caisse de pension des employés privés (børnetilskudskassen for funktionærer under privatfunktionærernes pensionskasse), Luxembourg
5. Ydelse ved dødsfald:
 - a) ved anvendelse af artikel 66 i forordning (EØF) nr. 1408/71: Caisse nationale d'assurance-maladie des ouvriers (statens sygekasse for arbejdere), Luxembourg

b) i de øvrige tilfælde:

De under stk. 1, 2 og 3 nævnte institutioner,
alt efter den forsikringsgren, for hvis
regning ydelsen skal udbetales

II. I DE ØVRIGE TILFÆLDE:

Inspection générale de la sécurité sociale
(overinspektionen for den sociale sikring),
Luxembourg

Historical Archives of the European Commission

I. NEDERLANDENE

1. Sygdom, moderskab, invaliditet, arbejdsulykker, erhvervssygdomme og arbejdsløshed:
- a) naturalydelser: Ziekenfondsraad (sygekasserådet), Amsterdam
 - b) kontantydelse: Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (nye almindelige faglige forsikringsanstalt), Amsterdam
2. Alderdom, dødsfald (pensioner), familieydelse:
- a) i almindelighed: Sociale Verzekeringsbank (socialforsikringsbanken), Amsterdam
 - b) i forhold til Belgien: Bureau voor Belgische Zaken de sociale verzekering betreffende (kontoret for socialforsikringsanliggender med Belgien), Breda
 - c) i forhold til Tyskland: Bureau voor Duitse Zaken van de Vereniging van Raden van Arbeid (kontoret for tyske anliggender under de samvirkende arbejdsråd), Nijmegen

Historical Archives of the European Commission

J. DET FORENEDE KONGERIGE

Storbritannien:

Department of Health and Social Security -
Overseas Group (ministeriet for sundhed og
social sikring - oversøisk afdeling),
Newcastle upon Tyne

Nordirland:

Department of Health and Social Services
for Northern Ireland - Overseas Branch
(ministeriet for sundhed og sociale anlig-
gender for Nordirland - oversøisk afdeling),
Belfast

Gibraltar:

Department of Health and Social Security -
Overseas Group (ministeriet for sundhed og
social sikring - oversøisk afdeling,
Newcastle upon Tyne

Historical Archives of the European Commission

BILAG 5

A. Gennemførelsesbestemmelser eller tosidede overenskomster og overenskomster om refusion, som er anført i bilag 5 til forordning (EØF) nr. 574/72, og som ikke finder anvendelse på tyrkiske arbejdstagere.
(Gennemførelsesforordningens artikler 4, 5 og 68)

1. BELGIEN - TYSKLAND

- a) Artikel 9, stk. 1 i aftalen af 20. juli 1965 om gennemførelse af Det europæiske økonomiske Fællesskabs rådsforordninger nr. 3 og 4 om social sikring af vandrende arbejdstagere.
- b) Overenskomst af 6. oktober 1964 om refusion af naturalydelser udredet til pensionister, der har været grænsearbejdere, i henhold til artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 36/63/EØF og artikel 73, stk. 4, i Det europæiske økonomiske Fællesskabs rådsforordning nr. 4
- c) Overenskomst af 29. januar 1969 om inddrivelse af bidrag til social sikring.

2. TYSKLAND - FRANKRIG

Overenskomst af 14. oktober 1977 om afkald på refusion i henhold til forordningens artikel 70, stk. 3 (ydelse ved arbejdsløshed).

3. TYSKLAND - GRÆKENLAND

- a) Artikel 1 og artikel 3-6 i den administrative aftale af 19. oktober 1962 og den anden administrative aftale af 23. oktober 1972 om overenskomsten om arbejdsløshedsforsikring af 31. maj 1961.
- b) Overenskomst af 11. maj 1981 om refusion af børnetilskud

4. TYSKLAND - NEDERLANDENE

Overenskomst af 22. juli 1976 om afkald på refusion af ydelser ved arbejdsløshed.

B. SUPPLERENDE GENNEMFØRELSESAFTALER
(Gennemførelsesforordningens artikel 78).

Ingen

Historical Archives of the European Commission

BILAG 6

TILKENDELSE AF FAMILIEYDELSER

(Gennemførelsesforordningens artikel 4, stk. 6 og artikel 9, stk. 2, litra d)

Artikel 9, stk. 2, litra d), i gennemførelsesforordningen anvendes:

- a) med en referenceperiode på en kalendermåned i forholdet:
- mellem Tyskland og Frankrig
 - mellem Tyskland og Irland
 - mellem Tyskland og Luxembourg
 - mellem Tyskland og Det forenede Kongerige
 - mellem Frankrig og Luxembourg
- b) med en referenceperiode på et kalenderkvartal i forholdet:
- mellem Danmark og Tyskland
 - mellem Danmark og Nederlandene
 - mellem Tyskland og Nederlandene
 - mellem Frankrig og Nederlandene
 - mellem Luxembourg og Nederlandene

BILAG 7

INSTITUTIONER OG ORGANER UDPEGET AF DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER

(Gennemførelsesforordningens artikel 4, stk. 7)

A. BELGIEN

1. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikler 10 og 12: Office nationale de sécurité sociale, Bruxelles - Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, Brussel (sikringsstyrelsen)
2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 10: Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge - Hulp- en verzorgingskas voor zeevarender onder Belgische vlag (hjælpe- og forsørgekassen for søfolk, der sejler under belgisk flag), Antwerpen
3. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 75: Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles - Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring)

Historical Archives of the European Commission

B DANMARK

I. DANMARK BORTSET FRA GRØNLAND

1. Ved anvendelse af artikel 10, stk. 1, artikel 12, artikel 72 og artikel 75, stk. 2 i gennemførelsesforordningen: Sikringsstyrelsen, København
2. Ved anvendelse af artikel 56, stk. 1 i gennemførelsesforordningen: Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten
3. Ved anvendelse af artikel 65, stk. 2 i gennemførelsesforordningen: Arbejdsdirektoratet, København

II. GRØNLAND

1. Ved anvendelse af artikel 10, stk. 1, artikel 12 og artikel 75, stk. 2 i gennemførelsesforordningen: Ministeriet for Grønland, København
2. Ved anvendelse af artikel 56, stk. 1 i gennemførelsesforordningen: Vedkommende kommunalbestyrelse
3. Ved anvendelse af artikel 65, stk. 2 og artikel 72 i gennemførelsesforordningen: Arbejds- og socialdirektoratet, Godthåb

C. TYSKLAND

1. Ved anvendelse af afgørelsens bilag II C. 2:

a) alt efter arten af den senest udøvede virksomhed:

De i bilag 2 i forholdet til de enkelte medlemsstater angivne renteforsikringsinstitutioner for arbejdere og funktionærer

b) dersom det ikke er muligt at fastslå arten af den senest udøvede virksomhed:

De i bilag 2 i forholdet til de enkelte medlemsstater angivne renteforsikringsinstitutioner for arbejdere

c) for så vidt angår personer, der har været forsikret efter nederlandsk lovgivning om almindelig alderdomsforsikring (Algemene Ouderdomswet), medens de udøvede en virksomhed, der ikke efter tysk lovgivning er undergivet tvungen forsikring:

Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (forbundsforsikringsinstitutionen for funktionærer), Berlin

2. Ved anvendelse af afgørelsens artikel 9 i forbindelse med artikel 14, stk. 1, litra a), i), og artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1408/71 i forbindelse med artikel 10, stk. 1 i gennemførelsesforordningen og ved anvendelse af artikel 14, stk. 1, litra c) i forordning (EØF) nr. 1408/71 i forbindelse med artikel 12a i forordning (EØF) nr. 574/72:

a) sygeforsikrede arbejdstagere:

Den institution, hvori de er sygeforsikret

b) arbejdstagere der ikke er sygeforsikret:

Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (forbundsforsikringsinstitutionen for funktionærer), Berlin

3. Ved anvendelse af afgørelsen artikel 9 i forbindelse med artikel 8, stk. 2 i gennemførelsesforordningen og artikel 14, stk. 1, litra c), ii), i forordning (EØF) nr. 1408/71:

Bundesverband der Ortskrankenkassen (forbundssammenslutningen af lokale sygekasser), Bonn-Bad Godesberg

4. Ved anvendelse af afgørelsens artikel 9 i forbindelse med artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1408/71:

Bundesverband der Ortskrankenkassen (forbundssammenslutningen af lokale sygekasser), Bonn-Bad Godesberg

5. Ved anvendelsen af afgørelsens artikel 18 i forbindelse med gennemførelsesforordningens artikel 65, stk. 2: Det Arbeidsamt, inden for hvis område arbejdstagerens seneste arbejdssted er beliggende
6. Ved anvendelse af afgørelsens artikel 19 i forbindelse med gennemførelsesforordningens artikel 66, stk. 4:
- a) børnetilskud, som for et forældre-løst barn ydes en person: Arbeidsamt (arbejdsformidlingskontoret), Nürnberg
- b) tillæg for børn til pensioner og renter fra de lovhjemlede pensionsforsikringsordninger: De renteforsikringsinstitutioner for arbejdere, funktionærer og minearbejdere, der er anført som kompetente institutioner i bilag 2
7. Ved anvendelse:
- a) af artikel 36 og 63 i forordning (EØF) nr. 1408/71 samt af artikel 102, stk. 2 i forordning (EØF) nr. 574/72: Bundesverband der Ortskrankenkassen (forbundssammenslutningen af lokale sygekasser), Bonn-Bad Godesberg; i de tilfælde, der er nævnt i gennemførelsesforordningens bilag 3, punkt C, stk. 2, litra b): Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (Centralforbundet af ulykkesforsikringsanstalter), Bonn
8. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningen artikel 75, stk. 2:
- a) refusion af naturalydelse, der uberegtiget er udredet til arbejdstagere ved fremlæggelse af den i gennemførelsesforordningens artikel 19, stk. 2, nævnte erklæring: Bundesverband der Ortskrankenkassen (forbundssammenslutningen af lokale sygekasser), Bonn-Bad Godesberg, gennem den udligningsfond, der er nævnt i forordningens bilag V, punkt C, stk. 5
- b) refusion af naturalydelse, der uberegtiget er udredet til arbejdstagere ved fremlæggelse af den i gennemførelsesforordningens artikel 48, stk. 2, nævnte erklæring:

i) dersom den kompetente institution ville have været en sygeforsikringsinstitution, såfremt den pågældende havde været berettiget til ydelser:

Bundesverband der Ortskrankenkassen (forbundssammenslutningen af lokale sygekasser), Bonn-Bad Godesberg, gennem den udligningsfond, der er nævnt i forordningens bilag V, punkt C, stk. 5

ii) i de øvrige tilfælde:

Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (centralforbundet af ulykkesforsikringsanstalter), Bonn

9. Ved anvendelsen af artikel 14, stk. 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71:

Den institution, hvortil bidrag til pensionsforsikringen indbetales, eller, såfremt anmodningen indgives sammen med eller efter begæringen om pension, den institution, det påhviler at behandle denne begæring om pension

Historical Archives of the European Commission

D. FRANKRIG

1. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 10:

a) Moderlandet:

- i) almindelig ordning: Caisse primaire d'assurance-maladie (den stedlige syrekasse)
- ii) ordning for landbruget: Caisse de mutualité sociale agricole (den gensidige socialsikringskasse for landbruget)
- iii) ordning for minearbejdere: Société de secours minière (hjelpeforeningen for minearbejdere)
- iv) ordning for søfolk: La section "Caisse de retraite des marins" du Quartier des affaires maritimes (afdelingen pensionskassen for søfolk, under søfartsdirektoratet)

b) de oversøiske departementer:

- i) i almindelighed: Caisse générale de sécurité sociale (den almindelige kasse for social sikring)
- ii) for søfolk: La section "Caisse de retraite des marins" du Quartier des affaires maritimes (afdelingen pensionskassen for søfolk, under søfartsdirektoratet)

2. Ved anvendelse af artikel 17 i forbindelse med artikel 14, stk. 1, litra a), ii), i forordning (EØF) nr. 1408/71:

- i) almindelig ordning: Direction régionale de la sécurité sociale (regionaldirektoratet for social sikring)
- ii) ordning for landbruget: Ministre de l'Agriculture (landbrugsministeren), Paris

3. Ved anvendelse af artikel 36, 63 og 75 i forordning (EØF) nr. 1408/71 i forbindelse med artikel 102, stk. 2 i forordning (EØF) nr. 574/72: Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (centralinstitutionen for social sikring af vandreende arbejdstagere), Paris

4. Ved anvendelse af artikel 113, stk. 2 i forordning (EØF) nr. 574/72: Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (centralinstitutionen for social sikring af vandreende arbejdstagere), Paris

Historical Archives of the European Commission

F. GREKENLAND

1. Ved anvendelse af afgørelsens artikel 9 i forbindelse med artikel 14, stk. 1, litra a), og stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikel 10, stk. 1 i gennemførelsesforordningen:

a) generelt:

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instituttet for social Forsikring)	ΑΘΗΝΑ Athen
--	----------------

b) ordning for søfolk:

ΝΑΥΤΙΚΟ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ (ΝΑΤ) (Pensionskassen for Søfolk)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Piræus
--	--------------------

2. Ved anvendelse af artikel 72 i gennemførelsesforordningen:

a) ydelser til søfolk:

ΝΑΥΤΙΚΟ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ (ΝΑΤ) (Pensionskassen for Søfolk)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Piræus
--	--------------------

b) andre ydelser:

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instituttet for social Forsikring)	ΑΘΗΝΑ Athen
--	----------------

3. Ved anvendelse af artikel 75, stk. 2 i gennemførelsesforordningen:

a) ydelser til søfolk:

ΝΑΥΤΙΚΟ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ (ΝΑΤ) (Pensionskassen for Søfolk)	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Piræus
--	--------------------

b) andre ydelser:

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ (ΙΚΑ) (Instituttet for social Forsikring)	ΑΘΗΝΑ Athen
--	----------------

Historical Archives of the European Commission

F. IRLAND

1. Ved anvendelse af artikel 10, stk. 1, artikel 12, artikel 56, stk. 1, artikel 65, stk. 2 og artikel 66, stk. 4 i gennemførelsesforordningen:
Department of Social Welfare (ministeriet for social forsorg), Dublin
2. Ved anvendelse af artikel 36 og 63 i forordning (EØF) nr. 1408/71 og af artikel 102, stk. 2 i forordning (EØF) nr. 574/72:
Department of Health (sundhedsministeriet), Dublin
3. a) Ved anvendelse af artikel 72 (for kontantydelse) i gennemførelsesforordningen:
Department of Social Welfare (ministeriet for social forsorg), Dublin
- b) Ved anvendelse af artikel 72 (for naturlige ydelser) og artikel 75, stk. 2, i gennemførelsesforordningen:
The Eastern Health Board (sygesikringsforvaltningen for østregionen)
1 James's St., Dublin
The Midland Health Board (sygesikringsforvaltningen for centralregionen), Arden Road, Tullamore, Offaly
The Mid-Western Health Board (sygesikringsforvaltningen for den centralvestlige region) 31/33 Catherine St., Limerick
The North-Eastern Health Board (sygesikringsforvaltningen for nordøstregionen), Ceanannus Mor; Co. Meath
The North-Western Health Board (sygesikringsforvaltningen for nordvestregionen), Manorhamilton, Co. Leitrim
The South-Western Health Board (sygesikringsforvaltningen for sydøstregionen), Arus Slainte, Patrick St., Kilkenny
The Southern Health Board (sygesikringsforvaltningen for sydregionen)
Cork Farm Centre, Dennehy's Cross, Cork
The Western Health Board (sygesikringsforvaltningen for vestregionen), Merlin Park, Galway

G. ITALIEN

1. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 10, stk. 1: Ministero del lavoro e della previdenza sociale (arbejds- og socialministeriet), Roma
2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 12: Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer
3. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 61, stk. 2: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring), provinskontorer
4. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 65, stk. 2: Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer
5. Ved anvendelse af artikel 102, stk. 2 i forordning (EØF) nr. 574/72:
 - (a) refusioner i henhold til artikel 36 i forordning (EØF) nr. 1408/71: Ministero della sanità (sundhedsministeriet), Roma
 - (b) refusioner i henhold til artikel 63 i forordning (EØF) nr. 1408/71:
 - (i) naturalydelse: Ministero della sanità (sundhedsministeriet), Roma
 - (ii) proteser og større bandager: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring), Roma
6. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 75, stk. 2:
 - (a) sygdom (herunder tuberkulose): Ministero della sanità (sundhedsministeriet), Roma
 - (b) arbejdsulykker og erhvervssygdomme:
 - (i) naturalydelse: Ministero della sanità (sundhedsministeriet), Roma
 - (ii) proteser og større bandager: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring), Roma

H. LUXEMBOURG

1. Ved anvendelse af afspørgelsesens artikel 9 i forbindelse med artikel 14, stk. 3 i forordning (EØF) nr. 1403/71: Den kompetente institution, alt efter arten af den beskæftigelse, der udøves
2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 10, stk. 1: Inspection générale de la sécurité sociale (overinspektionen for den sociale sikring), Luxembourg
3. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 12: Centre d'informatique, d'affiliation et de perception des cotisations commun aux institutions de sécurité sociale (fælles datacenter for indmeldelse og opkrævning af bidrag til institutionerne for social sikring)
4. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 66, stk. 4:
 - a) invaliditet, alderdom, dødsfald (pensioner):
 - i) for funktionærer, herunder tekniske funktionærer beskæftiget i miner (under jorden): Caisse de pension des employés (privatfunktionærernes pensionskasse), Luxembourg
 - ii) i de øvrige tilfælde: Etablissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (institutionen for alders- og invalideforsikring), Luxembourg
 - b) familieydelse:
 - i) for personer, der er tilsluttet den under litra a) ii) nævnte institution: Caisse d'allocations familiales des ouvriers près l'Etablissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (børnetilskudskassen for arbejdere under institutionen for alders- og invalideforsikring), Luxembourg
 - ii) i de øvrige tilfælde: Caisse d'allocations familiales des employés près la Caisse de pension des employés privés (børnetilskudskassen for funktionærer under Privatfunktionærernes pensionskasse), Luxembourg

5. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 75, stk. 2:

a) sygdom, moderskab:

Caisse nationale d'assurance-maladie des ouvriers (statens sygekasse for arbejdere), Luxembourg

b) arbejdsulykker:

Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (ulykkesforsikringsforbundet, industriafdelingen), Luxembourg

Historical Archives of the European Commission

I. NEDERLANDENE

1. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 10 og artikel 12:
Sociale Verzekeringsraad (socialforsikringsrådet), Zoetermeer

2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 68 i forbindelse med refusioner i henhold til artikel 36 og 63 i forordning (EØF) nr. 1408/71, som finder anvendelse på tyrkiske arbejdstagere i henhold til aftørelsens artikler 11 og 15:
Ziekenfondsraad (sygekasserådet), Amsterdam

Historical Archives of the European Commission

I. DET FORENEDE KONGERIGE

Ved anvendelsen af
artikel 10, stk. 1
artikel 56, stk. 1
artikel 65, stk. 2
artikel 66, stk. 4 og
artikel 72 i gennemførelses-
forordningen:

Storbritannien:

Department of Health and Social Security
- Overseas Group (ministeriet for sundhed
og social sikring - oversøisk afdeling),
Newcastle upon Tyne

Nordirland:

Department of Health and Social Services
for Northern Ireland - Overseas Branch
(ministeriet for sundhed og sociale anlig-
gender for Nordirland - oversøisk afdeling),
Belfast

Historical Archives of the European Commission

ASSOCIERINGSRÅDETS AFGØRELSE Nr. 3/80

VAN 19. SEPTEMBER 1980

om anvendelsen af De europæiske Fællesskabers
medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske
arbejdstagere og på deres familiemedlemmer

ASSOCIERINGSRÅDET HAR -

under henvisning til aftalen om oprettelse af en associering
mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, og

under henvisning til tillægsprotokollen, særlig artikel 39 -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

AFSNIT I - ALMINDelige BESTEMMELSER

Artikel 1

Definitioner

For så vidt angår anvendelsen af denne afgørelse:

- a) har udtrykkene "grønsearbejder", "sæsonarbejder", "familiemedlem", "efterladte", "bopæl", "ophold", "den kompetente stat", "forsikringsperioder", "beskæftigelsesperioder", "bopælsperioder", "ydelser", "pensioner" og "renter", "familieydelse", "børnetilskud" og "ydelse ved dødsfald" den betydning, som er tillagt dem i artikel 1 i Rådet for De europæiske Fællesskabers forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ¹⁾, herefter kaldet "forordning (EØF) nr. 1408/71";

1) De europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 149 af 5. juli 1971, s. 2.

b) betyder udtrykket "arbejdstager" enhver person:

- i) der er forsikret i henhold til en tvungen forsikring eller en frivillig videreført forsikring mod en eller flere risici, der svarer til de sikringsgrene, som indgår i en social sikringsordning for arbejdstagere, med forbehold af de i bilag V, punkt A. BELGIEN, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 anførte begrænsninger.
 - ii) der inden for rammerne af en social sikringsordning for samtlige indbyggere eller for hele den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen er tvungent forsikret mod en eller flere risici, der svarer til de sikringsgrene, på hvilke denne afgørelse finder anvendelse:
 - når det efter vedkommende sikringsordnings administrations- eller finansieringsmetode er muligt at identificere den pågældende som lønnet arbejdstager, eller,
 - i mangel af sådanne kriterier, når den pågældende er forsikret i henhold til en tvungen forsikring eller en frivillig videreført forsikring mod en anden af de i bilaget opregnede risici inden for rammerne af en ordning for lønede arbejdstagere;
-) betyder udtrykket "lovgivning" for enhver medlemstats vedkommende bestående eller frentidig lovgivning, vedtagsbestemmelser og alle andre gennemførelsesregler, der vedrører de i artikel 4, stk. 1 og 2, nævnte sociale sikringsgrene eller sikringsordninger.

.../...

Dette udtryk omfatter ikke bestemmelser i bestående eller fremtidige overenskomster, selv om der ved beslutning af en offentlig myndighed er tillagt sådanne overenskomstbestemmelser almindelig retsvirkning eller er foretaget en udvidelse af deres gyldighedsområde;

- d) betyder udtrykket "overenskomst om social sikring" enhver bilateral eller multilateral overenskomst, der er eller i fremtiden måtte blive indgået særskilt, enten mellem to eller flere medlemsstater eller mellem en medlemsstat og Tyrkiet om social sikring for samtlige eller en eller flere af de i artikel 4, stk. 1 og 2, omhandlede sikringsgrene eller sikringsordninger, samt aftaler af enhver art, der indgås i henhold til de nævnte overenskomster;
- e) betyder udtrykket "den kompetente myndighed" for så vidt angår enhver medlemsstat og Tyrkiet, den eller de ministre eller anden tilsvarende myndighed, hvorunder de sociale sikringsordninger på den pågældende stats område i dets helhed eller på en del af dette område henhører;
- f) betyder udtrykket "institution", for så vidt angår enhver medlemsstat og Tyrkiet, den minister, det organ eller den myndighed, som det påhviler at administrere hele lovgivningen eller en del af den;
- g) betyder udtrykket "den kompetente institution":
 - i) den institution i medlemsstaten, som den pågældende er tilsluttet på tidspunktet for indgivelse af begæringen om ydelser, eller

- ii) den institution, hvorfra den pågældende er berettiget til at modtage ydelser eller ville være berettiget til at modtage ydelser, såfremt han eller et eller flere af hans familiemedlemmer var bosat i den medlemsstat, på hvis område denne institution befinder sig, eller
 - iii) den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, eller
 - iv) såfremt det drejer sig om en ordning om arbejdsgiverens forpligtelser vedrørende de i artikel 4, stk. 1, nævnte ydelser, enten arbejdsgiveren eller det forsikringsorgan, der træder i hans sted, eller, såfremt et sådant ikke findes, det organ eller den myndighed, der er udpeget af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat;
- h) betyder udtrykket "bopælsstedets institution" og "opholdsstedets institution" henholdsvis den institution, som har kompetence til at udrede ydelser på det sted, hvor den pågældende er bosat, og den institution, som har kompetence til at udrede ydelser på det sted, hvor den pågældende opholder sig, i henhold til den lovgivning, som gælder for den nævnte institution, eller, såfremt en sådan institution ikke findes, den af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat udpegede institution.

.../...

Artikel 2

Personkreds

Denne afgørelse finder anvendelse på:

- arbejdstagere, som er eller har været omfattet af lovgivningen i én eller flere medlemsstater, og som er tyrkiske statsborgere,
- disse arbejdstageres familiemedlemmer, som er bosat på et af medlemsstaternes område,
- disse arbejdstageres efterladte.

Artikel 3

Ligebehandling

1. Personer, der er bosat på en medlemsstats område, og som er omfattet af denne afgørelse, har de samme pligter og rettigheder i henhold til en medlemsstats lovgivning som denne medlemsstats egne statsborgere, medmindre andet følger af særlige bestemmelser i denne afgørelse.

.../...

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder også for retten til at vælge medlemmer af de sociale sikringsinstitutioners organer, eller til at deltage i udpegelsen af sådanne medlemmer, men berører ikke medlemsstaternes lovbestemmelser om valgbarhed til og fremgangsmåden ved udpegelsen af medlemmer af de nævnte organer.

Artikel 4

Sagligt anvendelsesområde

1. Denne afgørelse finder anvendelse på enhver lovgivning om sociale sikringsgrene, der vedrører:
- a) ydelser i anledning af sygdom og moderskab;
 - b) ydelser ved invaliditet, herunder ydelser, der tager sigte på at bevare eller forbedre erhvervsevnen;
 - c) ydelser ved alderdom;
 - d) ydelser til efterladte;
 - e) ydelser i anledning af arbejdsulykker og erhvervssygdomme;
 - f) ydelser ved dødsfald;
 - g) ydelser ved arbejdsløshed;
 - h) familieydelse;

2. Denne afgørelse finder anvendelse på alle almindelige og særlige sociale sikringsordninger med eller uden bidragspligt samt på ordninger, der pålægger arbejdsgiveren eller rederen forpligtelser med hensyn til de i stk. 1 omhandlede ydelser.
3. Bestemmelserne i afsnit III berører dog ikke medlemsstaternes lovgivning om en reders forpligtelser.
4. Denne afgørelse finder hverken anvendelse på offentlig social og sundhedsmæssig forsorg eller på ordninger til fordel for ofre for krig eller følgerne heraf.

Artikel 5

Indbyrdes indvirkning mellem denne afgørelse og særskilte overenskomster om social sikring mellem to eller flere medlemsstater

Denne afgørelse træder, både hvad angår dens personkreds og saglige anvendelsesområde, i stedet for alle bestående overenskomster om social sikring mellem to eller flere medlemsstater med undtagelse af de bestemmelser i bilag II, del A, i forordning (EØF) nr. 1408/71, som ikke er medtaget i nævnte bilags del B.

Artikel 6

Ophævelse af bopælsbestemmelser -
Den tvungne forsikrings indvirkning
på refusion af bidrag

1. Kontantydelse ved invaliditet eller alderdom eller til efterladte samt erstatning i anledning af arbejdsulykker eller erhvervssygdomme, hvortil der er erhvervet ret efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater, kan, medmindre andet er bestemt i denne afgørelse, ikke nedsættes, ændres, stilles i bero, inddrages eller beslaglægges som følge af, at den berettigede er bosat i Tyrkiet eller i en anden medlemsstat end den, hvori den institution, som det påhviler at udrede ydelsen, er beliggende.

Bestemmelserne i første afsnit gælder ligeledes for ydelser i form af kapitalbeløb, der i tilfælde af indgåelse af nyt ægteskab ydes en efterlevende ægtefælle, der var berettiget til efterlædte pension eller rente som efterladt.

2. Såfremt refusion af bidrag efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at den pågældende ikke længere er omfattet af en tvungen forsikring, anses denne betingelse ikke for opfyldt, så længe den pågældende som arbejdstager er omfattet af en tvungen forsikring i henhold til en anden medlemsstats lovgivning.

.../...

Artikel 7

Regulering af ydelser

De i en medlemsstats lovgivning fastsatte bestemmelser om regulering af ydelser finder anvendelse på ydelser, der under iagttagelse af bestemmelserne i denne afgørelse udbetales efter den nævnte lovgivning.

Artikel 8

Forbud mod dobbeltydelser

1. Der kan ikke med hjemmel i denne afgørelse rejses eller opretholdes krav på flere ydelser af samme art på grundlag af samme forsikringsperiode tilbagelagt efter en tvungen forsikring. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse på ydelser ved invaliditet, alderdom eller dødsfald (pensioner), der fastsættes af institutionerne i to eller flere medlemsstater i overensstemmelse med reglerne i afsnit III.
2. Indeholder en medlemsstats lovgivning bestemmelser om, at en ydelse skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, når modtageren samtidig får udbetalt andre sociale ydelser eller oppebærer andre indtægter, finder disse bestemmelser tillige anvendelse, selv om det drejer sig om ydelser, som den pågældende har opnået i henhold til en anden medlemsstats eller Tyrkiets lovgivning, eller om indtægter, han har oppebåret på en anden medlemsstats eller

Tyrkiets område. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse, såfremt den pågældende oppebærer ydelser af samme art ved invaliditet, alderdom eller dødsfald (pensioner), der udbetales af institutioner i to eller flere medlemsstater i overensstemmelse med reglerne i afsnit III eller af en tyrkisk institution i overensstemmelse med reglerne i en bilateral overenskomst om social sikring.

3. Indeholder en medlemsstats lovgivning bestemmelser om, at ydelser ved invaliditet eller førtidsydelse ved alderdom skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde i tilfælde af, at modtageren er erhvervsmæssigt beskæftiget, finder disse bestemmelser tillige anvendelse, selv om den pågældende er erhvervsmæssigt beskæftiget på en anden medlemsstat eller Tyrkiets område.
4. For så vidt angår gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 2 og 3, meddeler de pågældende institutioner efter anmodning hinanden alle relevante oplysninger.

• AFSNIT II - BESTEMMELSE AF, HVILKEN LOVGIVNING DER SKAL ANVENDES

Artikel 9

Den lovgivning, der skal finde anvendelse på tyrkiske arbejdstagere, som er beskæftiget i Fællesskabet, bestemmes i overensstemmelse med de i artikel 13, stk. 1 og 2, litra a) og b), og artikel 14, 15 og 17 i forordning (EØF) nr. 1408/71.

.../...

AFSNIT III - SÆRLIGE BESTEMMELSER OM DE FORSKELLIGE ARTER AF
YDELSER

Kapitel 1: Sygdom og moderskab

Artikel 10

Hvad angår erhvervelse, besvarelse eller generhvervelse af ret til ydelser gælder bestemmelserne i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 1408/71.

Artikel 11

Hvad angår tilkendelse af ydelser og refusion mellem medlemsstaternes institutioner gælder bestemmelserne i artikel 19 - 24, artikel 25, stk. 3, og artikel 26 - 36 i forordning (EØF) nr. 1408/71.

I øvrigt finder bestemmelserne i artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1408/71 anvendelse på den heltids arbejdsløse grænsearbejder, som opfylder de betingelser, den kompetente stats lovgivning stiller med hensyn til ret til sygeforsikringsydelser.

Kapitel 2 - Invaliditet

Artikel 12

For en arbejdstager, som successivt eller skiftevis har været omfattet af to eller flere medlemsstaters lovgivninger,

fastsættes retten til ydelser i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 37, stk. 1, første punktum, og stk. 2, artikel 38-40, artikel 41, stk. 1, litra a), b), c) og e), og stk. 2, samt artikel 42 og 43 i forordning (EØF) nr. 1408/71.

Dog:

- a) tages der ved anvendelsen af artikel 39, stk. 4 i forordning (EØF) nr. 1408/71 hensyn til samtlige familiemedlemmer, herunder børnene, som er bosat i Fællesskabet eller i Tyrkiet.
- b) erstattes henvisningen i artikel 40, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 til bestemmelserne i afsnit III, kapitel 3, i samme forordning med en henvisning til bestemmelserne i afsnit III, kapitel 3, i denne afgørelse.

Kapitel 3 - Alderdom og dødsfald (pensioner)

Artikel 13

Har en arbejdstager været omfattet af lovgivningen i to eller flere medlemsstater, fastsættes hans eller hans efterladdes ret til ydelser efter bestemmelserne i artikel 44, stk. 2, første punktum, artikel 45, 46, stk. 2, og artikel 47, 48, 49 og 51 i forordning (EØF) nr. 1408/71.

./.

Dog:

- a) finder bestemmelserne i artikel 46, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1408/71 anvendelse, selv om de foreskrevne betingelser for erhvervelse af ret til ydelserne er opfyldt, uden at det er nødvendigt at gøre brug af bestemmelserne i artikel 45 i samme forordning;
- b) tages der ved anvendelse af artikel 47, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 hensyn til samtlige familiemedlemmer, herunder børnene, som er bosat i Fællesskabet eller i Tyrkiet;
- c) erstattes ved anvendelse af artikel 49, stk. 1, litra a), og stk. 2, samt artikel 51 i forordning (EØF) nr. 1408/71 henvisningen til artikel 46 med henvisning til artikel 46, stk. 2.

Artikel 14

1. Den ydelse, som skal udredes i medfør af lovgivningen i en medlemsstat, som er knyttet til Tyrkiet ved en bilateral overenskomst om social sikring, udbetales efter bestemmelserne i denne overenskomst.

Såfremt arbejdstageren har været omfattet af to eller flere medlemsstaters lovgivning, suppleres denne ydelse i givet fald med et beløb svarende til forskellen mellem størrelsen af den nævnte ydelse og størrelsen af den i medfør af henholdsvis artikel 12 eller 13 opnåede ydelse.

2. Skal der i medfør af stk. 1, andet afsnit, udredes en supplerende ydelse, finder bestemmelserne i artikel 51 i forordning (EØF) nr. 1408/71 anvendelse på det samlede beløb af den ydelse, der skal udredes af den pågældende medlemsstat.

Kapitel 4 - Arbejdsulykker og erhvervssygdomme

Artikel 15

Hvad angår tilkendelse af ydelser og refusion medlemsstaternes institutioner imellem, finder bestemmelserne i artikel 52-63 i forordning (EØF) nr. 1408/71 anvendelse.

Kapitel 5 - Ydelser ved dødsfald

Artikel 16

Hvad angår erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser, finder bestemmelserne i artikel 64 i forordning (EØF) nr. 1408/71 anvendelse.

Artikel 17

I tilfælde af dødsfald, eller hvis modtageren har bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat, tilkendes ydelserne ved dødsfald i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 65 og 66 i forordning (EØF) nr. 1408/71.

Kapitel 6 - Familieydelse og børnetilskud

Artikel 18

Hvad angår erhvervelse af ret til ydelser, finder bestemmelserne i artikel 72 i forordning (EØF) nr. 1408/71 anvendelse.

Artikel 19

1. Pensionister eller rentemodtagere, der med børn, som de forsørger, har bopæl på en medlemsstats område, modtager børnetilskud efter reglerne i artikel 77, stk. 2, samt artikel 79, stk. 1, litra a), og stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71.
2. Fysiske eller juridiske personer, der forsørger et barn, som har mistet begge forældre eller den ene af dem, og som med dette har bopæl på en medlemsstats område, modtager børnetilskud og eventuelt de supplerende og særlige tillæg, der udbetales for sådan stillede børn efter reglerne i artikel 78, stk. 2, samt artikel 79, stk. 1, litra a), og stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71.

AFSNIT IV - FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 20

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne og Tyrkiet skal underrette hinanden om de foranstaltninger, de har truffet med henblik på anvendelse af denne afgørelse.
2. Medlemsstaternes og Tyrkiets myndigheder og institutioner skal med henblik på anvendelsen af denne afgørelse yde hinanden bistand, som om det drejede sig om anvendelsen af deres egen lovgivning. Den gensidige administrative bistand ydes i princippet vederlagsfrit af de nævnte myndigheder og institutioner. De kompetente myndigheder i disse stater kan dog aftale, at visse udgifter skal refunderes.
3. Medlemsstaternes og Tyrkiets myndigheder og institutioner kan med henblik på anvendelsen af denne afgørelse forhandle direkte med hinanden samt med de pågældende personer eller deres befuldmægtigede.
4. En medlemsstats myndigheder, institutioner og domstole kan ikke afvise begæringer eller andre dokumenter, der forelægges dem, med den begrundelse, at de er affattet på en anden medlemsstats officielle sprog eller på tyrkisk.

Artikel 21

1. Enhver i en medlemsstats eller Tyrkiets lovgivning fastsat fritagelse for eller nedsættelse af afgifter, stempel-, rets-, eller registreringsgebyrer for akter eller dokumenter, der kan kræves fremlagt i henhold til den pågældende stats lovgivning, skal udstrækkes til også at omfatte tilsvarende akter eller dokumenter, der kan kræves fremlagt i henhold til en anden medlemsstats eller Tyrkiets lovgivning eller i henhold til denne afgørelse.

2. Attester, dokumenter og akter af enhver art, der kan kræves fremlagt i forbindelse med anvendelsen af denne afgørelse er fritaget for legalisering af diplomatiske eller konsulære myndigheder.

Artikel 22

Begæringer, erklæringer eller klager, der i medfør af en medlemsstats lovgivning skal være fremsat over for en myndighed, en institution eller en domstol i den pågældende stat inden en bestemt frist, skal anses for rettidigt indgivet, såfremt de inden for samme frist er indgivet til en tilsvarende myndighed, institution eller domstol i en anden medlemsstat eller i Tyrkiet. I så fald skal den myndighed, institution eller domstol, der har modtaget nævnte begæringer, erklæringer eller klager, straks oversende dem, enten direkte eller gennem de kompetente myndigheder i de pågældende stater, til den kompetente myndighed, institution eller domstol i den førstnævnte stat. Datoen for indgivelse af disse begæringer, erklæringer eller klager til en myndighed, en institution eller en domstol i en anden medlemsstat eller i Tyrkiet skal anses for at være datoen for deres indgivelse til den kompetente myndighed, institution eller domstol, der skal behandle den.

Artikel 23

1. De i en medlemsstats lovgivning foreskrevne lægeundersøgelser kan på den kompetente institutions begæring foretages på en anden medlemsstats eller Tyrkiets område af institutionen på det sted, hvor modtageren af ydelsen har ophold eller bopæl, og på de vilkår, der er aftalt mellem de kompetente myndigheder i de pågældende medlemslande.

2. Lægeundersøgelser, der foretages på de i stk. 1 fastsatte vilkår, anses for foretaget på den kompetente stats område.

Artikel 24

1. Pengeoverførsler, der foretages i henhold til denne afgørelse, skal ske i overensstemmelse med de aftaler herom, der på tidspunktet for overførslen gælder mellem de pågældende medlemsstater. Hvor der ikke består sådanne aftaler mellem to stater, skal de kompetente myndigheder i disse stater eller de myndigheder, hvorunder internationale betalinger henhører, træffe aftale om de til gennemførelse af disse overførsler fornødne foranstaltninger.
2. Pengeoverførsler, der foretages i henhold til denne afgørelse, skal ske i overensstemmelse med de aftaler herom, der på tidspunktet for overførslen er gældende mellem den pågældende medlemsstat og Tyrkiet. Hvor der ikke består sådanne aftaler mellem Tyrkiet og en medlemsstat, skal de kompetente myndigheder i disse stater eller de myndigheder, hvorunder internationale betalinger henhører, træffe aftale om de til gennemførelse af disse overførsler fornødne foranstaltninger.

./.

Artikel 25

1. Bilag I, III og IV i forordning (EØF) nr. 1408/71 gælder ved gennemførelsen af denne afgørelse.
2. Bilag II i forordning (EØF) nr. 1408/71 gælder ved gennemførelsen af denne afgørelse i det i artikel 5 fastsatte omfang.
3. Bilag V i forordning (EØF) nr. 1408/71 gælder ved gennemførelsen af denne afgørelse i det i del I i bilaget fastsatte omfang.

Andre særregler for anvendelsen af visse medlemsstaters lovgivninger er nævnt i del II i bilaget.

Artikel 26

1. De kompetente myndigheder kan udpege kontaktorganer, der er berettiget til at træde i direkte forbindelse med hinanden.
2. Enhver institution i en medlemsstat eller i Tyrkiet, samt enhver person, der er bosat eller opholder sig på en medlemsstats eller Tyrkiets område, kan - enten direkte eller gennem kontaktorganerne - rette henvendelse til institutionerne i en anden medlemsstat eller i Tyrkiet.

Artikel 27

a) Begæringer om ydelser ved invaliditet, ved alderdom og til efterladte (herunder pensioner eller renter til børn, der har mistet begge forældre eller én af dem) indgives i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 35, stk. 1 og 2, artikel 36, stk. 1 og 2, og stk. 4 første sætningsled, artikel 37, litra a), b) og c), og artikel 38 i Rådet for De europæiske Fællesskabers forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet, i det følgende kaldet "forordning (EØF) nr. 574/72".

b) Dog

i) skal den pågældende, når han er bosat i Tyrkiet, stille sin begæring til den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning arbejdstageren sidst har været omfattet af, i givet fald gennem institutionen på det sted, hvor han er bosat;

1) EFT nr. L 74 af 27.3.1972, s. 1.

- ii) finder bestemmelserne i artikel 38 i forordning (EØF) nr. 574/72 anvendelse på alle de medlemmer af ansøgerens familie, som er bosat på Fællesskabets område eller i Tyrkiet.

Artikel 28

Den administrative og lægelige kontrol gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 51 og 52 i forordning (EØF) nr. 574/72. Disse bestemmelser finder ligeledes anvendelse, hvis modtageren er bosat i Tyrkiet.

Artikel 29

1. For at opnå en rente eller en tillægsydelse i anledning af arbejdsulykke eller erhvervssygdom efter lovgivningen i en medlemsstat skal arbejdstageren eller hans efterladte, der er bosat i Tyrkiet, indgive begæring enten til den kompetente institution eller til bopælsstedets institution, der sender den til den kompetente institution. For begæringens indgivelse gælder følgende regler:
 - a) begæringen skal være ledsaget af foreskrevne bevisligheder og udfærdiges på den blanket, der er foreskrevet i den lovgivning, som anvendes af den kompetente institution;
 - b) rigtigheden af de af ansøgeren givne oplysninger skal godtgøres ved officielle dokumenter, der vedlægges ansøgningsblanketten, eller bekræftes af de kompetente organer i Tyrkiet.
2. Den kompetente institution underretter ansøgeren om sin afgørelse enten direkte eller gennem den kompetente stats kontaktorgan; samtidig sender den en genpart af denne afgørelse til kontaktorganet i Tyrkiet.
3. Den administrative og lægelige kontrol, samt de lægeundersøgelser, der er foreskrevet i tilfælde af en ændring af renterne, foretages på den kompetente institutions begæring af den tyrkiske institution efter reglerne i den lovgivning, som anvendes af den sidstnævnte institution. Den kompetente institution bevarer dog retten til at lade modtageren undersøge af en af den selv udpeget læge.

4. Enhver, der modtager en rente til sig selv eller til et barn, der har mistet begge forældre eller én af dem, skal underrette den ydende institution om enhver forandring i sine egne eller barnets forhold, som kan medføre en ændring i retten til at oppebære rente.
5. Renter, som en medlemsstats institution skal udrede til personer, der er bosat i Tyrkiet, udbetales efter reglerne i artikel 30.

Artikel 30

Udbetaling af ydelser sker i henhold til bestemmelserne i artikel 53-59 i forordning (EØF) nr. 574/72. Udbetaling sker direkte til modtageren, når denne er bosat i Tyrkiet, medmindre andet er bestemt i overenskomsten mellem den pågældende medlemsstat og Tyrkiet.

AFCNIT V - AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31

To eller flere medlemsstater eller Tyrkiet og en eller flere medlemsstater, eller de kompetente myndigheder i disse stater, kan om nødvendigt, indgå overenskomster med henblik på at supplere de administrative gennemførelsesbestemmelser til denne afgørelse.

Artikel 32

Tyrkiet og Fællesskabet træffer hver især de foranstaltninger, som gennemførelsen af denne afgørelse indebærer.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. september 1980

På Associeringsrådets vegne

Formand

SÆRREGLER FOR GENNEMFØRELSEN AF VISSE MEDLEMSSTATERS LOVGIVNING
SOM OMHANDLET I ARTIKEL 25, STK. 3, I DENNE AFGØRELSE

I. Særregler for gennemførelsen af visse medlemsstaters lovgivning,
fastsat i bilag V til forordning (EØF) nr. 1408/71 og gældende
ved gennemførelsen af denne afgørelse

Bestemmelserne i bilag V til forordning (EØF) nr. 1408/71
gælder ved gennemførelsen af denne afgørelse, bortset fra følgende
bestemmelser:

1. Punkt B. DANMARK
Stk. 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8 og 11;
2. Punkt C. TYSKLAND
Stk. 1, 4, 8 og 9;
3. Punkt D. FRANKRIG
Stk. 1, litra a) og b), og stk. 3;
4. Punkt E. IRLAND
Stk. 1, 2, 3, 4, 6, 7 og 9;
5. Punkt H. NEDERLANDENE
Stk. 1, litra a);
6. Punkt I. DET FORENEDE KONGERIGE
Stk. 1, 4, 6, 7, 8 og 11.

II. Andre særregler for anvendelsen af visse medlemsstaters lovgivning

A. BELGIEN

Bestemmelserne i denne afgørelse finder ikke anvendelse på den garanterede indtægt for ældre personer og på ydelser til erhvervshæmmede.

B. DANMARK

1. Som arbejdstager anses efter definitionen i artikel 1, litra b), ii), i denne afgørelse enhver person, der arbejder som lønmodtager og derfor er omfattet af lovgivningen om arbejdsulykker og erhvervssygdomme.
2. Såfremt de i artikel 19, artikel 22, stk. 1 og 3, artikel 25, stk. 3, artikel 26, stk. 1, og artikel 28 a, 29 og 31 i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede arbejdstagere, pensionister, rentemodtagere og disses familiemedlemmer er bosat eller opholder sig i Danmark, er de pågældende berettiget til naturalydelser på samme vilkår, som efter dansk lovgivning gælder for personer, hvis indtægt ikke overstiger den i § 3 i lov nr. 311 af 9. juni 1971 om offentlig sygesikring fastsatte grænse, når det påhviler institutionen i en anden medlemsstat end Danmark at afholde udgifterne ved disse ydelser.
3. Bestemmelserne i § 1, stk. 1, nr. 2), i lov om folkepension, i § 1, stk. 1, nr. 2), i lov om invalidepension m.v. samt i § 2, stk. 1, nr. 2), i lov om pension og hjælp til enker m.fl. finder ikke anvendelse på arbejdstagere eller deres efterladte, som er bosat i en anden medlemsstat end Danmark eller i Tyrkiet.
4. Bestemmelserne i denne afgørelse berører ikke overgangsreglerne i de danske love af 7. juni 1972 om ret til pension for personer med dansk indfødsret, som i et nærmere fastsat tidsrum har haft fast bopæl i Danmark umiddelbart forud for indgivelsen af begæringen om pension.

5. Perioder, i hvilke en grænsearbejder, som er bosat i en anden medlemsstat end Danmark, har været beskæftiget på dansk område, skal i forhold til dansk lovgivning anses som bopælsperioder. Det samme gælder perioder, i hvilke en sådan arbejdstager er udstationeret i en anden medlemsstat end Danmark.
6. Med henblik på anvendelsen på dansk lovgivning af artikel 8, stk. 2, i denne afgørelse anses invalide-, folke- og enkepensionssom ydelser af samme art.
7. Såfremt en tyrkisk arbejdstager, på hvem denne afgørelse finder anvendelse, har været omfattet af dansk lovgivning og af lovgivningen i en eller flere andre medlemsstater, og han opfylder de nødvendige betingelser for at modtage invalidepension efter dansk lovgivning, er retten til en sådan pension betinget af, at han har haft bopæl i Danmark i mindst et år, og at han i det nævnte tidsrum har haft sædvanlig fysisk og psykisk erhvervsevne.
8. Indtil ikrafttrædelsen af en bilateral overenskomst om social sikring mellem Danmark og Tyrkiet gælder følgende bestemmelser:

Såfremt en arbejdstager, der er tyrkisk statsborger, og på hvem denne afgørelse finder anvendelse, har været omfattet af dansk lovgivning, men ikke af en anden medlemsstats lovgivning, fastsættes denne arbejdstagers og hans efterladdes ret til ydelser ved alderdom, invaliditet og dødsfald (pensioner) i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

 - a) tyrkiske statsborgere, der har bopæl i Danmark, er efter dansk lovgivning berettiget til at oppebære folkepension, hvis de mellem deres 18. år og den laveste alder, der giver ret til folkepension, har været bosat i mindst femten år i Danmark, heraf mindst fem år umiddelbart forud for indgivelsen af begæringen om pension;

- b) tyrkiske statsborgere, der har bopæl i Danmark, er efter dansk lovgivning berettiget til at oppebære invalidepension, hvis de har været bosat i Danmark i mindst fem år umiddelbart forud for datoen for indgivelsen af begæringen om pension, og hvis de i det nævnte tidsrum fysisk og psykisk har været i stand til at bestride et normalt arbejde;
- c) tyrkiske statsborgere, der har bopæl i Danmark, er efter dansk lovgivning berettiget til at oppebære enkepension,
- hvis den afdøde agtefælle efter sit fyldte 18. år har været bosat i Danmark i mindst fem år umiddelbart forud for dødsfaldet,
 - eller hvis enken har haft bopæl i Danmark i mindst fem år umiddelbart forud for datoen for indgivelsen af begæringen om pension.

C. TYSKLAND

1. Bestemmelserne i artikel 6 i denne afgørelse berører ikke de bestemmelser, hvorefter ulykkestilfælde (og erhvervssygdomme), der er indtrådt uden for Forbundsrepublikken Tysklands område, samt perioder, der er tilbagelagt uden for dette område, ikke eller kun på visse betingelser medfører udbetaling af ydelser, når de dertil berettigede er bosat uden for Forbundsrepublikken Tysklands område.
2. Artikel 1233 i lov om socialforsikring (RVO) og artikel 10 i lov om forsikring af funktionærer (AVG), ændret ved lov af 16. oktober 1972 om reform af pensionsordningen, som indeholder bestemmelser om frivillig forsikring inden for rammerne af de tyske pensionsforsikringsordninger, finder anvendelse på tyrkiske statsborgere, der opfylder følgende almindelige betingelser:
 - a) den pågældende må have hjemsted eller bopæl på Forbundsrepublikken Tysklands område;
 - b) den pågældende må have hjemsted eller bopæl på en anden medlemsstats område, og tidligere på et eller andet tidspunkt obligatorisk eller frivilligt have været tilsluttet den tyske pensionsforsikring.

D. FRANKRIG

Bestemmelserne i denne afgørelse gælder ikke for tillagsydelsen fra "Fonds national de Solidarité".

.../...

E. IRLAND

1. Som arbejdstager anses efter definitionen i denne afgørelse artikel 1, litra b), ii), enhver person, der er forsikret i henhold til en tvungen eller frivillig ordning i overensstemmelse med bestemmelserne i § 4 i lov af 1952 om social sikring og sociale ydelser (Social Welfare Act 1952).
2. Såfremt de i artikel 19, artikel 22, stk. 1 og 3, artikel 25, stk. 3, artikel 26, stk. 1, artikel 28 a, 29 og 31 i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede arbejdstagere, pensionister, rentemodtagere og disses familiemedlemmer er bosat i eller opholder sig i Irland, har de pågældende ret til fri syge- og hospitalsbehandling efter irsk lovgivning, når det påhviler institutionen i en anden medlemsstat end Irland at afholde disse ydelser.
3. Ved anvendelsen i irsk lovgivning af artikel 8, stk. 2, i denne afgørelse, betragtes pensioner ved invaliditet, alderdom og til enker som ydelser af samme art.
4. Ved beregning af lønindkomsten med henblik på tilkendelsen af den efter irsk lovgivning foreskrevne indkomstregulerede ydelse ved sygdom og nød rørelse, skal der, uanset bestemmelserne i artikel 23, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71, for hver arbejdsuge, der i det pågældende skatteår (indkomstskat) er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning, godskrives arbejdstageren et beløb, der svarer til den gennemsnitlige ugentlige lønindkomst for henholdsvis mandlige og kvindelige arbejdstagere i dette skatteår.

F. ITALIEN

Ingen.

.../...

G. LUXEMBOURG

Tillægget til supplerings af mindstepensionen samt børnetilskuddet i de luxembourgske pensionsordninger ydes i samme forhold som den uforanderlige del.

H. NEDERLANDENE

En person, der har ret til alderspension efter nederlandsk lovgivning og til en pension efter en anden medlemsstats lovgivning, anses ved anvendelsen af bestemmelserne i artikel 27 og/eller artikel 28 i forordning (EØF) nr. 1408/71 for berettiget til naturalydelse, såfremt han opfylder de foreskrevne betingelser for adgang til den frivillige sygeforsikring for ældre.

I. DET FORENEDE KONGERIGE

1. Enhver person, som er arbejdstager (employed earner) efter lovgivningen i enten Storbritannien eller Nordirland, samt enhver person, for hvem der svares bidrag som arbejdstager (employed person) efter lovgivningen i Gibraltar, anses for arbejdstager i den i afgørelsens artikel 1, litra b) ii), omhandlede forstand.
2. Denne afgørelse finder ikke anvendelse på de bestemmelser i Det forenede Kongeriges lovgivning, der tilsigter gennemførelse af en aftale om social sikring mellem Det forenede Kongerige og et andet tredjeland end Tyrkiet.
3. Hver gang der i Det forenede Kongeriges lovgivning med henblik på opnåelse af ret til ydelser stilles krav derom, ligestilles en tyrkisk statsborger, der er født i et andet tredjeland end Tyrkiet, med en statsborger i Det forenede Kongerige, der er født i et sådant andet tredjeland.

.../...

4. Ved anvendelsen i Det forenede Kongeriges lovgivning af artikel 8, stk. 2, i denne afgørelse betragtes pensioner ved invaliditet, alderdom og til enker som ydelser af samme art.

Historical Archives of the European Commission